

سرمایه‌گذاری

مدیر عامل مجتمع چاپ و بسته‌بندی هودیس پارس مطرح کرد

همگام شدن صنعت چاپ بارقبای خارجی

CEO of Hoodis Pars printing and packaging complex

**The printing and packaging industry has
reached the level of foreign competitors**

الرئيس التنفيذي لمجمع هوديس پارس للطباعة والتغليف
وصلت صناعة الطباعة والتغليف إلى مستوى المنافسين الأجانب

با آثار و گفتاری از:

برات قبادیان

ابوالفضل صالح آبادی

محمدرضا کرمی شاهرخی

کوروش پهروزی

مسعود مطلبی

علی پاشاخانی

سید حجت زینلی

حسین صولت

احمد نعمت بخش

سید امیر حسینی

بابک عابدین

مرتضی بیانی

بهناز اکبرپور

عطاءاله بابایی

دزیی

WORLD OF INVESTMENT

رشد سرمایه گذاری

مدیر اجرایی شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت

شرکت های طراحی و مهندسی در انتظار حمایت دولت

Executive manager of Shimi Pajuhesh Sanat Knowledge based engineering and machine building Company

Design and engineering companies are waiting for government support

المدير التنفيذي لشركة شيمي بجوهش صنعت لهندسة و البناء الآلات قائمة على المعرفة

شركات التصميم والهندسة تنتظر الدعم الحكومي

شرکت توسعه آهن و فولاد گل گهر

بزرگترین عرضه کننده آهن اسفنجی کشور

GOLGOHAR IRON & STEEL DEVELOPMENT CO.

THE BIGGEST DRI SUPPLIER IN IRAN

Development is our belief

شرکت توسعه آهن و فولاد گل گهر

GOLGOHAR IRON & STEEL DEVELOPMENT CO.

روابط عمومی و امور بین الملل

تولید ایمن و پاک از معدن تا شمش فولادی

شرکت فولاد سیرجان ایرانشین
SISCO

روابط عمومی و امور بین الملل

www.Sisco.Midhco.com

[sisco.ir](https://www.instagram.com/sisco.ir)

MIDHCO

شرکت بابک مس ایرانیان

IRANIAN BABAK COPPER COMPANY

IBCCO

تولیدکننده انواع لوله مسی

تهران، شهرک غرب، بلوار دامن، خیابان فخارمقدم، کوچه گلبرگ چهارم شرقی، پلاک ۱۲ کد پستی ۱۴۶۸۹۳۶۳۸۱
تلفن مستقیم فروش: داخلی ۹۱۵ تا ۹۲۰ - ۹۱۰۷۰۸۰۰ (۰۲۱)

www.ibcco.midhco.com

marketing&sales@ibcco.midhco.com

فراز انرژی پاد

www.faraz-energy.com

شماره ثبت: ۴۹۵۷۷۱

BHT

Electric • Control • Mechanic

شرکت بین المللی مهندسی فراز انرژی پاد

شرکت بین المللی مهندسی فراز انرژی پاد یک شرکت فنی، مهندسی و بازرگانی در سطح بین المللی بوده که با دارا بودن شبکه قوی بازرگانی و زنجیره تامین در کشورهای آلمان، آمریکا، اسپانیا، چین، ترکیه و عمان امکان تامین طیف وسیعی از قطعات، تجهیزات و ماشین آلات مختلف از جمله انواع قطعات مکانیکال، الکتریکال، کنترل و ابزار دقیق را برای صنایع مختلف دارا میباشد.

یکی از نکات قوت این شرکت امکان ساخت و مهندسی معکوس تمامی تجهیزات نفت، گاز و پتروشیمی، نیروگاهی، سیمان، فولاد، معدن، صنایع هوایی و خودروسازی با استانداردهای کشورهای آلمان میباشد که صرفاً محدود به اقلامی بوده که به دلیل پیچیدگی فنی و یا محدودیتهای ساخت، امکان تولید در داخل کشور را نداشته فلذا این شرکت با ترکیب نمودن دانش فنی ایرانی و امکانات ساخت در خارج کشور، گامهای بسیار موثری در جهت پشتیبانی میهن عزیزمان برداشته است.

از دیگر توانایی های این شرکت دارا بودن بسته کامل برای مشاوره مهندسی و پروژه های EPC می باشد. همچنین خرید، حمل و واردات کالا چه به صورت ترخیص شده (فروش ریالی) و چه به صورت تحویل کالا در پشت گمرکات (فروش ارزی) بر حسب نیاز مشتری قسمتی از فعالیت های معمول این شرکت می باشد.

لازم به ذکر این شرکت در لیست بلند تامین کنندگان مورد تایید وزارت نفت و گروه مینا قرار دارد (AVL vendor list).

info@faraz-energy.com

www.faraz-energy.com

www.bht-online.de

تهران، نیاوران، خیابان دکتر باهنر، جنب پمپ بنزین نیاوران، کوچه تناولی، پلاک ۱۸، طبقه ۵، واحد ۵۰۲، تلفن: ۰۲۱-۲۶۲۵۸۰۵۰

دانشگاه تربیت مدرس

پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر

زمینه‌های پژوهشی و فناوری ✓

تولید نیمه صنعتی سوخت‌های تجدیدپذیر

پژوهش بر روی فناوری تبدیل انرژی‌های

تجدیدپذیر

کارگاه و آزمایشگاه‌ها ✓

کارگاه ساخت و تولید

آزمایشگاه اندازه‌گیری ویژگی

سوخت‌های تجدیدپذیر

آزمایشگاه موتورهای درونسوز

نمایشگاه فناوری‌های تجدیدپذیر

☎ ۰۲۱-۴۸۲۹۲۵۷۲ 📍

اتوبان تهران-کرج، کیلومتر ۱۷، بعد از پیگان شهر،
بلوار پژوهش، دانشکده کشاورزی، پژوهشکده
انرژی‌های تجدیدپذیر

کاغذ مهرنگار
MEHRNEGAR PAPER

شرکت مهرنگار سلولز صنعت یزد

این کارخانه در سال ۱۴۰۱ به بهره برداری رسیده و
در زمینه تولید: کاغذ لاینر، فلوتینگ و تست
لاینر مشغول به کار می باشد.

مرتضی بیانی
مدیرعامل

- ➔ اولین کارخانه تولید کاغذ بدون پساب
- ➔ تماما داخلی و تکنولوژی روز
- ➔ با رعایت استانداردهای زیست محیطی
- ➔ کنترل بوی نامطبوع محیط حین تولید

یزد، مهریز، جاده سنتو، کوچه جنب کارخانه یخ

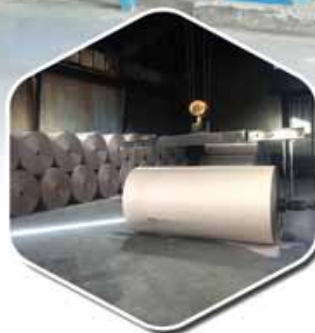
مدیریت ۰۹۱۰۱۵۱۵۷۳۹

۰۳۵ ۳۲۵۱ ۳۱۹۶ - ۷

BENYAMIN.CO
مجتمع کاغذ سازی بنیامین

مجتمع کاغذ سازی بنیامین

این مجتمع که در سال ۱۳۹۱ به بهره برداری رسید به صورت تخصصی در زمینه تولید کاغذ لاینر، تست لاینر، تاپ لاینر و فلو تینگ مشغول به کار می باشد.

- تولید با استفاده از تکنولوژی روز دنیا
- استفاده از آخال خارجی در تولید
- صنعت سبز و رعایت استانداردهای زیست محیطی
- کنترل فیدبک محصول نهایی با استفاده از بروزترین تجهیزات آزمایشگاه کاغذ

مدیرعامل

علی محمد نژاد

جوانترین مدیرعامل صنعت کاغذ کشور

تلفن: ۰۴۴ ۴۲۳۲ ۳۲۱۵

مدیریت: ۰۹۱۴ ۷۹۸ ۰۵۰۹

Benyaminpaper

www.benyaminpapercomplex.com

آذربایجان غربی، مهاباد، شهرک صنعتی، خیابان یاس ۸

بشایانگذار و ریسی پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر مطرح کرد

اجرای دقیق قوانین؛ رمز موفقیت در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر

۲۸

۲۴

مدیر سایت اطلاع رسانی صنایع سلولزی ایران

**در بخش کاغذهای
بسته‌بندی و تیشو
خودکفاهستیم**

۱۴

مدیر سرمایه‌گذاری صندوق بورسیران و
مدیر تحلیل سبدگردان سورین

**فضای
بازار سرمایه
رقابتی شده است**

دنیای خودرو
۴۴ تا ۴۶

دنیای معدن
۳۲ تا ۴۲

دنیای انرژی
۲۸ تا ۳۰

پرونده ویژه
۲۰ تا ۲۶

اقتصاد بازار
۱۴ تا ۱۸

دنیای سرمایه‌گذاری

منتخب صاحبان سرمایه و تجارت

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

دکتر مرتضی فغانی

قائم مقام مدیر مسئول:

رضا فغانی

سر دبیر:

فرهاد امیرخانی

مدیر هنری:

سعیده نیکبخت

مدیر بازرگانی:

سارا نظری

ویراستار:

مصطفی حاتمی

مترجم:

سعید عدالت‌جو

عکاس:

میثم مافی

اعضای هیات علمی:

■ دکتر بهمن آرمان: اقتصاددان

■ دکتر امید کریمیان: عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی

■ مسعود برهم: رئیس اتاق بازرگانی ایران و آفریقا

■ دکتر بهرام شکوری: رئیس انجمن مس ایران

■ مهندس حسن کریمی: مدیر ارشد صنعت خودرو

■ دکتر عزیز الله عساری: مدیر ارشد حوزه معدن

■ مهندس مهدی حکیمیان: کارشناس ارشد حوزه سرمایه‌گذاری و اقتصاد

■ مهندس آرش محبی‌نژاد: مدیر انجمن تخصصی صنایع ممکن فقه‌سازان خودرو

■ مهندس احمد رویایی: مدیر ارشد صنعت خودرو

■ دکتر جمشید حمزه‌داده: رئیس جامعه هتلداران کشور

■ دکتر علی اصغر عباسستانی: نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی

■ دکتر غلامعلی جعفرزاده‌ایمن: نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی

■ دکتر محمد دامادی: نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی

■ دکتر اسفندیار سیفی: رئیس انجمن تولیدکنندگان و صادرکنندگان طلا و جواهر استان تهران

■ دکتر سیف الله نیک‌نامی: رئیس انجمن فناوری دیجیتال و هوشمندسازی ایران

■ دکتر محمدعلی جلیلیان: مدیر ارشد صنعت پتروشیمی

■ دکتر سیدرضا رفیعی: عضو هیات رئیسه اتاق بازرگانی ایران و روسیه

■ کریم بیگی: رئیس جامعه هتلداران استان اصفهان

■ دکتر حسین عرفانی: کارشناس ارشد امور حقوقی

■ مهندس سید محمد مقدسی: عضو هیات مدیره جامعه متخصصین نساجی

■ دکتر امیر حامد رضایی: مشاور رئیس مشترک ایران و آفریقا

■ دکتر مسعود مرادلیا: مشاور مدیر عامل کانون جهانگردی و اتومبیلرانی (ج‌ا)

■ دکتر مهدی کریمی: تفرشی: رئیس کارگروه کسب‌وکارهای سازمان ملل - یونسکو

گروه دبیران:

سید قاسم قاری، مصطفی حاتمی، عرفان فغانی

سعید عدالت‌جو، محمد جعفری، احمد رضا صباغی

مینا افتخاری، سهیلا زمانی، المیرا اکرمی

برای دریافت نسخه‌های الکترونیکی به پایگاه خبری زیر مراجعه فرمایید:

www.dsarmaye.ir

نشانی:

تهران، خیابان شهیدفتح

کوچه مرزبان‌نامه، پلاک ۲۷، واحد ۳

کد پستی: ۱۵۸۸۸۶۶۳۴۴

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۳۵

واحد بازرگانی: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۲۶

دورنگار: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۷۲۰

پست الکترونیک: D.sarmayeh@gmail.com

لیتوگرافی، چاپ و توزیع: شرکت خاتمنو

تلفن: ۷۷۸۱۳۳۴۹

۵۴

علیرضا عباسی، عضو اتاق بازرگانی تهران

آینده صنعت گردشگری محدودیت‌ها، چالش‌ها و ضرورت‌ها

۲۶

مدیر عامل شرکت کاغذسازی
بنیامین مهاباد

آینده صنعت سلولزی ایران درخشان است

۵۲

رئیس اتحادیه صادرکنندگان
صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران مطرح کرد

تاثیر بسته‌بندی بر افزایش هزار درصدی ارزش کالاها

۴۰

مدیر عامل موسسه راهبردی معدن و فولاد
سبز (سیگما)

افزایش بهره‌وری قدم اول در مسیر سبزتر شدن است

اقتصاد کلان
۵۶ تا ۵۴

دنیای چاپ
۵۲ تا ۴۸

یادداشت

گرامیداشت هفته دولت در سایه چالش‌های اقتصادی

دکتر مرتضی فغانی
عضو اتاق بازرگانی تهران

قرار بگیرد. قاعدتاً یکی از مسائلی که باید مورد توجه دولت باشد، کاهش میزان تورم و کنترل آن است. تورم‌های مهار نشده و افسار گسیخته تأثیر بسیار مخربی بر معیشت خانوارهای گذارد. تورم شدید، اختلاف طبقاتی را بیشتر می‌کند و دهک‌های بیشتری از جمعیت را به زیر خط فقر می‌برد. این شاخص اقتصادی قدرت خرید افراد را در بازارهای مختلف از جمله مسکن، خودرو و طلا کاهش می‌دهد و رکود اقتصادی بسیاری را نیز به همراهی آورد.

همچنین تورم به افزایش بیش از حد و غیر قابل کنترل قیمت‌ها منجر می‌شود و مردم نمی‌توانند اقلام ضروری مورد نیاز خود را مطابق با استانداردهای جهانی تهیه کنند. در واقع تورم یکی از شاخص‌های اقتصادی اصلی کشورهاست.

مساله دیگری که دولت وفاق ملی، باید برای رفع آن اقدامات جدی انجام دهد، کاهش میزان بیکاری و اشتغال‌زایی است. بیکاری را می‌توان یکی از هراس‌آورترین مشکلات اقتصاد یک کشور دانست و بی‌گمان، ریشه بسیاری از معضلات اجتماعی و حتی سیاسی را نیز باید در همین عارضه ملی جست‌وجو کرد. نگاه به پدیده بیکاری، ملاک مناسبی برای سنجش وضعیت ساز و کار میان ارکان اساسی اقتصاد یک کشور است و هنگامی که نرخ بیکاری از حد خاصی فراتر می‌رود، به سادگی می‌توان دریافت که بخش‌های مختلف اقتصاد دچار ناکارآمدی و کارکرد نامناسب است. به این ترتیب، راه‌حل اساسی و منطقی برطرف کردن مشکل بیکاری در کشوری همچون ایران، سامان بخشیدن به وضعیت فروپشته ارکان مهم اقتصاد است. طبیعتاً این دو چالش، تنها بخشی از مسایل مترتب بر اقتصاد ایران است و در کنار آن، باید به سایر مشکلات اقتصادی هم توجه کرد و برای رفع آن‌ها اهتمام ورزید؛ موضوعی که تیم اقتصادی دولت چهاردهم باید توجه ویژه‌ای به آن داشته باشد تا نویدبخش روزهای خوب برای مردم ایران باشد. ■

شهریور ماه هر سال کشورمان شاهد برگزاری هفته دولت است. هشتم شهریور ماه سال ۱۳۶۰ به دنبال انفجار دفتر نخست‌وزیری، محمد علی رجایی رئیس‌جمهور و محمد جواد باهنر نخست‌وزیر که نمونه‌ای از دولت‌مردان مردمی بودند، به شهادت رسیدند. از آن پس، دوم تا هشتم شهریور ماه هر سال به عنوان هفته دولت نامگذاری شد؛ هفته‌ای که ضمن گرامیداشت یاد و خاطره دولت‌مردان شهید، از خدمات دولت مستقر تقدیر می‌شود.

اما امسال در حالی هفته دولت گرامی داشته می‌شود که بیش از ۳ ماه از شهادت آیت‌الله ابراهیم ریسی و هیات همراه وی در جریان سقوط بالگرد می‌گذرد و این هفته یادآور فقدان رئیس‌جمهور شهید است؛ هر چند که این غم فقدان، مصادف با انتخاب دکتر مسعود پزشکیان به عنوان رئیس‌جمهور و تشکیل کابینه چهاردهم شد. هفته دولت امسال را در حالی پشت سر گذاشتیم که مدت بسیار کمی از آغاز به کار دولت چهاردهم می‌گذرد و یکی از انتظارات اصلی از قوه مجریه، رسیدگی به مشکلات اقتصادی است. در حال حاضر تورم و بیکاری از چالش‌های اصلی کشورمان در حوزه اقتصاد است و خوشبختانه رای‌بالاتی مجلس شورای اسلامی به وزرای پیشنهادی دکتر پزشکیان و تشکیل دولت چهاردهم، می‌تواند نویدبخش رفع این چالش‌ها و مشکلات باشد؛ چرا که ۵ نفر از وزرا که شامل حدود ۳۰ درصد از کابینه می‌شود، کارنامه اقتصادی درخشانی دارند. پس از انتخاب این وزرا به عنوان گام اول، در گام دوم باید هماهنگی‌های لازم بین وزرا به وجود بیاید و بایستی در کنار دانش و تجربه‌ای که وزرای جدید دارند، به نوعی به سمت شناسایی بحران‌ها و چالش‌های اقتصادی کشور فرماندهی شوند و در نهایت برای رفع آن‌ها برنامه‌ریزی داشته باشند. در این میان، دکتر علی طیب‌نیا، مشاور عالی رئیس‌جمهور می‌تواند نقش فرمانده تیم اقتصادی دولت را بر عهده داشته باشد. به عبارتی، شناسایی و گذر از بحران‌ها و مشکلات اقتصادی با هدایت و راهبری وزرای جدید، موضوع مهمی است که باید به شکل جدی در دستور کار دولت چهاردهم

یادداشت

جهش اقتصادی با اصلاح نظام بانکی

فرهاد امیرخانی
سردبیر

نخستین بانک کشورمان به نام بانک شاهنشاهی ایران در یازدهم بهمن ماه ۱۲۶۷ و با صدور امتیازنامه‌ای از جانب ناصرالدین شاه قاجار به یک بانکدار انگلیسی کار خود را آغاز کرد. پس از این تجربه بانکداری بود که در سال ۱۳۰۲ به فرمان پهلوی اول، بانک ملی تأسیس شد و کشورمان رسماً به جمع بانکداران جهان پیوست. به دنبال اثرگذاری این بانک بر اقتصاد کشورمان، بانک‌های دیگر نظیر رهنی ایران، تهران، شرکت پس انداز و وام مسکن کوروش بزرگ، داریوش، ایران و هلند، اصناف ایران، صادرات و معادن ایران، شرکت پس انداز و وام مسکن اکباتان، سپه، عمران، بیمه ایران، ایران و عرب، پارس، اعتبارات تعاونی و توزیع، تجارت خارجی و فرهنگیان و... نیز یکی بعد از دیگری به جمع بانک‌های کشور پیوستند و بدین ترتیب، سیستم بانکداری نوینی در کشورمان همانند سایر بانک‌های جهانی فعالیت خود را آغاز و توسعه دادند. اما پس از انقلاب اسلامی ایران و به دنبال جریان طاغوت ستیزی در کشور، بسیاری از بانک‌هایی که به آن‌ها اشاره شد، تعطیل یا در هم ادغام شدند و در نتیجه، زمینه برای ظهور و بروز شیوه‌ای نوین از نظام بانکداری متأثر از احکام اسلامی آماده شد.

بی‌تردید مهمترین موضوعی که شیوه بانکداری مرسوم را به نقد می‌کشید و موجب نگرانی علما و فقهای اسلامی شده بود، بحث سود بود که در فقه اسلامی از آن به عنوان ربا یاد می‌شود و همان طور که می‌دانیم، ربا به استناد آیات قرآن مجید، جنگ با خدا و رسولش معرفی شده است. همین موضوع بود که اختلاف نظر بین فقها و بانکداران را تشدید کرد و در نهایت، در دهم شهریور ماه ۱۳۶۲ قانونی مبتنی بر احکام اسلامی با عنوان قانون «بانکداری بدون ربا» مشتمل بر ۲۷ ماده و چهار تبصره به تصویب رسید؛ قانونی که از آن به عنوان

نخستین نظام بانکداری اسلامی یاد می‌شود و هر ساله، این ایام به عنوان هفته بانکداری اسلامی، معرفی و گرامی داشته می‌شود. هر چند پس از تغییرات رخ داده، انتظار می‌رفت که با اعمال قوانین بانکداری اسلامی، سیستم بانکداری کشورمان، سلامت‌تر و چابک‌تر و مردمی‌تر از گذشته، به فعالیت خود ادامه دهد و تأثیری به سزا در رشد اقتصاد کشور داشته باشد؛ اما شور بختانه تجربه ۴۱ سال نشان داد که این قوانین نیز، بیشتر از آنکه در رشد اقتصاد اثر گذار باشند، مانع از توسعه بخش خصوصی شده و بیشتر فعالیت بنگاه محوری بانک‌ها را تسریع و تسهیل کرده‌اند؛ موضوعی که بارها از سوی مسئولان به آن هشدار داده شده و بر ضرورت تغییر این شیوه از بانکداری تأکید شده است. اکنون نیز وضعیت ناپه‌نجار موجود در نظام بانکی، از جمله اختلاس‌های چند هزار میلیارد تومانی از بانک‌ها، رانت‌های عجیب و غیرقابل باور، تعدد ابر بدهکاران بانکی، انجماد بدهی‌های کلان و... همگی نشان از ناکافی بودن این شیوه از بانکداری و شکاف در قوانین آن دارند. در حال حاضر انتقادهای بسیاری بر نظام بانکداری کشور اعم از دولتی، خصوصی، قرض الحسنه، موسسات اعتباری و... وارد است؛ اما در عین حال نباید غافل شد که ساختار نظام بانکی کشورمان قابلیت‌هایی دارد که چنانچه موانع زدایی از قوانین آن‌ها صورت پذیرد، می‌توانند زمینه را برای جهش اقتصادی فراهم سازند. شاید اکنون وقت آن رسیده باشد که با در نظر گرفتن استانداردهای بانک‌های جهانی و احکام شریعت اسلامی، بار دیگر با ارائه طرحی نو، تغییرات بنیادین را در قوانین بانکداری کشورمان ایجاد کرد و با تغییر این قوانین، زمینه را برای مشارکت بیش از پیش مردم در طرح‌های توسعه‌ای کشور فراهم ساخت. ■

یادداشت مهمان

اعتماد عمومی شرط اول رونق بورس

حمیدرضا تینای تهرانی
کارشناس بازار سرمایه

ماجرای نقدینگی و رونق در بازار سرمایه است که ارتباط مستقیمی با اعتماد مردم به این بازار دارد. وقتی مردم و خصوصا سرمایه‌گذاران خرید، علاقه و مهمتر از آن اعتمادی برای سرمایه‌گذاری در بورس نداشته باشند، لاجرم بازارهای موازی نظیر سکه، طلا و دلار و بعد مسکن و خودرو مورد توجه قرار می‌گیرند و عملا هیچ کمکی به تولید و اقتصاد کشور نمی‌شود. اما بازگشت اعتماد مردم صرفا با سودآوری چند روزه و مثبت شدن شاخص کل صورت نمی‌گیرد. باید نوع نگاه دولت به سرمایه‌گذاران در بورس و در واقع فعالان بازار سرمایه خصوصا در بازار ثانویه عوض شود. متأسفانه در دولت گذشته و اساسا در دوره‌های مختلفی به فعالان بازار به چشم سفته‌بازان و دلالان و واسطه‌هایی نگاه می‌شد که کاملا مخرب عمل می‌کنند و با فعالیت‌های خود به بازار جهت می‌دهند. این در حالی است که اساسا حضور تریدرها یا به عبارتی فعالان بازار، مهمترین عامل نقدشوندگی سهام است؛ به نحوی که هرگاه سرمایه‌گذار به هر دلیلی به سرمایه خود نیاز داشت، بتواند به قیمت کاملا منصفانه و روز، دارایی خود را تبدیل کند. از سوی دیگر، فعالان بازار در سهام شرکت‌های تولیدی سرمایه‌گذاری می‌کنند و در واقع به حفظ ارزش بازار بنگاه‌های اقتصادی کمک می‌کنند؛ امری که در افزایش سرمایه‌ها و واگذاری بخشی از سهام از سوی مدیریت (بعضا دولت) برای کشف قیمت واقعی بسیار مفید است و اگر این داد و ستد روزانه نباشد، عملا بسیاری از بنگاه‌ها در هنگام واگذاری سهام یا افزایش سرمایه با قیمت‌های بسیار پایین ارزش‌گذاری می‌شوند. این همان کمک به جهش تولید با مشارکت مردم است که رهبر معظم انقلاب در شعار امسال بر آن تأکید داشتند. حال باید دید که کشتی بان بورس را سیاستی دیگر می‌آید یا همچنان در بر همان پاشنه قبلی خواهد چرخید. ■

نوروز امسال که رهبر معظم انقلاب، سال ۱۴۰۳ را به نام جهش تولید با مشارکت مردم نامگذاری کردند، هیچ‌کس فکرش را نمی‌کرد که چنین اتفاقات عجیبی در کشور رخ دهد. از شهادت رییس جمهور گرفته تا انتخابات زود هنگام و ترور اسماعیل هنیه، رییس دفتر سیاسی حماس در تهران. اتفاقاتی که هر کدام چندین روز یا حتی چند ماه بازار سرمایه را تحت الشعاع خود قرار داد. به هر حال با تغییر سکان مدیریت در سازمان بورس پس از سه سال فصل جدیدی در بازار سرمایه آغاز شد. در بازار سرمایه با وجود رشد روزافزون ابزارهای مختلف مالی و بهرهمندی از فناوری‌های به‌روز آی‌تی و هوش مصنوعی، متأسفانه پس از سقوط تاریخی سال ۱۳۹۹ و البته بازدهی بسیار پایین بازار در سه سال گذشته، اعتماد مردم از سرمایه‌گذاران خرد گرفته تا حرفه‌ای‌ها نسبت به بورس سلب شده، از این رو تیم مدیریتی جدید سازمان بورس، کاری دشوار در پیش رو دارد. در ابتدا مهمترین اقدام برای بازار سرمایه، بازگشت اعتماد مردم به این بازار مهم و شفاف است؛ بازاری که بدون شک دماسنج اقتصاد به شمار می‌رود و اگر حاکمیت رویکرد درستی به آن داشته باشد، می‌تواند چرخه تولید و صنایع کشور را با مشارکت مردم به راحتی بچرخاند. شاید هیچ مدل دیگری به اندازه بازار سرمایه، مشارکت مردم در تولید و اقتصاد کشور را تسهیل و هموار نکند. مدلی که دقیقا کشور های پیشرفته از آن استفاده می‌کنند تا صنایع مختلف را رقابت‌پذیر و بهرور کنند. در حالی که سهم تامین مالی بنگاه‌های اقتصادی در کشورهای پیشرفته از بازار سرمایه بیش از ۵۰ درصد و در برخی از کشورها تا ۸۰ درصد است، در ایران متأسفانه مهمترین ابزار تامین مالی بنگاه‌های اقتصادی بازار پول و بانک‌ها هستند و نه بازار سرمایه. رونق تامین مالی از بازار سرمایه دور و دارد، اول کاهش نرخ سود و به تبع آن، کاهش نرخ تامین مالی از بازار سرمایه یک روی ماجرا است. روی دیگر

اقتصاد بازار

گفت و گوی اختصاصی با عطاءاله بابایی

در این بخش می‌خوانیم:

- فضای بازار سرمایه رقابتی شده است
- فقدان ثبات سیاست‌گذاری در بازار سرمایه

شرایط نامطلوب بازار
سرمایه منجر به خروج
سهامداران خرد و
حقیقی بی‌شماری
از بازار سرمایه و
ورود سرمایه به
بازارهای موازی
شده که این موضوع
باعث کاهش سطح
دارایی‌های تحت
مدیریت شرکت‌های
سبدگردانی و کاهش
درآمدهای عملیاتی
آن‌ها شده است

مدیر سرمایه‌گذاری صندوق بورسیران و مدیر تحلیل سبدگردان سورین

فضای بازار سرمایه رقابتی شده است

ثمنه نادری

با توجه به وجود تحلیل‌گران و متخصصان حرفه‌ای در صندوق‌های سرمایه‌گذاری، مطمئن‌ترین و امن‌ترین شیوه‌های سودآوری از این مسیر حاصل می‌شود. البته نمی‌توان سودآوری سرمایه‌گذاری در بورس را تضمین کرد، اما قطعاً از طریق روش‌هایی مانند مدیریت پهنه سرمایه، کنترل ریسک‌ها و تدوین یک برنامه جامع با کمک مشاوران حرفه‌ای بازار، دسترسی به سودآوری مورد انتظار میسر است. برای مثال می‌توان با سرمایه‌گذاری غیرمستقیم به معنای سرمایه‌گذاری در صندوق‌های سرمایه‌گذاری یا انعقاد قرارداد سبدگردانی اختصاصی، به این هدف دست یافت. برای بررسی بیشتر این موضوع با خانم بهناز اکبرپور، مدیر سرمایه‌گذاری صندوق بورسیران و مدیر تحلیل سبدگردان سورین گفت‌وگویی داشتیم که مشروح آن از نظر مخاطبان ارجمند می‌گذرد.

در خصوص عمده فعالیت‌های شرکت سبدگردان سورین توضیح دهید.

این شرکت در تاریخ ۱۴۰۰/۰۳/۰۳ در اداره ثبت شرکت‌ها و موسسات غیرتجاری تهران به ثبت رسیده است. سبدگردان سورین دارای دو سهامدار حقوقی با درصد مالکیت ۸۱ درصدی و سه سهامدار حقیقی با درصد مالکیت ۱۹ درصدی است و هم‌اکنون مدیریت یک صندوق سهامی به نام بورسیران با خالص ارزش دارایی‌های حدود ۳۰۰ میلیارد تومان و یک صندوق بازارگردانی به نام اختصاصی بازارگردانی سورین با خالص ارزش دارایی‌های حدود ۷۵ میلیارد تومان را بر عهده دارد. همچنین این شرکت مدیریت ۱۹ سبد اختصاصی با ارزش حدودی ۱۲۲ میلیارد تومان را نیز بر عهده گرفته است. طی یک سال اخیر و در ابتدای شهر یورماه سال گذشته، خالص ارزش دارایی‌های صندوق بورسیران مبلغ ۲۷۲ میلیارد تومان بوده که هم‌اکنون بارش ۱۰ درصدی به مبلغ ۳۰۰

میلیارد تومان رسیده است. در صندوق بورسیران، مدیران سرمایه‌گذاری، چپ‌ش پر تقوی این صندوق را به نحوی مدیریت می‌کنند که بازدهی دارندگان واحدهمواره از شاخص کل بالاتر باشد. به عنوان مثال، در بازه‌های زمانی ۳۰ روزه، ۹۰ روزه و یک ساله، بازدهی صندوق از شاخص کل به ترتیب ۲/۷ درصد، ۴/۱۱ درصد و ۳/۶۷ درصد بالاتر بوده است. لازم به ذکر است، بازدهی تجمعی صندوق از ابتدای فعالیت تاکنون ۴۴/۰۰۰ درصد بوده که نسبت به بازدهی ۲۲/۰۰۰ درصدی شاخص کل، عملکرد بسیار بالاتری به ثبت رسیده است. صندوق بازارگردانی سورین نیز طی یک سال اخیر با جذب سه نماد ویرا، فلامی و قمر و عملیات بازارگردانی را انجام می‌دهد که خالص ارزش دارایی‌های این صندوق طی یک سال اخیر بارش ۱۳۴ درصدی به مبلغ ۷۵ میلیارد تومان رسیده است. در حال حاضر شرکت سبدگردان سورین، عملیات تأسیس یک صندوق بخشی پتروشیمی را در برنامه دارد و طی سال جاری این صندوق پذیره‌نویسی خواهد شد.

با توجه به نوسانات بازار سرمایه و کاهش اعتماد عمومی به آن، مهمترین اقدامات این مجموعه در سال گذشته برای جذب سرمایه گذاران داخلی چه بوده و آیا می توان به جذب سرمایه های خارجی در این بازار هم امیدوار بود؟

طی چند سال اخیر و به دلیل شرایط نامناسب بازار سرمایه، فرآیند جذب سرمایه گذاران با مشکل مواجه بوده است. مدیریت شرکت سیدگردان سورین به منظور جذب سرمایه گذاران از روش های مختلفی همانند تشکیل تیم تحلیلی قوی با مدیریت مدیران سرمایه گذاری با سابقه در بازار سرمایه، ایجاد کانال تحلیلی سیدگردان سورین و فعالیت های تبلیغاتی و بازاریابی در فضای مجازی تلاش کرده که برند خود را به سرمایه گذاران معرفی کند و در این زمینه نیز موفق بوده است. همچنین به منظور افزایش جذابیت تشکیل سید اختصاصی، این شرکت استراتژی های مختلفی در خصوص کارمزدهای ثابت و متغیر سرمایه گذاران به کار گرفته که بر اساس سرمایه افراد، سطح ریسک پذیری آن ها و شرایط بازار سرمایه، کارمزدهای منعقد در سطح رقابتی است و طی یک سال اخیر نیز این شرکت موفق به جذب ۱۲۰ میلیارد تومان سید اختصاصی از این طریق شده است. با توجه به شرایط اقتصادی کشور و نوسانات نرخ ارز و قوانین و مقررات دولتی، افزایش سطح سرمایه گذاری های خارجی در کشور کمی دور از ذهن است.

طی چند دهه اخیر عملکرد سیدگردان ها در جذب سرمایه ها به بورس را چطور ارزیابی می کنید و به نظر شما مهمترین رسالت این نهادها برای جذب سرمایه تاکنون محقق شده است؟

در سال های گذشته که شرکت های سیدگردانی در بازار همانند امروز شناخته نشده بودند، شاهد عملیات بازارگردانی بدون مجوز پرتفوی سرمایه گذاران توسط افراد حقیقی و اخذ کارمزدهای غیرمتعارف توسط این افراد بوده ایم که متأسفانه منجر به زیان های سنگین سرمایه گذاران و مشکلات حقوقی شده بود. طی سال های اخیر و با اشاعه فرهنگ سرمایه گذاری غیر مستقیم در بازار سرمایه، شاهد افزایش سرمایه تحت مدیریت شرکت های سیدگردانی چه از طریق تشکیل سید اختصاصی و چه از طریق جذب منابع به صندوق های تحت مدیریت آن ها بودیم. در نهایت می توان گفت که طی سال های اخیر، شرکت های سیدگردان در زمینه جذب سرمایه و سرمایه گذاری غیر مستقیم در بازار سرمایه موفق عمل کرده اند. البته لازم به ذکر است که ۱۰ شرکت سیدگردان در حدود ۷۰ درصد از درآمدهای صنعت سیدگردانی را بر عهده دارند و حدود ۸۰ شرکت سیدگردانی دیگر برای جذب ۳۰ درصد دیگر بازار رقابت دارند که فضای این صنعت را به شدت رقابتی کرده است.

برای افزایش بازدهی سرمایه سهامداران در بورس و جلب رضایت آن ها، چه وظایفی به سیدگردان ها محول شده و در این راستا چه فعالیت هایی باید صورت گیرد؟

به صورت کلی، افزایش بازدهی سرمایه سهامداران، منوط به مدیریت سرمایه گذاری صحیح سرمایه این افراد از طریق کنترل ریسک و چپش صحیح پرتفوی بر اساس تحلیل های اقتصادی و مالی است.

به صورت کامل تر می توان اذعان داشت که مدیرانی طی سال های اخیر موفق تر عمل کرده اند که از خرید و فروش سنتی سهام فاصله گرفته و سرمایه گذاری در ابزارهای مشتقه و صندوق های کالایی را به پرتفوی سبدهای تحت مدیریت خود اضافه کرده اند. با توجه به افزایش تنوع صندوق های سرمایه گذاری از جمله وجود صندوق های اهرمی، بخشی و کالایی مانند طلا و زعفران، شرکت های سیدگردان می توانند چپش متنوع تری از قبل را در سیاست های سرمایه گذاری خود داشته باشند. بازار ابزارهای مشتقه بازار مناسبی برای پوشش ریسک و افزایش بازدهی سرمایه گذاران است و مدیرانی که تسلط بر استراتژی های سرمایه گذاری مختلف در بازار اختیار معامله داشته باشند، می توانند بازدهی بالاتری کسب کنند.

مهمترین مزیت سیدگردان سورین نسبت به دیگر سیدگردان ها چیست و چه برنامه ای برای توسعه فعالیت های آن دارید؟

همان طور که اشاره شد، شرکت سیدگردان سورین در انعقاد قرارداد سبدهای اختصاصی، استراتژی اخذ کارمزدهای ثابت و متغیر بر اساس مذاکره با سرمایه گذار و سطح رقابتی صنعت را پیش گرفته و می توان گفت که سطوح اخذ کارمزد سیدگردانی این شرکت جذابیت بالایی برای سرمایه گذاران دارد. همچنین بازدهی بالاتر سبدها و صندوق سهامی این شرکت نسبت به شاخص کل و بسیاری دیگر از صندوق های سهامی بازار، ویژگی مهم دیگر این شرکت است. طی سال جاری نیز تلاش می شود که پذیرهنویسی صندوق بخشی این شرکت انجام پذیرد تا با سرمایه گذاری در صنعت پتروشیمی، سرمایه گذاران بیشتری جذب شرکت و صندوق آتی آن شوند.

عملکرد نامطلوب بازار سرمایه چه پیامدهایی را برای سیدگردان ها در پی داشته است؟

شرایط نامطلوب بازار سرمایه منجر به خروج سهامداران خرد و حقیقی بی شماری از بازار سرمایه و ورود سرمایه به بازارهای موازی شده که این موضوع باعث کاهش سطح دارایی های تحت مدیریت شرکت های سیدگردانی و کاهش درآمدهای عملیاتی آن ها شده است.

و سخن آخر...

با توجه به حمایت های دولت کنونی از بازار سرمایه و برنامه های جدی وزیر اقتصاد برای توسعه بازار سرمایه و حمایت از تولید، می توان انتظار داشت که در آینده، شاهد جلب اعتماد سرمایه گذاران حقیقی و ورود سرمایه های خرد به بازار باشیم؛ بنابراین می توان انتظار داشت که شرکت های سیدگردانی که طی این چند سال بازدهی بالاتری را برای سرمایه گذاران خود رقم زده اند، موفق به جذب تعداد بیشتری از سرمایه گذاران جدید شوند. با توجه به چشم انداز توسعه و پیشرفت شرکت سیدگردان سورین و تاسیس صندوق های جدید و بهره گیری از ابزارهای مشتقه در معاملات، تلاش می شود که بازدهی این شرکت نسبت به رقبای صنعت بیشتر از گذشته باشد و توجه سرمایه گذاران بیشتری را به خود جلب نماید. ■

با توجه به حمایت های دولت کنونی از بازار سرمایه و برنامه های جدی وزیر اقتصاد برای توسعه بازار سرمایه و حمایت از تولید، می توان انتظار داشت که در آینده، شاهد جلب اعتماد سرمایه گذاران حقیقی و ورود سرمایه های خرد به بازار باشیم

از سوی مدیران شرکت سبدگردان هوشمند رایین مطرح شد

فقدان ثبات سیاست‌گذاری در بازار سرمایه

مهدیه شهسواری

مدیریت هوشمندانه سرمایه، از مهمترین مهارت‌های یک سبدگردان است تا کمترین ریسک را به همراه داشته باشد. شرکت سبدگردان هوشمند رایین در حوزه سبدگردانی اختصاصی گام‌های بلندی برداشته و با در نظر گرفتن ویژگی‌های سرمایه‌گذاران از جمله ریسک‌پذیری، افق زمانی سرمایه‌گذاری و میزان سرمایه، بهترین چیدمان دارایی را در قالب سبد سرمایه‌گذاری برای آن‌ها تعریف کرده و با مدیریت و نظارت مستمر، بالاترین سودآوری را نصیب مشتریان خود کرده است. این سبدگردان با تعریف سیستم‌های گزارش‌دهی مناسب، امکان نظارت مستمر بر سبد سرمایه‌گذاری را برای سرمایه‌گذار فراهم آورده است. به منظور بررسی بیشتر فعالیت‌های این شرکت و همچنین معضلات بازار سرمایه، گفت‌وگویی با عطاءاله بابایی، رئیس هیات مدیره و میثم رحیمی، مدیر بخش سرمایه‌گذاری شرکت سبدگردان هوشمند رایین انجام داده‌ایم که ماحصل آن را می‌خوانید.

آن این است. با عنایت به مدیریت بهینه پر تقوی سرمایه‌گذاری در این شرکت در سال‌های اخیر پیش‌بینی می‌شود که پذیرهنویسی صندوق شاخصی با استقبال خوبی برخوردار باشد. با توجه به تمایل مخاطبان و سرمایه‌گذاران جهت سرمایه‌گذاری در بازار طلا و سکه، سبدگردان رایین تصمیم دارد تا در آینده نزدیک پس از اخذ مجوز از سازمان بورس و اوراق بهادار، نسبت به راه‌اندازی صندوق طلا اقدام نماید. با عنایت به انتظارات مثبت از قیمت آتی طلا در بازارهای جهانی و استقبال سرمایه‌گذاران از این حوزه، راه‌اندازی صندوق طلا می‌تواند برای علاقه‌مندان به سرمایه‌گذاری در طلا و سکه مناسب باشد.

فقدان ثبات سیاست‌گذاری در بازار سرمایه چه پیامدهای منفی را به همراه داشته است؟

یکی از مشکلات موجود در بازار سرمایه، عدم ثبات سیاست‌گذاری بخش عمده‌ای از حوزه‌های اقتصادی از جمله بازار سرمایه است. طی سنوات اخیر، تغییرات گسترده در مولفه‌های مهم تاثیرگذار بر بازار سرمایه باعث شد تا این بازار با نوسانات شدید روبه‌رو شود. به عنوان مثال، در سال گذشته تغییر نرخ خوراک پتروشیمی باعث شد تا سود شرکت‌های پتروشیمی با کاهش شدید مواجه شود و این تصمیم غیرکارشناسی باعث شد که در سال جاری نرخ خوراک پتروشیمی‌ها اصلاح و مجدداً به قیمت قبلی بازگردد. متأسفانه اقدامات غیرکارشناسی موجب بی‌اطمینانی‌های بازار سرمایه به سیاست‌های دولت شده و خروج مبالغ هنگفتی از بازار سرمایه را به همراه داشته است. شرکت سبدگردان هوشمند رایین در این شرایط بی‌ثباتی تلاش کرده تا ریسک سرمایه‌گذاری را بر اساس اصول و چارچوب‌های مشخصی به حداقل برساند. تخصص و مهارت همکاران در مدیریت دارایی‌های در اختیار این سبد باعث شد تا طی سال‌های اخیر، سرمایه‌گذاران از سود مناسبی برخوردار شوند.

در خصوص عمده فعالیت‌های شرکت سبدگردان هوشمند رایین توضیحاتی ارائه فرمایید.

عطاءاله بابایی، رئیس هیات مدیره شرکت سبدگردان هوشمند رایین: این شرکت پس از دریافت مجوز از سازمان بورس و اوراق بهادار در سال ۱۳۹۸ فعالیت خود را شروع کرد. به‌رغم مدت فعالیت اندک صندوق با درآمد ثابت (Fixed Income) شرکت

سرمایه‌ای بالغ بر ۱/۵ همت داشته و با توجه به آمارهای موجود، صندوق با درآمد ثابت رایین (با نماد رایین)، در بین صندوق‌های با درآمد ثابت از جایگاه مناسبی برخوردار است. ریسک مناسب و بازدهی مطلوب این صندوق نیز یکی از ویژگی‌های منحصر به فرد آن به‌شمار

می‌رود و بازدهی آن از ابتدای فعالیت بالغ بر ۲۰ درصد است. راه‌اندازی صندوق شاخصی رایین یکی دیگر از اقداماتی است که در حال انجام

بوده و تا پایان مهرماه پذیرهنویسی آن آغاز خواهد شد. صندوق بازارگردانی از دیگر فعالیت‌های

شرکت سبدگردان رایین بوده و بازارگردانی چندین شرکت و نقدشوندگی

سهام شرکت‌های

طرف قرارداد از

اقدامات دیگر

تمرکز بر بخش نظارتی، به‌کارگیری روش‌های نوین و ایجاد شفافیت نحوه گزارش‌دهی در شرکت‌هایی که به حضور گسترده افراد جامعه در بازار سرمایه و اعتماد سرمایه‌گذاران کمک‌شایانی نماید

از جمله مزیت‌های این شرکت داشتن تیم مشتقه قوی و سبدهایی است که با انجام معاملات مشتقه حتی در شرایط بد بازار، اصل سرمایه را حفظ کرده و حتی سودآوری معقول داشته باشند

سیدگردان به دنبال صندوق کالایی خصوصا طلا هم بوده که به امید خدا در صورت دریافت مجوز، آن را راه‌اندازی خواهد کرد.

شرکت سیدگردان هوشمند را بین چه مزیتی نسبت به دیگر سیدگردان‌ها دارد؟

از جمله مزیت‌های این شرکت، داشتن تیم مشتقه قوی و سبدهایی است که با انجام معاملات مشتقه حتی در شرایط بد بازار، اصل سرمایه را حفظ کرده و حتی سودآوری معقول داشته باشند. همچنین سیدگردان را بین، استراتژی‌های معاملاتی خاصی داشته که نقطه قوت آن به شمار می‌آید. قطعا برای سرمایه‌گذاران، تعداد کم سبدهای این سیدگردان امتیاز مثبتی است، چرا که می‌توان بر آن مدیریت بیشتری داشت، در حالی که با تعداد سبدهای بالا شاید مدیریت آسان نباشد. شایان ذکر است، این سیدگردان معمولا در تلاش است تا همکاران با تحصیلات مرتبط استخدام شوند و به همین دلیل اکثر همکاران فعلی نیز از فارغ‌التحصیلان رشته‌های مرتبط مانند حسابداری و مالی هستند. در نهایت، نیازمندی‌های بازار سرمایه با آنچه که دانشگاه ارائه می‌دهد، تفاوت دارد.

با توجه به وضعیت مدیریت این سیدگردان، تا چه اندازه مشتریان نسبت به آن وفادار هستند؟

قرار دادهای یک‌ساله است، اما بسیاری از مشتریان طی چند سال به‌طور متناوب سرمایه‌گذاری خود را در این سیدگردان تمدید می‌کنند. معمولا کسانی که به سراغ سید اختیار معامله در این سیدگردان می‌آیند، دیگر حاضر به ترک آن نیستند، زیرا شاهد هستند که در شرایط بد بازار به کف بازدهی معادل صندوق‌های درآمد ثابت رسیده‌اند. به‌طور کلی در این سیدگردان، استراتژی‌های کم‌ریسکی با استفاده از ابزارهای مشتقه استفاده می‌شود که برای مشتریان حقیقی در این شرایط بازار جذاب است. همچنین برای سبدهای بزرگ‌تر خصوصا برای اشخاص حقوقی، سبدهای بسیار کم‌ریسک با درآمد ثابت را داریم که در آن به‌طور عمده، اوراق شرکتی با نرخ‌های بالا خریداری می‌شود و

می‌توانیم در حدود ۲ الی ۳ درصد بالاتر از صندوق‌های درآمد ثابت برای مشتری، بازدهی ایجاد کنیم.

وضعیت سرمایه‌گذاری و بازدهی سیدگردان هوشمند را بین در یک سال گذشته چطور بوده است؟

بر اساس بازدهی روی تابلوی صندوق‌های قابل معامله، صندوق توسعه افق را بین بالاترین بازدهی یک‌ساله را در بین تمامی صندوق‌های قابل معامله داشته است. متأسفانه ثبات سیاست‌گذاری در بازار وجود ندارد و همین امر منجر شده تا افرادی به این بازار ورود کنند که دید کوتاه‌مدتی دارند. در شرایط کنونی، حجم دارایی صندوق‌های سهامی عادی ما با اینکه ده‌ها سال کار کرده‌اند، یک‌دهم دارایی یکی از صندوق‌های اهرمی هم نیست، چرا که صندوق‌های اهرمی با دو سال فعالیت، دارایی‌های ۱۰ همتی دارند، اما دارایی بهترین صندوق‌های سهامی به دو همت هم نرسیده است. شرایط به گونه‌ای شده که در شرایط مثبت بازار، صندوق‌های اهرمی با صف خرید مواجه می‌شوند و همین که شرایط منفی شد، دارندگان آن‌ها حاضر به فروش در صف‌های فروش هستند، زیرا افراد با دید کوتاه‌مدت به بازار ورود کرده‌اند که این دید، حاصل همان سیاست‌گذاری فاقد ثبات است. این موضوع، حاصل ریسک‌های سیاست‌گذاری است. باید دانست، در شرایط کنونی آنچه که به بازار کمک می‌کند، شفافیت است؛ به این معنی که اطلاعات و داده‌ها در دسترس همه باشد. در حال حاضر برخی از افراد به اطلاعات و ابزارهایی دسترسی دارند که برای عموم امکان دسترسی به آن وجود ندارد. این مکانیزم اصلا منصفانه نیست و همان اتفاقاتی را رقم می‌زند که در سال ۱۳۹۹ شاهد بودیم.

با توجه به شروع به کار دولت جدید، وضعیت بازار سرمایه را چطور ارزیابی می‌کنید؟

قسمتی از وضعیت فعلی بازار، حاصل سیاست‌های دولت قبل است که در تلاش بودند تا حداکثر تامین مالی را از شرکت‌ها داشته و به طرق مختلف مانند نرخ خوراک و انرژی، سودآوری شرکت‌ها را کاهش دادند. تصور بنده این است که دولت جدید، سیاست‌های اقتصادی معقول‌تری خواهد داشت. وقتی سودآوری شرکت‌ها پایین باشد، طبیعتا خرید سهام آن‌ها نیز سودآور نخواهد بود. به نظر می‌رسد که دولت جدید، سیاست‌هایی داشته باشد که مدافع تولید به معنی واقعی است. همان‌طور که آقای طیبی نیز تاکید کرده‌اند؛ فاصله نرخ‌نیمای بازار کاهش خواهد یافت که این موضوع باعث افزایش سودآوری عمده شرکت‌های بورسی می‌شود. همچنین احتمالا روال تعیین قیمت خوراک پتروشیمی‌ها، روند معقول‌تری بگیرد و در بسیاری از صنایع، قیمت‌گذاری دستوری نیز متوقف یا کاهش یابد که تمام این موارد باعث بهبود اوضاع کسب و کار خواهد شد. به‌طور کلی پیش‌بینی می‌شود که بازار که ماه‌های آتی به صورت پیوسته روند مثبتی داشته باشد. ■

پرونده ویژه

گفت و گوی اختصاصی با مرتضی بیانی

در این بخش می‌خوانیم:

- آینده صنعت سلولزی ایران درخشان است
- در بخش کاغذهای بسته‌بندی و تیشو خود کفاهستیم
- شرکت‌های طراحی و مهندسی در انتظار حمایت دولت

مدیر اجرایی شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت

شرکت های طراحی و مهندسی در انتظار حمایت دولت

محمد جعفری

شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت در سال ۱۳۷۷ با هدف داخلی سازی و ساخت بار اول خطوط تولید و تجهیزات مورد نیاز صنایع مختلف تاسیس شد. این شرکت با تمرکز بر تولید خطوط مختلف در صنایع گوناگون از جمله شیمیایی، کاغذ، خمیر، معدنی، فلزات و دیگر زمینه ها فعالیت می کند. این مجموعه در سال ۱۳۹۴ با ارزیابی معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری، موفق به کسب عنوان شرکت دانش بنیان شد و اکنون یکی از بزرگ ترین شرکت های دانش بنیان شمال غرب کشور به شمار می رود. از سوابق کاری شرکت می توان به داخلی سازی خطوط تولید کاغذ اشاره کرد که حدود ۵۰ درصد از سهم داخلی سازی و تجهیزات کشور را در این حوزه به خود اختصاص داده است. این شرکت علاوه بر تولید تجهیزات خطوط تولید کاغذ، در زمینه ساخت تجهیزات بار اول برای صنایع معدنی، فلزات، شیمیایی و پتروشیمی نیز فعالیت داشته و جزو چند شرکت برتر کشور در حوزه طراحی و ساخت ماشین آلات و تجهیزات معدنی به شمار می رود. آنچه در ادامه می خوانید، مشروح گفت و گوی ما با علی اصغر حبیب زاده، مدیر اجرایی شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت است.

حاصل شد که تجهیزات ساخته شده عملکرد مطلوبی خواهند داشت. این تلاش ها باعث شد که این شرکت موفق شود تا وابستگی صنعت مس کشور به واردات تعدادی از تجهیزات را کاهش دهد. از طرفی، پتانسیل طراحی و دانش فنی ایجاد شده در این شرکت به گسترش فعالیت های آن در سایر زمینه های صنعتی نیز کمک کرده و خوشبختانه در تمامی این حوزه ها موفقیت های قابل توجهی به دست آورده است. علاوه بر این، شرکت مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت در حوزه صنایع معدنی توانسته برای بار اول در ایران چندین سرند لرزشی را که قبلاً توسط شرکت های اروپایی برای صنایع مس تولید می شد، داخلی سازی کند. این شرکت برای نخستین بار، نه تنها در ایران، بلکه در خاور میانه نیز موفق به طراحی و داخلی سازی تجهیزات نمونه گیری معدنی شده است. همچنین ترومل ها، انواع درام کانوایر های طولی، هیدروسیکلون ها، تجهیزات فلوتاسیون، تیکنرها و سایر تجهیزات معدنی را در سایز های بسیار بزرگ برای اولین بار داخلی سازی کرده است.

به منظور پاسخ به نیاز های فزاینده و جدید صنایع معدنی و همچنین صنایع نفت و گاز، چه اقداماتی انجام داده اید؟

به منظور انجام این کار، طرح توسعه کارخانه ماشین سازی را اجرا کرده ایم که در اواخر سال ۱۳۹۹ توسط معاونت وقت علمی و فناوری ریاست جمهوری و با عنوان کارخانه تعمیق ساخت داخل افتتاح شد و به عنوان یکی از بزرگ ترین کارخانه های ساخت تجهیزات در کشور شناخته می شود. با تجهیزات منحصر به فردی که در این کارخانه نصب شده، امکان داخلی سازی ۱۰۰ درصدی تجهیزات معدنی، تجهیزات بزرگ نفت و گاز و همچنین تجهیزات صنایع سلولزی فراهم شده است.

پیچیدگی ساخت و طراحی بهینه تجهیزات مهندسی، نیازمند نیروی متخصص و حرفه ای است. چه ویژگی هایی در اولویت این شرکت برای جذب افراد بوده است؟

شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت برای پیاده سازی دانش فنی و مفاهیم مرتبط با تجهیزات و خطوط تولید، به

با توجه به تنوع ساخت تجهیزات مهندسی این شرکت در حوزه های معدنی، شیمیایی و... در خصوص روند گسترش دامنه این فعالیت ها توضیح دهید.

شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت از همان ابتدا ماهیت تحقیق و توسعه ای برای خود تعریف کرد. تمرکز اصلی این شرکت بر ایجاد دانش فنی و نوآوری بود و پس از آن وارد ساخت و داخلی سازی تجهیزات شد. این رویکرد به شرکت اجازه داد تا به حوزه هایی وارد شود که تا پیش از آن در ایران توسعه نیافته بودند و تصور داخلی سازی آن تجهیزات ممکن نبود. این شرکت با برقراری ارتباطات بین المللی و همکاری با شرکت های معتبر اروپایی و آسیایی، موفق به دستیابی به دانش فنی روز خطوط تولید و تجهیزات شد و از این دانش برای ارتقای محصولات خود بهره گرفت. همچنین با جذب مهندسان و متخصصان از دانشگاه های منطقه، توانست این تخصص ها را به گونه ای ارتقا دهد که کارکنان به توانایی طراحی تجهیزات وارداتی در داخل کشور باور پیدا کردند. با دقت و کیفیت در طراحی، این اطمینان

همکارانی نیاز دارد که علاوه بر خلاقیت ذهنی بالا، تجربه کاری در زمینه طراحی، پیاده سازی و ایجاد دانش فنی را داشته باشند. معیار این شرکت در جذب همکاران، بر اساس این توانمندی ها است. افرادی که پس از پالایش و گزینش با شرکت همکاری می کنند، همگی دارای این ویژگی ها هستند و می توانند با استفاده از اطلاعات، به طراحی و ساخت تجهیزات برسند و تجهیزات را بسازند که در عمل، نتیجه مطلوب و مورد انتظار مشتریان را ارائه دهند.

وجود موانع و محدودیت های سیاسی چه مسایلی را برای شرکت های فنی و مهندسی ایجاد کرده است؟

به دلیل محدودیت هایی که ناشی از وضعیت سیاسی کشور است، این شرکت امکان دسترسی آسان به اطلاعات به روز مشابه شرکت های فعال در سایر کشورها را ندارد. در فرآیند پیاده سازی و طراحی تجهیزات، نیاز به مواد اولیه و قطعاتی وجود دارد که باید تامین شوند و در فرآیند طراحی مورد استفاده قرار گیرند؛ سپس این قطعات باید به اجزای بخش های نهایی تجهیز یا خط تولید تبدیل شوند. تامین این مواد اولیه در شرایط تحریمی که کشور ما با آن مواجه است، نسبت به کشورهای دیگر یا بازارهای رقیب به مراتب سخت تر و پرهزینه تر است. این شرایط باعث می شود که برای انجام کارها، انرژی و هزینه مضاعفی صرف شود تا بتوان به نتایج مطلوب دست یافت. همچنین فرآیندهای پیچیده گمرکی در ایران و تغییرات مکرری که در رویه های گمرکی به وجود می آید، عملاً تامین تجهیزات و قطعات مورد نیاز را در بازه های زمانی مطلوب غیر ممکن می کند که این امر باعث می شود، برای دسترسی به کالاها و تجهیزات، همیشه با تاخیر مواجه باشیم. علاوه بر این، هزینه های مضاعفی که باید پرداخت شوند نیز چالشی بزرگ محسوب می شود. در نتیجه، نمی توان تجهیزات و قطعات را در زمان مقرر به دست آورد و همین مساله باعث تاخیر در اجرای تعهدات و قراردادهای می شود. علاوه بر مشکلات گمرکی، سیاست های حمایتی دولت نیز در عمل به نفع شرکت های طراحی و مهندسی نیست. اگرچه شعار حمایت از شرکت های دانش بنیان و نوآور از سوی دولت وجود دارد، اما در عمل؛ صندوق نوآوری و شکوفایی، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و همچنین شبکه بانکی، توان مالی کافی برای حمایت واقعی از این شرکت ها را ندارند و با وجود تمایل به کمک، منابع کافی در اختیار نیست که به شرکت ها تزریق شود. این کمبود منابع باعث می شود که شرکت ها با مشکلات نقدینگی و سرمایه در گردش مواجه شوند و نتوانند پیشرفت های مورد نظر خود را به دست آورند.

از آنجایی که یکی از ملزومات مهم شرکت های فنی و مهندسی اثربخشی خدمات آن ها است، چه پارامترهایی مورد توجه شرکت دانش بنیان مهندسی و ماشین سازی شبیمی پژوهش صنعت بوده است؟

این شرکت در هر قراردادی که با مشتریان می بندد، شرط نتیجه را مد نظر قرار می دهد. این بدان معناست که بخشی از دریافتی ما پس از آن پرداخت می شود که مشتری به نتیجه مطلوب برسد و رضایت کامل از خدمات ارائه شده داشته باشد و سپس اقدام به تسویه حساب می کند. این رویکرد تضمین می کند که اثربخشی کارهایی که مجموعه ما انجام می دهد، همیشه به طور ۱۰۰ درصد محقق شود. البته تاکنون هیچ پروژه ای نبوده که به نتیجه نرسیده یا رضایت مشتری را جلب نکرده باشد. یکی از دلایل این موفقیت، رویکرد خاص مادر فرآیند طراحی است. هر تجهیزاتی که قرار

است به مشتری ارائه شود، ابتدا در محیط های نرم افزاری، تجزیه و تحلیل و شبیه سازی می شود تا از نتایج آن به طور کامل مطمئن شویم. تنها پس از اطمینان از نتایج مطلوب، فرآیند ساخت تجهیز آغاز می شود. این رویکرد باعث شده که اثربخشی کارهای ما همواره تضمین شود و خوشبختانه تا به امروز هیچ موردی نداشته ایم که به نتیجه نامطلوب برسد.

موضوع استفاده از خدمات شرکت های فنی و مهندسی و خرید ماشین آلات و تجهیزات جدید تا چه اندازه برای شرکت های خصوصی فرهنگ سازی شده است؟

باید اعتراف کنیم که بسیاری از شرکت های کوچک و متوسط بخش خصوصی در ایران تمایل چندانی به استفاده از خدمات فنی و مهندسی استاندارد که خروجی آن ها مطابق با استانداردهای بین المللی است، ندارند. در واقع این شرکت ها به دنبال کاهش هزینه ها هستند و تصور می کنند که استفاده از خدمات مهندسی با استانداردهای بالا هزینه های شان را افزایش می دهد. به اعتقاد بنده، یکی از دلایل عقب ماندگی صنایع کوچک و متوسط در کشورمان، عدم تمایل به استفاده از خدمات استاندارد و حرفه ای است. این شرکت ها شاید نتوانند هزینه های مرتبط با این خدمات را تامین کنند یا به طور کلی فرهنگ استفاده از این خدمات در آن ها نیفتاده است. با این حال، باید گفت که این روند در حال تغییر است و برخی از شرکت ها تمایل به استفاده از خدمات فنی و مهندسی با استانداردهای بالا را نشان داده اند. نرخ تمایل شرکت های خصوصی به این خدمات در حال افزایش است، اما هنوز سرعت این تغییر قابل قبول نیست و نیاز به فرهنگ سازی و تلاش بیشتر برای آشنایی این شرکت ها با مزایای استفاده از خدمات فنی و مهندسی استاندارد دارد.

یکی از چالش های شرکت های ساخت تجهیزات مهندسی، نبود منابع مالی کافی است. این موضوع به چه دلایلی پیش آمده و چه اثراتی در روند پایداری این شرکت ها به همراه دارد؟

این مساله یکی از بزرگ ترین مشکلاتی است که شرکت های فنی و مهندسی با آن مواجه هستند؛ به ویژه شرکت هایی مانند ما که زمان

بسیاری از نیروهای انسانی که در شرکت های دانش بنیان آموزش می بیند و به سطح بالایی از تخصص می رسند، به دلایل مختلفی از این شرکت ها خارج می شوند که یکی از این دلایل، جابه جایی نیروها به بخش دولتی است

این شرکت‌ها خارج می‌شوند که یکی از این دلایل، جابه‌جایی نیروها به بخش دولتی است. متأسفانه با وجود اینکه شرکت‌های دولتی، حتی حقوق پایین‌تری نسبت به شرکت‌های دانش‌بنیان پرداخت می‌کنند، اما نیروی انسانی به دلیل تصور تثبیت شغلی بهتر، به این سمت گرایش پیدا می‌کند و احساس می‌کند که امنیت شغلی در بخش دولتی بیشتر است و از نگرانی‌های مربوط به ناپایداری شرکت‌های دانش‌بنیان رهایی می‌یابد. علاوه بر این، تغییر شغل متخصصان از زمینه‌های فنی به حوزه‌های دیگر نیز یکی از معضلاتی است که در شرکت‌های دانش‌بنیان مشاهده می‌شود. برخی از متخصصان به دلیل شرایط بازار و جذابیت‌هایی مثل فعالیت در بازارهای مالی یا ترید، از حیطه فنی خارج می‌شوند و به این حوزه‌ها روی می‌آورند. این مساله باعث می‌شود که شرکت‌های دانش‌بنیان با کمبود نیروی متخصص مواجه شوند و نتوانند به‌طور مستمر و پایدار از نیروهای انسانی خبره خود استفاده کنند. این موضوع به‌ویژه در شرایط کنونی که مهاجرت نیروی کار از بخش خصوصی به بخش‌های دولتی یا خارج از کشور افزایش یافته، چالش بزرگ‌تری ایجاد کرده است.

آیا بر نامه‌های خاص حمایتی از شرکت‌های دانش‌بنیان وجود دارد؟

واقعیت این است که بر نامه‌های جدی و عملی برای حمایت مؤثر از این شرکت‌ها، به‌ویژه در زمینه‌های کلیدی، چندان وجود ندارد. به جز برخی از تخفیفات در حوزه واردات و معافیت‌های مالیاتی که بعضی از شرکت‌ها می‌توانند از آن‌ها استفاده کنند (که البته موقوف به بهره‌برداری از آن‌ها نشده‌ایم)، حمایت خاصی از شرکت دانش‌بنیان ما به عمل نیامده است. به‌رغم وجود قانون جهش دانش‌بنیان که قانون خوبی است، به دلیل محدودیت‌های اقتصادی کشور و عدم اجرای صحیح رویه‌ها، ما از این مزایای بهره‌بردار نیافته‌ایم. اگر حمایت‌های دولتی به درستی اجرا می‌شد، شرکت ما می‌توانست، چندین برابر وضعیت فعلی در بازار داخلی موفقیت داشته باشد.

و سخن آخر...

پیام اصلی بنده این است که باید قدر دان افرادی که در این زیست‌بوم فعالیت می‌کنند، باشیم. هر یک از این افراد، به‌ویژه تحصیل کرده‌های داخلی، پتانسیل‌های فوق‌العاده‌ای دارند که می‌توانستند در کشورهای دیگر برای خود موقعیت‌های بهتری ایجاد کنند. سخن بنده، تنها درباره شرکت خودمان نیست، بلکه درباره سایر مجموعه‌هایی صدق می‌کند. این افراد در شرایطی که بازار تعریف‌شده‌ای وجود ندارد و حمایت‌های مالی مناسب در دسترس نیست، با پشتکار و همت خود توانسته‌اند که دوام بیاورند، رشد کنند و کار خود را توسعه دهند. شرکت‌های طراحی و مهندسی و ساخت تجهیزات، نقش پررنگی در توسعه صنعتی دارند و اگر حمایت شوند، به‌صورت تصاعدی می‌توانند در توسعه نوآوری کشور نقش ایفا نمایند و از فرار نخبه‌های کشور جلوگیری کنند. ■

تعهد تا تحویل خدمات مان طولانی است و در دسته «Long Delivery» (تحویل طولانی مدت) قرار می‌گیرد. بزرگ‌ترین مشکل ما از دو جنبه نیروی انسانی و تامین مالی ناشی می‌شود که در حال حاضر، تأکید بیشتری بر تامین مالی دارم. به نظر بنده، درصد بالایی علت عدم رشد مناسب شرکت‌های فنی و مهندسی، به دلیل کمبود منابع مالی است. یکی از مشکلات اصلی این است که سیستم بانکی ایران آشنایی کافی با خدمات فنی و مهندسی ندارد. در طرح‌های توجیهی برای دریافت تسهیلات، بانک‌ها به درستی متوجه نمی‌شوند که شرکت‌هایی مثل ما که پروژه محور و سفارش محور هستند، چگونه فعالیت می‌کنند. بانک‌ها بیشتر به دنبال اعداد و ارقام تولید هستند و وقتی به آن‌ها می‌گوییم که برنامه تولید ما بر اساس سفارشات مشتریان است و ارزش کار ما بیشتر دانش فنی است، این موضوع برای‌شان معنی‌دار نیست. این یکی از دلایل اصلی است که بانک‌ها تمایل کمی به حمایت از شرکت‌های فنی و مهندسی دارند؛ شاید بتوان گفت که تقریباً هیچ تمایلی ندارند. در یک مقطعی، معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری و صندوق نوآوری و شکوفایی، منابع کافی در دست داشتند و می‌توانستند به راحتی به شرکت‌ها کمک کنند، اما در حال حاضر با توجه به رشد تعداد شرکت‌های دانش‌بنیان، این منابع افزایش نیافته و در نتیجه، بسیاری از شرکت‌ها از دریافت حمایت‌های مالی به موقع محروم مانده‌اند. از طرفی، حمایت مالی که شرکت‌های ما دریافت می‌کنند، به هیچ‌وجه کافی نیست.

آیا برای مرتفع کردن این مشکلات، راهکاری وجود دارد؟
یکی از راهکارهای جدیدی که به‌تازگی رواج یافته است، استفاده از صندوق‌های تامین مالی جمعی و بازارهای مالی است. این نوع تامین مالی از طریق جذب سرمایه از عموم مردم یا سرمایه‌گذاران خصوصی انجام می‌شود و راهکاری نسبتاً نوپا به شمار می‌رود که هنوز نیاز به تجربه و آشنایی بیشتر شرکت‌ها دارد. برخی از شرکت‌ها در این مسیر موفق بوده‌اند، بعضی دیگر در حال تجربه هستند و برخی نیز با مشکلات مواجه شده‌اند. با این حال، این روش هنوز به‌طور کامل در میان شرکت‌ها جا نیفتاده و نیازمند زمان و فرهنگ‌سازی بیشتری است. یکی از چالش‌های اصلی در این نوع تامین مالی، هزینه بالایی بازپرداخت آن است. به‌طور میانگین، شرکت‌ها باید حدود ۵۰ درصد ارزش تامین مالی را در قالب سوداظهری به تامین‌کنندگان مالی پرداخت کنند. این بدان معناست که یک شرکت دانش‌بنیان باید سالانه حداقل ۷۰ تا ۸۰ درصد سود داشته باشد تا بتواند این هزینه‌ها را پوشش دهد و تنها ۲۰ تا ۳۰ درصد برای خودش باقی بماند. این میزان سوددهی، عدد بسیار بالایی است و چالش بزرگی برای شرکت‌ها ایجاد می‌کند، به همین دلیل دولت باید توجه بیشتری به این مساله داشته باشد و منابع مالی مناسبی را برای شرکت‌های دانش‌بنیان در نظر بگیرد که بتوانند بدون فشارهای مالی زیاد، فعالیت کنند و رشد یابند.

با توجه به موضوع مهاجرت نیروهای نخبه، تامین نیروی انسانی تا چه اندازه برای شرکت‌های خدمات فنی و مهندسی مشکل ایجاد کرده است؟

یکی از مشکلات اساسی که روز به روز حادتر می‌شود، مهاجرت نیروی انسانی و جابه‌جایی نیروی کار به بخش‌های دولتی یا خارج از کشور است. بسیاری از نیروهای انسانی که در شرکت‌های دانش‌بنیان آموزش می‌بینند و به سطح بالایی از تخصص می‌رسند، به دلایل مختلفی از

فرآیندهای پیچیده گمرکی در ایران و تغییرات مکرری که در رویه‌های گمرکی به وجود می‌آید، عملاً تامین تجهیزات و قطعات مورد نیاز را در بازه‌های زمانی مطلوب غیرممکن می‌کند که این امر باعث می‌شود، برای دسترسی به کالاهای تجهیزات، همیشه با تاخیر مواجه باشیم

مدیر عامل مهرنگار سلولز یزد عنوان کرد

تشدید کمبود مواد اولیه به دنبال نوسانات نرخ ارز

عارف فغانی

در کنار تمام چالش‌های ریز و درشتی که کارخانه‌های تولید کاغذ با آن‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند، در سال‌های اخیر نوسانات نرخ ارز به یکی از مشکلات اصلی این صنعت تبدیل شده، به‌طوری که معضلات دیگری مانند سختی در تامین مواد اولیه را به دنبال داشته و به دغدغه‌های فعالان این صنعت افزوده است. این موضوعی است که مرتضی بیانی، مدیرعامل مهرنگار سلولز یزد نیز در صحبت‌های خود به آن اشاره می‌کند. وی که مدیریت اولین کارخانه تولید کاغذ بدون پساب در کشور را بر عهده دارد، تاکنون حدود ۱۰ کارخانه را راه‌اندازی و به تولید رسانده و در مجموع حدود ۲۰ سال است که در این زمینه فعالیت دارد و در شهرهای مختلفی مانند اردبیل، مشهد، اصفهان و یزد فعالیت کرده است. همچنین در استان یزد، حدود ۶ کارخانه را به تولید رسانده و برای راه‌اندازی و ارتقای ماشین‌آلات آن‌ها تلاش کرده است. بیانی معتقد است که نوسانات باعث افزایش بی‌رویه قیمت مواد اولیه و حتی کمبود آن شده است. از سوی دیگر، عدم اجازه ورود مواد اولیه به کشور، مشکلات بیشتری را به وجود آورده و قیمت مواد اولیه به شدت افزایش یافته است. مشروح گفت‌وگوی ماهنامه «دنیای سرمایه‌گذاری» با این مدیر توانمند را می‌خوانید.

شرکت مهرنگار سلولز یزد در زمینه تولید چه محصولاتی فعالیت دارد؟

این شرکت در زمینه تولید کاغذ رنگی ایرانی، فلوپینگ، تسلاپینو و تیرپینگ فعالیت دارد و در واقع یک مجتمع بزرگ است که تولید کاغذ، ورق، کارتون، چاپ و بسته‌بندی را به‌صورت کامل انجام می‌دهد و این فرآیندها در دو کارخانه که در کنار هم قرار دارند، اجرایی شود.

در حال حاضر از چه شیوه‌هایی برای تصفیه فاضلاب کاغذسازی استفاده می‌شود؟

در خصوص فاضلاب و پساب، برخی از اقدامات داخلی را برای بهینه‌سازی مصرف آب و جلوگیری از ایجاد پساب انجام داده و تغییراتی در ماشین‌آلات خود ایجاد کرده‌ایم که به ما اجازه می‌دهد، از آب مصرفی خط تولید مجدداً استفاده کنیم، به‌طوری که نه تنها پسابی تولید نمی‌کنیم، بلکه گاهی کمبود آب داریم. روش‌های مورد استفاده، باعث شده که هیچ‌گونه آلودگی و آسیب به محیط زیست وارد نکنیم.

مسایلی مانند نوسانات ارزی، محدودیت در واردات کاغذ آخال و افزایش هزینه‌ها چه پیامدهایی را برای شرکت‌های این حوزه به همراه داشته است؟

بزرگ‌ترین چالش فعلی مادر صنعت کاغذ، علاوه بر مسائل محیط‌زیستی، نوسانات ارزی است که این موضوع باعث افزایش بی‌رویه قیمت مواد اولیه و حتی کمبود آن شده است. از سوی دیگر، عدم اجازه ورود مواد اولیه به کشور، مشکلات بیشتری را به وجود آورده و قیمت مواد اولیه به شدت افزایش یافته است. مادر سطح تولید کنندگان با تولید محدود و تنها برای گردش چرخه شرکت فعالیت می‌کنیم. این مشکلات باعث شده‌اند که مواد اولیه، هم کم و هم بی‌کیفیت شوند و در صد ناخالصی آن‌ها افزایش یابد. تامین کنندگان در این وضعیت به اقدامات غیرقانونی و غیراخلاقی دست می‌زنند که موجب می‌شود، هزینه‌های ما بسیار بالا رود و در نتیجه، سوددهی شرکت عملاً از بین رفته است.

به‌روزرسانی تجهیزات تولید چه سهمی در کاهش هزینه‌ها و افزایش سودآوری محصولات دارد و در این خصوص چه اقدامی در دست اجرا دارید؟

به‌روزرسانی ماشین‌آلات روشی است که عمده‌توسط شرکت‌ها صورت می‌پذیرد و باعث کاهش هزینه‌ها، کاهش قیمت تمام‌شده محصول و افزایش تولید می‌شود که کمک زیادی به ما کرده است. در حال حاضر با به‌روزرسانی ماشین‌آلات و انجام کارهای مختلف، تولید خود را افزایش داده‌ایم که موجبات کاهش قیمت تمام‌شده را فراهم آورده است. شرکت‌های مختلف همچنان در این زمینه فعالیت می‌کنند، زیرا ماشین‌آلات کاغذ به دلیل استهلاک زیاد، نیاز به به‌روزرسانی دائمی و اورهال دارند.

با توجه به نیاز بازار داخل و بازارهای همسایه آیا می‌توان به آینده این صنعت امیدوار بود؟

نظر شخصی بنده این است که نمی‌توان به آینده این صنعت امیدوار بود، زیرا با توجه به افزایش بی‌رویه ماشین‌آلات کاغذ، شرایط بازار و وضعیت کنونی کشور، چشم‌انداز روشنی برای این صنعت نمی‌بینم. کشورهای پیشرفته دنیا به سمت ماشین‌آلات پرسرعت با تناژ بالا حرکت کرده‌اند و در عین حال از نیروی انسانی کمتری استفاده می‌کنند که این موضوع باعث کاهش بیشتر قیمت تمام‌شده می‌شود. البته در کشور مانیز برخی از شرکت‌ها وارد این مسیر شده‌اند. به‌عنوان مثال، در استان یزد دو شرکت به سمت استفاده از ماشین‌آلات پرسرعت حرکت کرده‌اند و تقریباً موفق بوده‌اند. ■

مدیر سایت اطلاع رسانی صنایع سلولزی ایران

در بخش کاغذهای بسته بندی و تیشو خود کفاهستیم

مهدیه شهسواری

با راه اندازی کسب و کارهای اینترنتی بسیاری از شرکت ها داده ها و اطلاعات خود را از طریق این بستر به دست می آورند. در همین راستا سایت های تخصصی اطلاع رسانی در خصوص فعالیت های شرکت ها و صنایع، سهم قابل توجهی از پیشبرد اهداف استراتژیک و برنامه های تدوین شده دارند. با توجه به این موضوع به سراغ سید امیر حسینی، مدیر سایت اطلاع رسانی صنایع سلولزی ایران و فارغ التحصیل رشته کسب و کارهای اینترنتی در مقطع دکتری رفته و با وی گفت و گویی داشتیم که مشروح آن از نظر مخاطبان ارجمند می گذرد.

وزارتخانه ها، ارگان ها و سازمان ها شناخته شده و تقریباً ۹۵ درصد کارخانجات این حوزه در آن عضویت داشته و از خدمات آن استفاده می کنند. در واقع از آنجایی که مدیران کارخانجات مشغله فراوان داشته و وقت کافی برای جمع آوری اخبار و اطلاعات مهم صنعت خود را ندارند، این اقدامات توسط سایت اطلاع رسانی صنایع سلولزی ایران انجام می شود.

چه مقدار از نیاز کشور به کاغذ در داخل تامین می شود؟

کاغذهای زیادی مصرف می کنیم که بعضی از آن ها وارد و الباقی در داخل کشور تولید می شود. در حال حاضر حدود ۵۰ هزار تن تولیدات کاغذ چاپ و تحریر داریم و حدود ۲۴۰ هزار تن هم وارد می شود. البته در بخش کاغذهای بسته بندی و تیشو خود کفاهستیم. محصولاتمانند مقوای پشت طوسی و ایندبر در داخل تولید می شود، اما مقدار آن کافی نبوده و به منظور آن باید واردات انجام شود. بر این اساس پیش بینی می شود تا دو سال آینده با تولیدات داخلی این مقواها، از واردات آن هایی نیاز شده و در ادامه کاغذ و مقوای گلاس، کاغذ حرارتی، مقوای تترایک و کاغذ سیگار نیز وارد شود.

در شرایط کنونی چه میزان کاغذ و از چه کشورهایی وارد می کنید؟

این میزان شامل واردات ۲۰۰ تا ۲۴۰ هزار تن کاغذ چاپ و تحریر، ۲۵۰ هزار تن خمیر کاغذ برای تولید کاغذ، ۱۰۰ هزار تن هم مقوای پشت طوسی و ایندبر و ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار تن کاغذ روزنامه است. مابقی کاغذهای وارداتی نیز کم است. در حال حاضر عمده کاغذ و مقوای وارد شده به ایران از کشور های چین، کره جنوبی، هند، اندونزی، ترکیه، هنگ کنگ، روسیه، اتریش، آلمان و اسپانیا صورت می گیرد.

آینده صنایع سلولزی ایران را چگونه متصور هستید؟

آینده صنعت سلولزی در جهان کاملاً روشن و مشخص است. بعد از همه گیری کرونا صنعت کاغذ و مقوای جهان به طرف تولید بیشتر کاغذ و مقوای بسته بندی و کاغذهای بهداشتی رفت و در عوض از تولید کاغذ چاپ و تحریر و کاغذ روزنامه کم شد. با توجه به این امر تعدادی از خطوط تولید کاغذ چاپ و تحریر و روزنامه را تغییر کاربری داده و جای آن ها کاغذ بسته بندی و تیشو تولید می شود متأسفانه در ایران تولید ما با مشکلات متعددی روبه رو است، اکثر ماشین آلات قدیمی و مستهلک است و نیاز به جایگزینی دارد و نه از آن در دسترس است و نه با این تحریم ها می توان ماشین آلات وارد کرد. علاوه بر این، به علت تولید کم کاغذ داخل کشور، نیاز به بسته بندی کارتنی کم شده و این کم شدن و ناترازی برق باعث رکود کارخانجات کاغذ و کارتن کشور شده است. چنانچه راه حلی برای پایان بخشیدن به تحریم ها پیدا نکنیم، باید شاهد تعطیل شدن بسیاری از آن ها باشیم. ■

سید امیر حسینی

در حال حاضر
عمده کاغذ و مقوای
وارد شده به ایران
از کشور های چین
کره جنوبی، هند
اندونزی، ترکیه
هنگ کنگ، روسیه
اتریش، آلمان
و اسپانیا
صورت می گیرد

در ابتدا مختصری از فعالیت ها و سوابق کاری خود بفرمایید.

بنده از سال ۱۳۶۲ تا سال ۱۳۷۴ به عنوان کارشناس در وزارت صنایع در بخش صنایع سلولزی مشغول به کار بوده ام و پس از اخذ مدرک لیسانس مدیریت بازرگانی و بازرگانی تمام کارخانجات کاغذ و مقوای کشور و لمس مشکلات آن ها از نزدیک، بر اساس مأموریت های محوله از کارخانجات کاغذ سازی آلمان - اتریش - ایتالیا و فنلاند نیز بازدید داشتم. از سال ۱۳۷۴ لغایت ۱۳۷۷ به عنوان مدیر عامل شرکت فرنام سلولز آینده به واردات کاغذهای بسته بندی مشغول شدم و از سال ۱۳۷۷ لغایت تا کنون مدیریت شرکت فرنام تجارت امروز (تبلینات و اینترنت) به بنده و اگزار شده است.

چگونه فعالیت های خود را در سایت اطلاع رسانی صنایع سلولزی ایران انجام داده اید؟

سال های زیادی به عنوان وارد کننده و توزیع کننده در بازار کاغذ و مقوا فعالیت داشتم. یکی از خلاهای موجود این بازار کمبود اطلاعات در زمینه تولیدات، واردات، صادرات و مصرف کم بود. از سوی دیگر، هیچ وزارتخانه و سازمانی آمار درستی نداشت، از این رو با توجه به شناختی که از صنعت سلولزی کسب کرده بودم، در سال ۱۳۸۵ سایت اطلاع رسانی صنایع سلولزی ایران را با هدف آرایه آمار های شفاف و شناسایی بازار های داخلی و بین المللی راه اندازی کردم تا مدیران بتوانند تصمیم گیری بهتر و موثرتری داشته باشند. البته در چند سال اول با مشکلات زیادی روبه رو بودیم، اما ناامید نشدیم و به مسیر ادامه دادیم تا اینکه در سال ۱۳۹۰ صد درصد اهداف اولیه محقق شد و مجدداً هدف گذاری هایی برای آینده ۵ الی ۱۰ ساله و ۲۰ ساله انجام شد که تا کنون روند اجرای برنامه ۱۰ ساله به خوبی پیش رفته است.

چه خدماتی از جانب این سایت به مخاطبان ویژه آن ارائه می شود؟

دسترسی به بخش اعظم اطلاعات سایت رایگان است، اما دسترسی به اطلاعات تجاری شامل هزینه اشتراک است. این اطلاعات شامل تولیدات، صادرات، مصرف، قیمت کاغذ و مقوای وارد شده به کشور، کشورهای صادر کننده به ایران به همراه آمار و ارقام از کشور مربوطه، اخبار و اطلاعات مربوط به صنایع سلولزی کشورهای منطقه و جهان و وضعیت و تولید کارخانجات کشور های رقیب در بازار های صادراتی، آرایه تکنولوژی های جدید، ترسیم آینده صنعت کاغذ و مقوای ایران و جهان و آرایه تحلیل های کاربردی با توجه به اتفاقات رخ داده در منطقه و جهان است.

آیا راه اندازی این سایت تاثیری در شناخت صنایع سلولزی در ایران داشته است؟

سایت صنایع سلولزی ایران به عنوان یک سایت مرجع در تمام

از سوی مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران مطرح شد

تولید ۵۰ هزار تن کاغذ تحریر در سال ۱۴۰۳

مینا افتخاری

سال گذشته در این مجموعه، حدود ۴۶ هزار تن کاغذ تولید کردیم که این عدد در طول عمر کارخانه مازندران، نخستین بار محقق شد؛ در حالی که این رقم در سال ۱۴۰۰ حدود ۴۰ هزار و ۵۰۰ تن بود

تا پرونده سال تحصیلی بسته شود؛ البته تامین نیاز آموزش و پرورش به اجرای تعهد سایر کارخانه‌ها نیاز دارد.

وی در این زمینه توضیح داد: کارخانه دیبای شوشتر تعهدی داشت، اما در مسیر راه نتوانست این تعهد را انجام دهد. در این میان مشخص نیست که آیا این تعهد بر گردن کارخانه مازندران است یا دولت یا واردات آن را تامین خواهد کرد. اگر بر گردن کارخانه مازندران باشد، باید سهم آموزش و پرورش از تولیدات کارخانه بیشتر شود؛ اگر نه، تقاضای رابا وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی انجام دادیم که سهم بازار نشر را بیشتر کنیم.

نیک‌نژاد با اشاره به اینکه سال گذشته حدود ۶ هزار تن کاغذ به حوزه نشر تزریق شد، گفت: پیش‌بینی این است که امسال این رقم را با درصد بیشتری حفظ کنیم؛ البته این موضوع به قرارداد با وزارت آموزش و پرورش بستگی دارد.

مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران همچنین از برنامه‌ریزی برای تولید ۵۰ هزار تن کاغذ تحریر سال ۱۴۰۳ خبر داد و یادآور شد: اینکه چه میزان از این تولیدات سهم وزارت آموزش و پرورش و چه میزان سهم وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است، به قرارداد تابستان برای سال تحصیلی جدید بستگی دارد.

وی افزود: تنها تقاضا در حوزه برق این است تا کارخانه را از فهرست صناعی که محدودیت مصرف انرژی در تابستان دارند، خارج کنند. دو سال است که این تقاضا در کار گروه مشترک وزارت صمت و وزارت نیرو مطرح کردیم، اما با وجود دستور معاون اول رئیس‌جمهور و پیگیری‌های وزرای مختلف، اتفاق نیفتاده است.

نیک‌نژاد با بیان اینکه اکنون پیش از شروع فصل گرما بار دیگر این درخواست را مطرح می‌کنم، ادامه داد: تقاضا داریم که شرکت چوب و کاغذ مازندران را در فهرست صناعی بیاورند که از این محدودیت خارج شویم، زیرا در این صورت حدود ۱۰ هزار تن به ظرفیت تولید کاغذ تحریر مجموعه افزوده خواهد شد و معتقدم که برای کشور رقم بزرگی است. به گفته وی، این مساله در فصل زمستان، برای حوزه گاز وجود داشت؛ خیلی حاد بود و سه ماه نیم طول کشید و امیدواریم امسال این مشکل را نداشته باشیم. اگر دولت و وزارتخانه‌های مرتبط در حوزه انرژی کمک کنند، وضعیت تولید کارخانه چوب و کاغذ مازندران مطلوب خواهد بود.

مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران از تامین چوب به عنوان مهمترین و اصلی‌ترین مشکل این مجموعه نام برد و گفت: زراعت چوب در دنیا یک صنعت پول‌ساز است؛ دیگر نباید به سمت قطع درختان جنگل برویم و در برنامه‌های چوب و کاغذ مازندران اصلا به دنبال چنین چیزی نیستیم.

نیک‌نژاد با بیان اینکه اصلا به دنبال برداشت چوب از جنگل‌ها نیستیم، گفت: تنها تقاضا، این است که چوب‌های شکسته و افتاده‌ای که وجود دارد و بهداشت جنگل را به مخاطره می‌اندازد، جمع‌آوری کنند و یا به کارخانه بدهند یا اقدام دیگری روی آن انجام دهند؛ زیرا سرمایه‌های ملی هستند. ■

با توجه به تحریم‌ها و مشکلات واردات، یکی از چالش‌های فعلی صنایع، تامین کاغذ مورد نیاز است که بخشی از آن توسط شرکت‌های داخلی تامین می‌شود، با این حال هنوز مشکلات زیادی پیش پای تولیدکنندگان وجود دارد و برخی از آن‌ها نیز در تلاش هستند تا بخش عمده تقاضای داخلی را پاسخ دهند.

امید نیک‌نژاد، مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران با اشاره به برنامه‌های این مجموعه در سال ۱۴۰۳ از آمادگی برای تولید ۵۰ هزار تن کاغذ تحریر در سال جاری خبر داد و گفت: زراعت چوب برای تامین صنعتی باید فرهنگ‌سازی شود.

وی با اشاره به جدیدترین اقدامات شرکت چوب و کاغذ مازندران گفت: امسال در فروردین ماه پس از ۱۰ سال، خط تولید تحریر خود را با یک گروه از مهندسان و متخصصان از هند به‌روزرسانی کردیم که تا اوایل اردیبهشت ماه هم ادامه داشت و بعد از ۱۰ سال به بهسازی ماشین‌آلات توجه شد.

مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران افزود: با تعمیرات و بازسازی دستگاه‌های این خط، میزان تولید ۲۰ درصد افزایش پیدای کند، کاغذ در ریل‌های پشت سر نمی‌ماند و در کیفیت هم تاثیر ویژه‌ای می‌گذارد.

نیک‌نژاد با بیان اینکه شرکت چوب و کاغذ مازندران طی ۲۰ روز اخیر و بعد از بازسازی دستگاه‌ها حدود ۳ هزار و ۶۰۰ تن تولید کرده است، ادامه داد: بخش عمده این تولیدات برای وزارت آموزش و پرورش ارسال شده و بخش دیگر آن نیز برای وزارت فرهنگ و ارشاد ارسال خواهد شد.

وی درباره هزینه‌های تعمیر و بهسازی ماشین‌آلات این مجموعه نیز بیان کرد: حدود ۵ میلیارد تومان هزینه این کار شده و بیشتر در حوزه بردها و کارت‌های الکترونیکی و به‌روزرسانی انجام شده است.

مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران در ادامه از آغاز به کار دستگاه شیت‌ر با هزینه حدود ۲ میلیارد تومان خبر داد و گفت: بعضی از گلایه‌ناشران این بود که وقتی کاغذهای رول برای شیت شدن به مجموعه‌های دیگر می‌رفت، رطوبت مناسب نبود و کاغذ دچار مشکل می‌شد، اما اکنون این مساله رفع شده است.

به گفته وی، اکنون این دستگاه با ظرفیت روزانه ۲۰ تن شیت کاغذ مشغول کار است؛ البته این دستگاه می‌تواند به ظرفیت ۴۰ تن برسد.

نیک‌نژاد درباره تولید کاغذ چاپ و تحریر مورد نیاز نشر گفت: سال گذشته در این مجموعه، حدود ۴۶ هزار تن کاغذ تولید کردیم که این عدد در طول عمر کارخانه مازندران، نخستین بار محقق شد؛ در حالی که این رقم در سال ۱۴۰۰ حدود ۴۰ هزار و ۵۰۰ تن بود.

مدیر عامل کارخانه چوب و کاغذ مازندران با بیان اینکه از این میزان ۳۵ هزار تن برای وزارت آموزش و پرورش تعهد داشتیم، افزود: تا به امروز حدود ۲۶ هزار تن ارسال شده و باقی رانیز طی دو ماه آینده ارسال می‌کنیم

آینده صنعت سلولزی ایران درخشان است

المیرا اکرمی

یکی از اصلی ترین مسایل و مشکلات تولید کنندگان تامین نقدینگی و سرمایه در گردش کارخانه ها است

۲۶

مآخذ: دنیای کدز شماره ۹۴ شهریور ۱۳۹۳

مدیرعامل شرکت کاغذسازی بنیامین مهاباد

شرکت کاغذسازی بنیامین مهاباد، با هدف تولید انواع کاغذ بسته بندی در سال ۱۳۸۹ از سازمان صنعت معدن و تجارت استان آذربایجان غربی جواز تاسیس خود را دریافت کرد و در سال ۱۳۹۱ با سرمایه گذاری ۱۰۰ درصدی بخش خصوصی با نام "مجمع کاغذسازی بنیامین" در شهرستان مهاباد به ثبت و بهره برداری رسید. عملیات اجرایی این پروژه در زمینی به مساحت ۲۰ هزار مترمربع در شهرک صنعتی مهاباد از ابتدای فروردین ماه سال ۱۳۸۹ با اجرای عملیات نقشه برداری از زمین آغاز و عملیات تسطیح و تحکیم زمین با حجم زیادی انجام شد. در گفت و گو با علی محمدنژاد، مدیرعامل شرکت کاغذسازی بنیامین مهاباد که از سال ۱۳۹۶ به عنوان مدیرعامل این مجموعه شروع به کار کرده و از سوی دکتر روغنی، رئیس سندیکای تولید کنندگان کاغذ و مقوای ایران، به عنوان جوان ترین مدیرعامل صنعت کاغذ انتخاب شده، نگاهی به فعالیت های این مجموعه و همچنین مشکلات مربوط به صنف کاغذ و مقوا داشتیم که مشروح آن را می خوانید.

شرکت کاغذسازی بنیامین مهاباد از چه سالی و با چه اهدافی آغاز به کار کرده است؟

این شرکت در سال ۱۳۸۹ و همزمان با خرید زمین پروژه جهت طراحی کل کارخانه، نسبت به عقد قرارداد طراحی و خرید ماشین با شرکت های به نام و بزرگ کشورهای چین و هندوستان که پروژه های عظیمی را در داخل و خارج از ایران و جهان به انجام رسانده اند، اقدام کرد و بر این اساس، ماشین آلات مورد نیاز خود را از کمپانی های رتبه یک خریداری کرد. همچنین تجهیزات ماشین کاغذ از چین و قسمت خمیرسازی و پالاش خمیر نیز از هندوستان خریداری شده است. شایان ذکر است، ماشین آلات خریداری شده با توانایی تولید ۲۰ هزار تن کاغذ دو لایه بسته بندی در سال، امکان تولید انواع کاغذ بسته بندی شامل لاینر، تست لاینر، تاپ لاینر و فلو تینگ را در رنج گرماز ۱۲۰-۲۰۰ گرم بر مترمربع با عرض ۲۵۰ سانتی متر و با سرعتی معادل ۱۸۰ متر بر دقیقه را با استفاده از ضایعات کاغذی و کارتن (آخال) تولید می کند و برای این کار از دو خط کامل و توانمند خمیرسازی استفاده می شود. همچنین در سال ۱۳۹۹ شرکت کاغذسازی را کد به نام نیک کاغذ به رنگ واقع در شهرک صنعتی جعفریه استان قم را خریداری و شروع به بازسازی و نوسازی تجهیزات آن کردیم که به لطف خداوند از خرداد ماه سال ۱۴۰۰ فعالیت مجدد این واحد صنعتی آغاز شد و با بهترین توان و تولید در حال فعالیت است.

آیا طرح های توسعه ای خاصی را در مجموعه خود دنبال می کنید؟

طرح های توسعه مجتمع کاغذسازی به هر دو واحد مربوط است. طرح اول توسعه، یک خط ۲۲۰ سانتی متری است که ماشین آلات آن از کشور چین خریداری شده است. در حال حاضر ماشین آلات به صورت کامل در شرکت نیک کاغذ به رنگ موجود است. توان تولید این ماشین به صورت شبانه روزی ۵۵ تن کاغذ تست لاینر و فلو تینگ است. طرح دوم توسعه، مربوط به شرکت اصلی؛ یعنی کاغذ بنیامین مهاباد است. در این طرح، شرکت اقدام به خرید یک هکتار واحدهای صنعتی را کد در شهرک صنعتی مهاباد کرده که شامل ۵ کارخانه را کد بود که به لطف خداوند این واحدها خریداری شده و در حال آماده سازی زیربنایی برای تبدیل کردن آن به یک واحد کامل و مستقل است.

تولید کنندگان کاغذ مقوا با چه مسایل و مشکلاتی مواجه هستند؟

در حال حاضر یکی از اصلی ترین مسایل و مشکلات تولید کنندگان، تامین نقدینگی و سرمایه در گردش کارخانه ها است. مشکل دیگر، کمبود افراد متخصص در این حوزه صنعتی است که باید توسط ارگان های موجود، این مساله فرهنگ سازی شود و از طریق اساتید دانشگاهی این مورد نیز برطرف شود. علاوه بر این، در شرایط کنونی، تامین مواد اولیه با بحران مواجه است و اگر واردات صورت نگیرد، بسیاری از شرکت های کوچک دچار مشکل تامین مواد اولیه خواهند شد و این موضوع حتما باید از سوی سندیکا، مورد پیگیری و حمایت قرار گیرد.

ارزیابی شما از کیفیت محصولات تولید داخل چیست؟

در سطح خاور میانه، ایران در محصولات سلولزی، حرف های زیادی برای گفتن دارد. در زمینه کاغذ بسته بندی بیشترین نیاز داخل تولید داریم و سالانه بالغ بر ۷۰۰ هزار تن صادرات این محصول به کشورهای همسایه انجام می شود. ماشین آلات جدیدی که نصب یا در حال نصب می باشند، بسیار با کیفیت و به روز هستند که این موضوع، نشان از کیفیت و سطح کار مادر منطقه است.

ارزیابی شما از ماهیت سندیکای تولید کنندگان کاغذ و مقوا چیست؟

ماهیت سندیکا برای صنعت کاغذ و مقوا، بسیار حیاتی است. ما به عنوان عضو کوچکی از جامعه سلولزی در بسیاری از موارد و مشکلات، از سندیکا درخواست کمک و همکاری داشته ایم که به معنای واقعی در تمامی زمینه ها از جمله مباحث اداری، داخل صنعت و همچنین به لحاظ آشنایی با تامین کنندگان یا ایجاد دوستی بین صنعت کاغذ و صنعت ورق و کارتن پشتیبان ما بوده است.

ارزیابی و پیش بینی شما از آینده صنعت کاغذ و مقوا در کشورمان چیست؟

بنده به آینده این صنعت بسیار خوش بین هستم. در تمام جوامع رو به پیشرفت، شاهد هستیم که صنعت سلولزی تا چه اندازه مورد استقبال و مصرف جوامع قرار دارد. میزان سرانه مصرف در ایران به نسبت دیگر کشورها بسیار پایین است که این موضوع، بزرگ ترین نشانه برای پیشرفت و توسعه بنگاه های اقتصادی این حوزه محسوب می شود. در آینده ای بسیار نزدیک، ایران به یکی از بهترین تولید کنندگان صنعت سلولزی تبدیل خواهد شد و قطعاً با وجود مدیران بسیار توانمند این صنعت، این مساله تحقق خواهد یافت. ■

دنیای انرژی

گفت و گوی اختصاصی با دکتر برات قبادیان

در این بخش می خوانیم:

■ اجرای دقیق قوانین

رمز موفقیت در تولید انرژی های تجدیدپذیر

بنیانگذار و رییس پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر مطرح کرد

اجرای دقیق قوانین؛ رمز موفقیت در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر

محمد جعفری

تقاضای انرژی در جامعه بشری در حال رشد است و ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست؛ لذا اولین چالش بزرگ جهانی در ۵۰ سال آینده، ناترازی انرژی است. زیرا کل فعالیت‌های بشری و از جمله تولید محصولات صنعتی و غذایی و حتی تهیه آب قابل شرب از آب‌های شور نیز، نیازمند مصرف انرژی است. در طول تاریخ، بخش عمده‌ای از نیاز بشر به انرژی به وسیله سوخت‌های فسیلی تامین شده، اما سوخت‌های فسیلی، آلاینده و تجدیدناپذیر بوده و در نهایت ذخایر آن‌ها تمام خواهد شد. همین موارد، ایده تاسیس پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر از سال ۱۳۸۰ را برای دکتر برات قبادیان، از اساتید برجسته دانشگاه تربیت مدرس به وجود آورد. در ابتدا برنامه راهبردی زیست سوخت‌ها (بیوفیول‌ها) تدوین شد و به دنبال آن، مجموعه آزمایشگاه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر در آذرماه ۱۳۹۱ با حضور مسئولان دانشگاه افتتاح شد. آنچه در ادامه می‌خوانید، ماحصل گفت‌وگوی ما با دکتر برات قبادیان، بنیانگذار و رییس پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر است.

کنار سایر همکاران و در بخش دوم، به عنوان مدیر مجموعه از آغاز تاکنون استمرار داشته است، از این رو حوزه‌های فعالیت بنده شامل تربیت نیروی انسانی متخصص (دانشجویان ارشد، دکترا و پسادکترا)، دستیابی به فناوری‌های تبدیل و کاربرد انرژی‌های تجدیدپذیر، توسعه دانش علمی و فنی در قالب چاپ مقالات و تدوین کتاب‌های علمی مرجع و نیز مدیریت پژوهشکده بوده است.

با توجه به انواع منابع انرژی‌های تجدیدپذیر از جمله انرژی خورشیدی، بادی، زمین گرمایی و... در کشورمان از کدام یک بیشترین استفاده شده و کدام یک از این انرژی‌ها، ظرفیت بیشتری برای تولید در کشور دارد؟

از دید بنده، لطف پروردگار به ما مردم ایران فقط وجود منابع انرژی نفت و گاز نیست که ایران را در میان کشورهای جهان، بی نظیر و ممتاز کرده است، بلکه بیش از آن وجود منابع انرژی تجدیدپذیر همچون منابع آبی در شمال و جنوب کشور علاوه بر رودخانه‌ها، وجود حدود ۳۰۰ روز آفتابی در بیشتر نقاط کشور در سال برای استفاده از منبع انرژی خورشید، وجود مکان‌های جغرافیایی بادخیز در بیشتر ایام سال مانند رودبار، منجیل، بینالود و...، وجود منابع زمین گرمایی در بسیاری از نقاط کشور، ظرفیت تولید بیوماس به منظور تولید سوخت‌های جایگزین بنزین و گازوئیل و گاز مانند بیواتانول، بیودیزل و بیوگاز از ماده اولیه ریز جلبک‌ها از آب شور دریانیز است. در ایران ابتدا برنامه تولید برق از باد در نقاطی مانند منجیل و رودبار شروع شد. سپس در دولت اول آقای روحانی با توافق برجام، تلاش‌هایی برای تولید برق از خورشید آغاز شد و سرمایه‌گذاران خارجی علاقه زیادی به مشارکت برای نیروگاه‌های خورشیدی در ایران نشان دادند که متأسفانه با خروج آمریکا از برجام و نیز افزایش نرخ ارز، این سرمایه‌گذاری‌ها و فعالیت‌های مشترک با سرمایه‌گذاران خارجی، در ابتدا به طور آهسته و سپس متوقف شد. به رغم اینکه فعالیت تولید برق از باد در ایران، بیش از

در خصوص فعالیت‌های پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر توضیحاتی ارائه فرمایید.

پس از افتتاح آزمایشگاه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر در سال ۱۳۹۱، مرکز تحقیقات بیوانرژی دانشگاه تربیت مدرس با دو گروه پژوهشی در قالب مجموعه‌ای از آزمایشگاه‌ها و کارگاه‌های حوزه انرژی شکل گرفت و تا زمان تاسیس پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر، یکی از مراکز پژوهشی پیشگام در زمینه انرژی‌های تجدیدپذیر شد. در نهایت در سال ۱۳۹۵ پژوهشکده انرژی‌های تجدیدپذیر با سه گروه پژوهشی با مجوز دفتر گسترش آموزش عالی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و با حضور مسئولان دانشگاه، وزارت عتف و برخی از معاونان پژوهشی سایر وزارتخانه‌ها رسماً افتتاح و کار خود را آغاز کرد. فعالیت بنده به عنوان موسس و رییس این پژوهشکده در بخش اول، به عنوان پژوهشگر در

۲۰ سال پیش شروع شد، ولی میزان تولید برق خورشید که در ۱۰ سال اخیر شروع شده، بیش از تولید برق بادی است؛ اگرچه مجموع برق تولیدی تجدیدپذیر در کل در حدود ۱۰۰۰ مگاوات بیشتر نیست و به عبارتی، در این حوزه مادر ابتدای راه هستیم. از همین ۱۰۰۰ مگاوات برق تولیدی سهم خورشید بیشتر است و بدون شک ظرفیت تولید برق از خورشید بسیار بیشتر از سایر منابع تجدیدپذیر است. شکی باقی نمی ماند که تولید برق از خورشید در ایران آینده درخشانی دارد.

با توجه به ماده ۱۶ قانون جهش تولید دانش بنیان مبنی بر تامین یک درصدی برق مورد نیاز صنایع با قدرت مصرف بیش از یک مگاوات از محل انرژی های تجدیدپذیر، این موضوع تا چه اندازه به تحرک و پویایی روند تولید انرژی های تجدیدپذیر کمک خواهد کرد؟

به اعتقاد بنده، آنقدر که اجرای دقیق قانون اهمیت دارد، خود قانون اهمیت ندارد. مشکل اصلی کشور ما بیش از کاستی قانون، اجرای قانون است و سراغ ندارم که تاکنون در ایران مسئولی به خاطر کوتاهی در اجرای قانون بازخواست شده باشد. بیش از این ماده قانونی (ماده ۱۶ قانون جهش تولید دانش بنیان) و کامل تر از آن ماده ۴۶ قانون برنامه هفتم توسعه است. البته فقدان رئیس جمهوری قبلی و شرایط اضطراری برگزاری زودهنگام انتخابات ریاست جمهوری برای اجرای قانون برنامه هفتم توسعه، تاخیر در اجرای ماده ۴۶ این قانون را نیز توجیه پذیر کرده است، اما اگر در کشور ما قوانین به ویژه در بخش توسعه انرژی به درستی اجرا می شد، اکنون این گونه شاهد ناترازی انرژی در برق و سوخت نبودیم. بدون شک، اگر مجلس شورای اسلامی بر قوانین مصوب خود به درستی نظارت کند، شاهد تحرک و پویایی در روند تولید انرژی های تجدیدپذیر خواهیم بود.

یکی از موضوعات مهم عرضه انرژی های تجدیدپذیر در بورس انرژی است. این موضوع چه اثراتی به همراه دارد و به منظور افزایش سهم معاملات این انرژی ها در بورس انرژی چه اقداماتی باید انجام شود؟

مشکل کنونی ما، عرضه و یا عدم عرضه انرژی های تجدیدپذیر در بورس نیست؛ اگرچه این موضوع در جای خود بسیار اهمیت دارد. مهم این است که مسئولان کشور به ویژه متولیان بخش برق و سوخت به این باور برسند که می توان انرژی های فسیلی را با انرژی های تجدیدپذیر جایگزین کرد و این کار شدنی است؛ لذا قبل از عرضه انرژی های تجدیدپذیر، باید به تولید انبوه انرژی فکر کرد. عرضه انرژی های تجدیدپذیر در بورس انرژی می تواند از نظر کمی و کیفی بسیار حائز اهمیت باشد و به کیفیت شفاف معاملات و توسعه این بخش از انرژی کمک کند. عرضه کننده انرژی بدون دغدغه وجه خود را دریافت می کند و برای خریدار هم از نظر تحویل اطمینان خاطر حاصل می شود. به نوعی عرضه کننده گان انرژی های تجدیدپذیر در بورس، خود را تبلیغ و به جامعه معرفی می کنند. در بازار سنتی، عرضه کالا و یا خدمات در محدوده کوچکی صورت می گیرد، حال آنکه برد بازار بورس، ملی و حتی می تواند بین المللی باشد. بدون شک، امکان اخذ تسهیلات بانکی و دریافت تسهیلات نیز برای عرضه کننده گان انرژی تجدیدپذیر

سهل تر و میسر تر است. به طور کلی می توان گفت که عرضه انرژی های تجدیدپذیر در بورس انرژی، علاوه بر کاهش ریسک معامله، مشکلات معاملات بازار سنتی را نداشته و می تواند به توسعه انرژی های تجدیدپذیر در داخل و حتی عرضه و صادرات انرژی های تجدیدپذیر به کشورهای همسایه نیز کمک کند. قبل از این کار باید قوانین مربوط به انرژی های تجدیدپذیر در کشور به درستی اجرا شوند و ما بتوانیم سهم قابل قبولی از بخش انرژی کشور را از منبع تجدیدپذیر تولید و تامین کنیم.

در حال حاضر چگونه می توان به توسعه فناوری های بومی در حوزه انرژی های تجدیدپذیر کمک کرد؟

خوشبختانه در مسیر بومی سازی فناوری انرژی های تجدیدپذیر در کشور، فعالیت های بسیار موثر و دامنه داری در دانشگاه ها و مراکز پژوهشی در ایران صورت گرفته است. به عنوان مثال، بومی سازی فناوری زیست سوخت ها در پژوهشکده انرژی های تجدیدپذیر دانشگاه تربیت مدرس، نمونه روشن آن است. در سه حوزه پتانسیل سنجی ظرفیت تولید در ایران، امکان سنجی کاربردی و نیز فناوری تبدیل در ۲۰ سال گذشته کار شده و موفقیت های به دست آمده بی نظیر است. ۶۰ ثبت اختراع داخلی، ۴ پتنت بین المللی، ۴ جلد کتاب تألیفی، بالای ۳۰۰ مقاله ISI با استفاده از دانش به دست آمده در این پژوهشکده و تربیت بیش از ۱۵۰ کارشناس ارشد، دکترا و پسادکتر حاصل این تلاش های داخلی است.

در کنار این فعالیت ها، شعار از بیواژمایشگاه تا بیوپالایشگاه تحقق یافته و ما امروز صاحب دانش فنی ساخت بیوپالایشگاه برای جایگزین کردن بیودیزل به جای گازوئیل، بیواتانول به جای بنزین، بیوگاز به جای گاز طبیعی و بیوروانکار به جای روانکارهای معدنی و شیمیایی هستیم. البته توسعه این فناوری ها به بخش های اجرایی و وزارتخانه های نفت و نیرو بازمی گردد که متولی برق و سوخت کشور هستند. دانشگاه ها و مراکز پژوهشی ایران بسیار بیش از وظیفه خود در این مورد گام برداشته اند. حال، وظیفه بخش های اجرایی است تا از دانش فنی بومی که حاصل تلاش چندین ساله بخش های علمی و فناوری است، استفاده کنند و از متخصصان تربیت شده کمک بگیرند. متأسفانه عدم توسعه فناوری بومی در کشور به خاطر این است که بخش علم، راه خود و بخش اجرایی راه خود را می رود. نه بخش اجرا به بخش علم اعتقاد دارد و نه بخش علم به بخش اجرا اعتماد. این بخش ها را باید با قانون و برنامه و نظارت کنار یکدیگر قرار داد تا دانش بومی انرژی های تجدیدپذیر در کشور توسعه پیدا کند. فکر می کنم که شورای عالی علوم، تحقیقات و فناوری که ریاست آن با رئیس جمهور است، اگر کار خودش جدی گرفته شود، بتواند در این زمینه کمک کند.

با توجه به هزینه اولیه بالای احداث نیروگاه های تجدیدپذیر، چه اقدامات کمک بخشی می تواند از سوی دولت صورت گیرد؟

یکی از کمک های دولت در زمینه نیروگاه ها و بیوپالایشگاه های تجدیدپذیر می تواند از طریق صندوق توسعه ملی (ذخیره ارزی) باشد که بازگشت منابع این صندوق در کوتاه مدت امکان پذیر است. برای احداث

اگر در کشور ما قوانین به ویژه در بخش توسعه انرژی به درستی اجرا می شد، اکنون این گونه شاهد ناترازی انرژی در برق و سوخت نبودیم

عرضه انرژی های
تجدیدپذیر در
بورس انرژی
می تواند از نظر
کمی و کیفی بسیار
حائز اهمیت باشد
و به کیفیت شفاف
معاملات و توسعه
این بخش از انرژی
کمک کند

یک نیروگاه برق آبی با ظرفیت تولید ۱۰۰۰ مگاوات برق حداقل ۷ سال وقت لازم داریم و یک نیروگاه هسته‌ای با چنین ظرفیتی زودتر از ۱۰ سال به بهره‌برداری نمی‌رسد. حال آنکه اگر این بودجه تامین باشد، زمان شروع تارا اندازی چنین نیروگاه خورشیدی یک سال است. شرکت‌ها و نگاه‌های بزرگ تولیدی دولتی به جای دادن این همه هزینه و تحمل این همه خسارت به خاطر قطعی برق در تابستان و کمبود گاز در زمستان، می‌توانند در ایجاد نیروگاه‌ها و پالایشگاه‌های تجدیدپذیر مشارکت کنند. در اولین فرصت ممکن لازم است که برای رفع تحریم‌ها اقدام شود، چراکه در یک فضای غیر تحریمی، سیل سرمایه‌گذاران خارجی البته با سپردن تضمین‌های منطقی لازم به سوی ایران سرازیر خواهد شد، کما اینکه در مدت اندک توافق برجام چنین شد.

در شرایط کنونی چه ظرفیت‌هایی در کشور برای توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و تشویق تولید کنندگان داخلی این حوزه وجود دارد؟

ظرفیت‌های داخلی را می‌توان به چند بخش دسته‌بندی کرد. نخست، ظرفیت‌های قانونی و حقوقی است. در این مورد شاید جامع‌ترین، کامل‌ترین و به‌روزترین قانون را بتوان در برنامه هفتم توسعه کشور جست‌وجو کرد. بند ۲ ماده ۴۶ این قانون تکلیف کشور در این حوزه را برای ۵ سال آینده مشخص کرده است. تشکیل «سازمان بهینه‌سازی و مدیریت راهبردی انرژی» در برنامه هفتم گویای وجود یک ساختار قدرتمند زیر نظر رئیس‌جمهور است که چنین نگاهی به مقوله انرژی‌های تجدیدپذیر از نظر حقوقی تاکنون وجود نداشته است. این قانون همه قوانین قبلی مانند قانون هدفمندی یارانه‌ها را برای دستیابی به اهداف تضمین می‌کند. چنین ساختار فزاینده‌ای و خارج از دوزار تخانه نفت و نیرو وزیر نظر عالی‌ترین مقام اجرایی کشور، بزرگ‌ترین ظرفیت برای توسعه این بخش است. ظرفیت دوم، وجود برخی از شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی مانند شرکت بهینه‌سازی مصرف سوخت و نیز سازمان انرژی‌های تجدیدپذیر و بهرموری برق ایران (ساتبا) و نیز ستاد سوخت کشور است که با تشکیل سازمان جدید، ساماندهی و تقویت می‌شوند. ظرفیت سوم، وجود صندوقی است که برای حمایت‌های مالی در همین قانون برنامه هفتم دیده شده و تضمین‌کننده مالی و پشتیبانی توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و نیز بهینه‌سازی و افزایش راندمان تولید و بهرموری مصرف

سوخت و انرژی در کشور است. ظرفیت چهارم که حاصل تلاش ۲۰ ساله دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی کشور است، وجود منابع انسانی متخصص برای این حوزه است که از این بابت می‌تواند موتور توسعه پایدار در این بخش باشد. در نهایت ظرفیت پنجم نیز دانش و فناوری بومی است که در سوال‌های پیشین مفصل به آن پاسخ داده شد.

با توجه به کاهش هزینه تجهیزات و فناوری‌های مربوط به سلول‌های خورشیدی و پیروان، پایین آمدن هزینه احداث نیروگاه‌های خورشیدی، تا چه اندازه می‌توان به افزایش تعداد این نیروگاه‌ها و اثرات مثبت آن در کشور امیدوار بود؟

نیروگاه‌های خورشیدی با نیروگاه‌های حرارتی فسیلی معمول و مرسوم متفاوت هستند و در ظرفیت‌ها و اندازه‌های مختلفی ساخته می‌شوند. این نیروگاه‌ها می‌توانند از ظرفیت چند کیلووات (پشت بام یک منزل مسکونی) تا چند صد و یا چند هزار مگاوات (مزارع بزرگ انرژی خورشیدی) به صورت PV و یا کانونی حرارتی ساخته شوند. یک نیروگاه چند کیلوواتی می‌تواند به شبکه وصل شود، در روز به شبکه برق دهد و شب‌ها از برق شبکه استفاده کند. چنین نیروگاه‌های کوچکی هم‌اکنون برای دارندگان آن درآمدزایی نیز می‌کند؛ یعنی تراز مثبت دارد و بسیار جذاب است. ماده اولیه یا محصول ورودی، اشعه خورشید است که رایگان است (برخلاف نیروگاه‌های حرارتی فسیلی). لذا نصب این نیروگاه‌ها نیز آسان و سریع است. از این بابت اگر حرکت درست، علمی، حساب شده و منطقی آغاز شود، می‌تواند به یک نهضت و جنبش فراگیر توسعه انرژی خورشیدی در هر کوی و برزن تبدیل شود. از نظر نیروگاه‌های عظیم خورشیدی نیز ایران مزیت بزرگی دارد و فلات مرکزی ایران و وجود کویرهای گسترده، ایران را در جهان از بسیاری کشورها متمایزتر و ممتازتر کرده است. عزم و اراده‌ای ملی نیاز است تا ایران را در ۴ سال آینده علاوه بر رفع ناترازی، به یک صادرکننده انرژی تجدیدپذیر تبدیل کند. دلیلی ندارد که امیدوار نباشیم، زیرا توجه مسئولان و فرهنگ‌سازی ملی را طلب می‌کند. از این بابت باید مسیر متفاوتی از گذشته را طی کنیم. یک پارادایم شیفت لازم داریم که باید از سوی قوه مجریه آغاز شود. با وجود زیرساخت‌هایی که ذکر شد، برنامه اجرایی، مدیریت علمی، نظارت دقیق بر قانون و یک حرکت ملی در ۴ سال آینده چهره کشور را از نظر منشاء و منبع انرژی، تولید انرژی، مصرف انرژی و خودکفایی در انرژی تغییر خواهد داد و این کار به راحتی شدنی است و همه باید امیدوار باشیم. ■

گفت و گوی اختصاصی با مسعود مطلبی

در این بخش می خوانیم:

- کمبود نیروی انسانی متخصص؛ چالش صنعت مس
- میدکو؛ پیشگام در اشتغال زایی برای نیروهای بومی
- افزایش بهره‌وری؛ گام اول در مسیر سبزتر شدن است

در میزگرد «بررسی چالش‌های صنعت مس» مطرح شد کمبود نیروی انسانی متخصص چالش صنعت مس

سارا نظری

به گفته مسئولان دولتی، ایران تا ۲۰۰ سال آینده ذخیره مس دارد که این میزان ذخایر معدنی نتیجه فقط ۷ درصد از اکتشافات معادن مس است. به این ترتیب، ایران به رتبه ۵ جهانی در ذخایر مس دست یافته و در تولید مس نیز رتبه ۱۸ دنیا را در اختیار دارد. البته طرح‌های پیش‌ران برای ارتقای میزان تولید مس در کشور، در نظر گرفته شده که حالا باید دید دولت چهاردهم چه اقداماتی در رابطه با این طرح‌ها انجام می‌دهد. این در حالی است که کمبود نیروی انسانی به عنوان بزرگ‌ترین و مهمترین چالش صنعت مس، قلمداد می‌شود. در عین حال فقدان سرمایه‌گذاری، قوانین و بخشنامه‌های دولتی، قوانین محیط زیست، بالابودن هزینه‌های تولید و... به عنوان دیگر چالش‌های این صنعت به شمار می‌رود. با توجه به اهمیت صنعت مس و روشن بودن چشم‌انداز آن، در میزگردی که با عنوان «بررسی چالش‌های صنعت مس» در دفتر ماهنامه «دنیای سرمایه‌گذاری» و با حضور کوروش بهروزی؛ معاون معادن و کارخانجات مس در خشان تخت‌گنبد، مسعود مطلبی؛ مدیرعامل و نایب رئیس هیأت مدیره توسعه معادن مهدا، علی پاشاخانی؛ مدیر پروژه شرکت کانی فرآوران زمان، سعید حجت‌زینی؛ مدیرعامل مس کاوان عباس آباد، حسین صولت؛ معاون فنی و اجرایی شرکت کانی فرآوران زمان و ابوالفضل صالح آبادی؛ دبیر انجمن مس ایران، برگزار شد، ابعاد مختلف این صنعت مهم را مورد ارزیابی قرار دادیم که مشروح آن به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

طبیعی باشند و برای کاهش آلاینده‌گی و همچنین آلوده نکردن محیط زیست، تجهیزات مورد نیاز را به کار بگیرند. البته شکی در این انگاره و اصل مهم نیست، اما تجربه مادر سال‌های گذشته در بخش‌های مختلف معدنی کشور نشان می‌دهد که به بهانه قوانین محیط زیست، گاهی برخی از مجوزها شاید سال‌ها معطل می‌مانند یا نحوه تفسیر و اجرای قانون در برخی از مواقع توسط بعضی از افراد به چالش تبدیل می‌شود. به عنوان مثال، گاهی مشاهده می‌شود که حتی روی باطله‌های معدنی که از جنس خود سنگ‌های معدنی واقع در محیط زیست هستند، حساسیت‌های دیگری اعمال می‌شود و به بهانه آلاینده‌گی، سختگیری‌های بیش از حد یا خارج از قاعده قانونی صورت می‌گیرد و چالش بعدی که باید به آن اشاره کنم، معارضین محلی هستند و تقریباً می‌توان گفت که بیشتر معادن کشور با این مساله مواجه هستند. به نظر می‌رسد که در کل کشور، مناطقی که حتی در مناطق کویری و بدون آب و علف یا سکونت بسیار اندک واقع شده‌اند، به ناحق مورد ادعای افراد محلی قرار می‌گیرند و این ادعاها نیز ابتدا با تابلوی انقال بودن معادن مطرح می‌شود. این مشکلات باعث می‌شود که بهره‌برداری از معادن به سختی انجام شود و توسعه صنعت مس به تعویق بیفتد. این مساله مهمی است که به نظر می‌رسد، اگر با همین وضعیت ادامه یابد، چالش‌های بزرگ‌تر و مهمی را برای کشور ایجاد کند؛ لذا نیازمند مدیریت مناسب است.

شرایط سرمایه‌گذاری در بخش معدن را چطور ارزیابی می‌کنید؟

منابع طبیعی و معادن به خودی خود انقال هستند، اما بهره‌برداری از آن‌ها به سرمایه‌گذاران سپرده می‌شود. فراموش نکنیم که سرمایه‌گذاری در بخش معدن، در مقایسه با بخش‌های دیگر، بسیار هزینه‌برتر و پرریسک‌تر است؛ یعنی غیر از هزینه‌های بسیار بالای ماشین‌آلات و تجهیزات معدنی،

در سال‌های اخیر، صنعت مس به دلیل افزایش قیمت‌های جهانی رشد چشمگیری داشته، اما فعالان این حوزه می‌گویند که با چالش‌های متعددی در کشور مواجه هستند که مانع از توسعه صنعت مس می‌شود. در خصوص چالش‌ها و راهکارهایی که برای رفع آن‌ها وجود دارد، توضیح دهید.

کوروش بهروزی، معاون معادن و کارخانجات مس در خشان تخت‌گنبد؛ یکی از مهمترین چالش‌های ما، قوانین و بخشنامه‌های خلق الساعه دولتی است که به صورت ناگهانی و یک‌شبه ابلاغ می‌شوند و این قوانین و بخشنامه‌ها به قدری تعدد دارند که تولیدکننده و بهره‌بردار فرصتی برای آماده‌سازی و اجرای آن‌ها ندارد. از جمله این چالش‌ها می‌توان به تعرفه‌هایی اشاره کرد که به صورت خلق الساعه بر محصولات مس اعمال می‌شوند و این تعرفه‌ها همیشه مورد اعتراض بوده و بارها تغییر کرده‌اند. این قوانین دست‌وپاگیر، تولیدکنندگان را با مشکلات بسیاری مواجه می‌کنند. دومین چالش که معتقدم نباید نامش را چالش گذاشت، نحوه اعمال و اجرای قوانین مرتبط با محیط زیست در برخی از نقاط است که باید توجه داشت، این مسائل نباید یک چالش باشد، بلکه باید به عنوان فرصتی برای افزایش آگاهی طرفین؛ یعنی محیط زیست و معدن‌دار و حتی باورهای جمعی جامعه تلقی شود.

صیانت از محیط زیست یک الزام و خط قرمز است و معادن نیز باید حفظ و توسعه محیط زیست را در اولویت خود داشته باشند، یاریگر سازمان محیط زیست و منابع

کوروش بهروزی:

صیانت از محیط زیست یک الزام و خط قرمز است و معادن نیز باید حفظ و توسعه محیط زیست را در اولویت خود داشته باشند، یاریگر سازمان محیط زیست و منابع طبیعی باشند و برای کاهش آلاینده‌گی و همچنین آلوده نکردن محیط زیست، تجهیزات مورد نیاز را به کار بگیرند

بسیار محتمل است که یک سرمایه‌گذار با وجود تخمین‌ها و فعالیت‌های آزمایشگاهی و نمونه‌برداری‌ها، وقتی اکتشاف و استخراج را شروع می‌کند، در عمل ببیند که پهنه موجود با تخمین‌ها مغایرت دارد و آنقدری نیست که برآورد می‌شد؛ ضمن اینکه صرف‌نظر از ضرورت دانش فنی این بخش، معادن در مناطق بیابانی و کوهستانی فاقد هر گونه زیرساخت باید بهره‌برداری شوند که ایجاد زیرساخت‌های فعالیت به سرمایه‌های کلانی نیاز دارد. متأسفانه طی سال‌های اخیر، ساکنان محلی اطراف معادن، مطالباتی خارج از عرف را مطرح می‌کنند و خود را اسهیم در فعالیت‌ها یا سود شرکت‌های معدنی می‌دانند؛ گرچه کسی منکر بر خورداری این افراد در نزدیکی معادن از موانع توسعه و زیرساخت‌های ایجاد شده نیست و معادن نیز در قالب مسئولیت‌های اجتماعی بهتر است که با توجه به وسع و توانشان، البته در چارچوب برنامه‌های منطقی به توانمندسازی هر چه بیشتر سکونت‌گاه‌های اطراف معادن کمک کنند، اما اینکه مطالبات فراقانونی و خارج از قاعده باشد و سرمایه‌گذاری معادن را دچار مشکل کند، خود پدیده‌ای است که نیاز به مدیریت اصولی دارد. به اعتقاد بنده، برای حل این چالش‌ها باید قوانین و بخشنامه‌های مناسبی شکل گیرند و ضمن توجه معادن به محیط زیست و توانمندسازی ساکنان اطراف با لحاظ ظرفیت‌های موجود، زمینه توسعه سرمایه‌گذاری‌ها و اشتغال ناشی از بهره‌برداری معادن بیش از پیش فراهم آید.

کیفیت تجهیزات تولیدی تا چه اندازه اهمیت دارد؟

تجهیزات تولیدی باید کیفیت و قدرت لازم را داشته باشند تا به نوعی خود را پرزنت کنند و مورد حمایت قرار دهند. وقتی یک محصول ایرانی وارد بازار می‌شود از کیفیت بالایی برخوردار است، به تدریج جایگزین محصول خارجی می‌شود؛ بنابراین اگر تولید من خوب نباشد، کسی آن را نمی‌خرد و همین مساله به یکی از چالش‌ها در حوزه تولید تبدیل می‌شود. در اینجا لازم است که نه فقط دولت، بلکه خود تولیدکننده نیز از محصول خود حمایت کند. اگر محصول کیفیت لازم را نداشته باشد، خود به خود در بازار جایگاه خود را پیدای نمی‌کند و نیاز به حمایت خارجی کمتری خواهد داشت.

یکی از موارد مورد توجه تولیدکنندگان، تامین آب، برق و سوخت مورد نیاز است. در این زمینه چه مشکلاتی وجود دارد؟

تامین آب، برق و سوخت به برنامه مشخص و جامعی از سوی دستگاه‌های متولی نیاز دارد. فراموش نکنیم که سهم دو تا سه درصدی مصرف آب در کل بخش صنعت و معدن، با وجود سرانه اشتغال و ارزآوری بالا، توسعه و دیگر مزایا، در مقایسه با سهم بالای ۹۴ تا ۹۵ درصدی مصرف آب در بخش کشاورزی، بسیار ناچیز است و متأسفانه برای تامین همین میزان آب نیز مشکلات بسیاری وجود دارد که نیازمند برنامه عادلانه و معقول است. اگر راهبردهای کلان کشور، بهره‌برداری معادن با حفظ اصول پیشگفته است تا بتواند جایگزین نفت شود، طبیعتاً باید الزامات آن هم تامین شود و بهره‌برداری که سرمایه‌گذاری زیادی در این بخش می‌کنند، برای تامین زیرساخت‌ها در گیر مشکلات نباشند. بهره‌برداران به آب نیاز دارند و وقتی تامین شود، نه فقط تولیدکننده، بلکه کل کشور از آن منتفع می‌شود. همچنین تامین برق یا دیگر موارد نیز نباید با مشکلات رنگارنگ مواجه باشد، اما در حال حاضر شاهد تشدید این مشکلات هستیم. با این وجود، تصور بنده این است که با توجه به نسبت سهم بسیار اندک مصرف آب بخش صنعت و معدن با سایر بخش‌ها مثل کشاورزی، مشکل تامین آب

قابلیت حل شدن دارد که نیازمند برنامه و مدیریت مناسب تر منابع است. به گفته تولیدکنندگان، عدم هماهنگی بین سازمان‌های مختلف و همچنین قوانین و مقررات وضع شده، اغلب علیه آنان است. آیا با این موضوع موافق هستید؟

یکی از مشکلات اصلی، عدم هماهنگی بین سازمان‌های مختلف است که نشان می‌دهد، فرآیندهای توسعه صنعتی در کشور نیازمند یک هماهنگی بین‌بخشی بین سازمان‌های متولی است تا سرمایه‌گذاران در این بخش‌ها با مشکلات کنونی مواجه نباشند. همچنین قوانین و مقررات اغلب علیه تولیدکنندگان عمل می‌کنند و این مساله به شدت فعالیت‌های بهره‌برداران را تحت تاثیر قرار می‌دهد. برای رفع این چالش‌ها باید دولت در ریل‌گذاری و تدوین راهبردها، همچنین برنامه‌های ذیل آن‌ها به‌طور مشخص و هماهنگ با نگاه حمایت از تولید عمل کند تا هم الزامات زیرساختی با تعرفه مناسب به دست تولیدکننده برسد و هم در جریان ایجاد این زیرساخت‌ها مشکلات زیادی گریبان بهره‌برداران معادن را نگیرد تا بهتر و بیشتر از گذشته، شاهد روند توسعه به ویژه در بخش مهم و پیشران معدن باشیم.

در خصوص عوامل تاثیر گذار بر قیمت مس توضیحاتی ارائه فرمایید.

مسعود مطلبی، مدیر عامل و نایب رییس هیات مدیره توسعه معادن مبدأ: چند عامل اصلی به‌طور مستقیم بر قیمت مس تاثیر می‌گذارند. اول از همه، مواد اولیه خام است. با توجه به اینکه عیار مواد اولیه ما نسبت به رقبای چین تر است و میزان باطله بیشتری تولید می‌کنیم، هزینه‌های تولید برای ما به مراتب بیشتر از آن‌ها خواهد بود. این موضوع خود به خود قیمت نهایی محصول را افزایش می‌دهد. دومین عامل، فرآوری است؛ به دلیل اینکه ماشین‌آلات مناسبی در کشور نداریم و همچنین واردات تجهیزات مناسب نیز با محدودیت‌ها و مشکلاتی همراه است، هزینه فرآوری ما بالا می‌رود. این موضوع نه تنها بر قیمت نهایی محصول تاثیر گذار است، بلکه راندمان تولید را نیز کاهش می‌دهد. اگر راندمان ما به جای ۸۰ یا ۹۰ درصد، به ۶۰ درصد کاهش یابد، قطعاً قیمت تمام‌شده ما نسبت به محصولات خارجی یا حتی محصولات شرکت ملی مس بالاتر خواهد بود. سومین چالش نیز،

بحث فروش است. به عنوان مثال، سال گذشته موفق به صادرات حدود ۵۰۰ تن مس به ترکیه شدم، اما امسال با صدور یک بخشنامه جدید مواجه شدیم که الزام کرده، ارز حاصل از صادرات با نرخ سامانه نیما به کشور بازگردد. اگر ارز خود را با نرخ ۴۳ هزار تومان بازگردانیم، عملاً ضرر می‌کنم و ترجیح می‌دهم که محصولم را در بازار داخلی با قیمت پایین‌تر بفروشم، حتی اگر این فروش با قیمت پایین‌تری نسبت به قیمت صادراتی باشد. این محدودیت‌ها و تغییرات ناگهانی در قوانین، مانع از رقابت ما در بازارهای بین‌المللی می‌شود و ما را مجبور می‌کند که محصول ما را با قیمتی

مسعود مطلبی:

به دلیل اینکه ماشین‌آلات مناسبی در کشور نداریم و همچنین واردات تجهیزات مناسب نیز با محدودیت‌ها و مشکلاتی همراه است، هزینه فرآوری ما بالا می‌رود که این موضوع نه تنها بر قیمت نهایی محصول تاثیر گذار است، بلکه راندمان تولید را نیز کاهش می‌دهد

بسیار پایین تر از ارزش واقعی به فروش برسانیم. برای مثال، در حال حاضر قیمت مس ۵۹۰ تومان است، اما مجبورم که محصول خود را با قیمتی حدود ۴۶۵ تومان به فروش برسانم؛ یعنی در هر تن مس باید ۹۰ میلیون تومان زیر قیمت بفروشم. اگر چه واحد تولیدی بنده کوچک است، اما این ضررها به سرعت انباشته می شوند و در طول یک سال ممکن است که ۳۰ تا ۴۰ میلیارد تومان از سودی که می توانستیم به دست آوریم را از دست بدهیم.

به منظور افزایش بهره‌وری تولید در کشور چه تدابیری باید اتخاذ شود؟

اگر شرایط به گونه‌ای بود که می توانستیم به راحتی مس را صادر و ارز حاصل را به نرخ دلخواه خود به کشور بازگردانیم، نه تنها از این بابت ضرر نمی کردیم، بلکه می توانستیم تجهیزات مورد نیاز خود را وارد کنیم و بهره‌وری تولید را افزایش دهیم. این یک بازی دوسر برد بود؛ هم محصول را به قیمت مناسبی صادر می کردیم و هم با واردات تجهیزات، فرایند تولید را بهبود می بخشیدیم؛ ولی هم‌اکنون این امکان برای ما فراهم نیست. تغییرات ناگهانی در قوانین و عدم ثبات در بازار، باعث می شود که قیمت گذاری هائیز با نوسانات زیادی مواجه شوند. مثلاً در چهار یا پنج سال گذشته، قیمت مس ممکن بود که در یک روز ۵۵۰ میلیون تومان باشد و در همان روز ۴۸۰ میلیون تومان خریداری شود. این نوسانات و عدم ثبات در قیمت گذاری ها، ما را مجبور می کند که همیشه زیر قیمت بورس بفروشیم، به ویژه وقتی که شرکت ملی مس به عنوان تنها عرضه کننده بزرگ در بازار حضور دارد و با شرایط نقد و نسخه معامله می کند. این شرایط باعث می شود که واحدهای کوچک تر نتوانند محصولات خود را به قیمت مناسبی به فروش برسانند و قیمت‌های ما پایین تر از قیمت ملی مس باشد. اگر چه چشم انداز صنعت مس خوب است و این محصول در صنایع مختلف از جمله خودروهای برقی قابل استفاده است، اما با توجه به این چالش‌ها و عوامل تاثیر گذار، اگر دقت کافی نداشته باشیم، واحدهای تولیدی مسی در بلندمدت با افت راندمان و ضرردهی مواجه خواهند شد. تنها در صورتی که تناژ تولید بسیار بالا باشد، می توان این هزینه‌های اضافی را جبران کرد.

آیا استفاده از انرژی سبز باعث مر تفع شدن چنین مشکلاتی می شود؟

به نظر می رسد، جرابی که قرار است در آینده برای تولید کربن وضع شوند، تاثیر چندانی نخواهند داشت. به عنوان مثال، بنده اخیرا یک پیل خورشیدی باتوان ۱۰۰ کیلووات نصب کرده‌ام تا مشمول جریمه نشوم. اما این مقدار توان برای من کافی نیست، زیرا مصرف برق حدود ۲ مگاوات است. به گفته دولت باید ۱۰۰ کیلووات نصب کنیم و بنده این کار را انجام داده‌ام، ولی ۱۰۰ کیلووات نیازم را بر آورده نمی کند. اگر دولت به ما کمک می کرد و می گفت که این پروژه ۳۰ میلیارد تومان هزینه دارد و در قالب تسهیلات کم بهره یا یارانه‌ای به ما کمک می کرد، آن وقت می توانستیم که یک پروژه ۳ مگاواتی راه اندازی کنیم.

وقتی سرمایه گذاری ۲۰ میلیارد تومانی می کنید، باید این سرمایه گذاری بازدهی داشته باشد، اما متاسفانه با طرح‌های فعلی، این بازگشت سرمایه رخ نمی دهد. این طرح‌ها بازه‌های زمانی ۴ تا ۵ ساله دارند و متاسفانه سرمایه گذاری در انرژی خورشیدی به صرفه نیست. به عنوان مثال، اگر ۲۰ میلیارد تومان در انرژی خورشیدی سرمایه گذاری کنیم، ممکن است که به جای آن، این مبلغ را در بخش‌های دیگر صرف کنیم، مگر اینکه دولت با ارائه تسهیلات کم بهره ما را در این مسیر یاری کند. ما یک واحد تولیدی داریم که به آن گفته‌اند باید از نائین، حدود ۲۰ کیلومتر خط انتقال برق بکشد و به این واحد بیاورد و این کار حدود ۶۰ میلیارد تومان هزینه دارد که به این واحد تحویل می شود. این واحد تولیدی در منطقه‌ای محروم قرار دارد و اگر بخواهد انرژی خورشیدی هم راه اندازی کند، دوباره با هزینه‌های ۶۰ تا ۷۰ میلیارد تومانی مواجه خواهد شد؛ بنابراین این واحد تولیدی در وضعیت توقف قرار گرفته و هیچ کمکی هم از سوی دولت به آن نمی شود. اگر این واحد به جای انرژی خورشیدی، به دیزل ژنراتور روی بیاورد، باز هم با مشکل تامین گاز و تیل مواجه خواهد شد.

چه چشم اندازی برای آینده مس متصور هستید؟

اصولاً مس را فلز خوبی می دانم، اما در حال حاضر در ایران، آهن بهتر از مس جواب می دهد. با این حال، آینده مس در خراسان تر است؛ به شرطی که زیر ساخت‌های دولتی کمک کنند و ما را در این مسیر تنها نگذارند. اگر بخواهیم تولید مس و آهن را مقایسه کنیم و ذخایر و سایر شرایط برابر باشند، مس از ارزش بیشتری برخوردار است. بحث دیگری که باید به آن توجه کرد، باطله‌های زیادی است که در کشور وجود دارد و هنوز به آن‌ها پرداخته نشده است. این باطله‌ها ممکن است که حاوی فلزات ارزشمندی باشند که استخراج آن‌ها می تواند بسیار مفید باشد. در برخی از موارد، امکان دارد که استخراج مس به تنهایی اقتصادی نباشد، اما اگر در کنار آن نقره، طلا یا عناصر نادر وجود داشته باشد، واقعا کمک کننده خواهد بود. این موضوع از جمله مواردی است که با وجود محدودیت‌ها، هنوز به طور جدی مورد بررسی قرار نگرفته است. هر چند برخی از مجموعه‌ها، به ویژه در سیستان و بلوچستان، تلاش‌هایی در این زمینه انجام داده‌اند، اما در کشور به ندرت شاهد استخراج موفق این عناصر همراه با محصولات دیگر بوده‌ایم. در این میان، باید به این نکته اشاره داشته باشیم که متاسفانه فعالیت‌های پژوهشی و همکاری‌های بین المللی بین ایران و سایر کشورهای پیشرو در حوزه فرآوری مس بسیار محدود است، در حالی که بسیاری از کشورها با همکاری‌های نزدیک با کشورهای اروپایی روی این موضوعات کار می کنند.

بحث معارضین در معادن یکی از مسایل بسیار مهم است و تجربه نشان داده، هر جانپروهای امنیتی به موقع و قاطعانه عمل کرده‌اند، این مساله به سرعت حل شده است، اما هر جا که طولانی شده، ماه‌ها به طول انجامیده و همچنان حل نشده باقی مانده است. نظر شما چیست؟

علی پاشاخانی، مدیر پروژه شرکت کانی فرآوران زمان: به نظر بنده، در این رابطه نیازمند همکاری و هم‌اندیشی فعالان صنعت معدن هستیم. برخی از معدن داران، خودشان به نوعی موجب بروز این مشکلات می شوند، زیرا برخی از معارضین با دریافت پول‌هایی از طرف این معدن داران، داستان‌هایی را ایجاد می کنند که از یک معدن شروع شده و اکنون به معضلی در کل کشور تبدیل شده است. اگر از همان ابتدا این

علی پاشاخانی:

در بخش سوخت و انرژی همواره با مشکلاتی مواجه بوده‌ایم که نه تنها ما، بلکه کل صنعت را درگیر کرده که در این میان، نیازمند یک راه حل اساسی و ایجاد زیر ساخت‌های مناسب هستیم

مسایل به درستی مدیریت شوند و فرهنگ سازی مناسبی از طرف دولت و معدن داران صورت بگیرد، می توان این مشکل را تا حد زیادی کاهش داد. معدن می تواند با اشتغال زایی و ایجاد گردش مالی در منطقه، مزایای بسیاری برای جامعه محلی به همراه داشته باشد. علاوه بر این، در بخش سوخت و انرژی همواره با مشکلاتی مواجه بوده ایم که نه تنها ما، بلکه کل صنعت را درگیر کرده که در این میان، نیازمند یک راه حل اساسی و ایجاد زیر ساخت های مناسب هستیم. تا زمانی که فکری اساسی در این زمینه نشود و زیر ساخت های لازم فراهم نشود، این مشکلات همچنان باقی خواهند ماند؛ بنابراین اگر قرار است که از انرژی خورشیدی استفاده کنیم، دولت باید در این مسیر کمک کند.

چه نظری در باره فعالیت سرمایه گذاران در مناطق محروم و کم بر خور دار دارد؟

سید حجت زینلی، مدیر عامل مس کاوان عباس آباد: به دلیل اینکه معادن کشور، عمدتاً در مناطق محروم و کم بر خور دار کشور واقع شده اند و آن مناطق از حداقل های زیر ساخت های لازم نیز بر خور دار نیستند، زمانی که سرمایه گذار، سرمایه اش را برای توسعه معدن و احداث کارخانه به آن مناطق می برد، باید از حمایت های اولیه لازم بر خور دار شود که این مساله مهم نه تنها معقول مانده، بلکه از سرمایه گذار انتظار می رود که به تنهایی و با انرژی و هزینه خود کل منطقه را فعال کند. سرمایه گذاران در این مناطق محروم خدمات زیادی از ساخت در مانگاه و لوله کشی آب گرفته تا ساخت خانه و دیگر زیر ساخت ها ارائه می دهند. سرمایه گذاران به درستی حمایت نشده اند و این کمک ها که از طرف معادن انجام می شود، نه تنها مورد توجه قرار نمی گیرد، بلکه به عنوان یک وظیفه عینی بر عهده آن ها گذاشته شده است. دولت می تواند به جای دریافت حقوق دولتی از معادن، این هزینه ها را برای حل مشکلات محلی و کاهش معارضات استفاده کند. تولید و اشتغال زایی یکی از وظایف اساسی دولت است و باید از معدن داران و تولید کنندگان حمایت کند تا آن ها بتوانند انرژی مورد نیاز خود را تامین و از سرمایه های خود جهت توسعه بیشتر معادن استفاده کنند. به تصور اشتباه، معدن و معدن دار و سرمایه گذاران این بخش، دارای پول زیادی هستند و باید تا آنجا که امکان دارد از این بخش پول گرفته شود، ولی واقعیت این است که اگر سرمایه گذار مورد حمایت قرار نگیرد و منابع محدود آن صرف توسعه خود معدن نشود، در نهایت منجر به تعطیلی و عدم گشایش های آتی معدن خواهد شد.

آیا نگاه دولت به بخش معدن حمایتی است؟

متأسفانه اساساً نگاه دولت نگاه حمایتی نیست، بلکه نگاهی برای کسب درآمد است. به طور خاص، در بحث معارضین، قانوناً ۱۵ درصد از حقوق دولتی باید به منطقه ای که معدن در آن قرار دارد، اختصاص یابد و این مبلغ باید در همان شهرستان و منطقه هزینه و صرف آبادی آن منطقه شود، ولی نه تنها این اتفاق نمی افتد، بلکه از معدن دار تحت عنوان رسالت اجتماعی و وظایف اجتماعی انتظار می رود که برای ادارات دولتی و سایر نهادهای موجود در منطقه نیز به اشکال مختلف هزینه شود که این موضوعات معدن را به شدت تحت فشار قرار می دهد.

چه نظری در خصوص قوانین و دستورالعمل هایی که مانع از فروش صحیح و به قیمت محصولات می شود، دارد؟

فروش در داخل کشور توسط شرکت های بزرگ دولتی دمپ می شود و صادرات هم به دلیل عوارض و موضوعات ارزش نیمی و تعهدات ارزی، با مشکل مواجه می شود؛ لذا قیمت های بسیار نامناسب بوده و باعث ضرر یا سرسری در هزینه ها می شود که این موضوع نیز مجدداً موجب عدم سرمایه گذاری بیشتر در معدن شده و در آینده معدن به تعطیلی کشانده می شود. نکته دیگر مالیات وضع شده بر صادرات است؛ در حالی که صادرات موجب ارز آوری و رشد اقتصادی کشور می شود و باید مورد تشویق قرار بگیرد، بالعکس با وضع مالیات در واقع صادر کنندگان جریمه می شوند. اکنون با عوارض سنگین صادراتی و نرخ دستوری تسعیر ارز مواجه هستیم و علاوه بر آن، مالیات هم اضافه شده است. این مالیات حتی برای شرکت هایی که از مالیات معاف هستند نیز اعمال می شود و این روند عملاً باعث شده که شرایط برای تولید کنندگان بسیار دشوار شود. در حال حاضر بهترین خریدار داخلی، شرکت ملی صنایع مس ایران است. تا سال گذشته، قیمت خرید شرکت ملی مس حدود ۳۸ هزار تومان بود و حتی به ۲۸ هزار تومان نیز می رسید، در حالی که در سال ۱۴۰۱، قیمت بازار آزاد حدود ۵۶ هزار تومان بود و به تدریج این قیمت به ۳۸ هزار و سپس به ۴۰ هزار تومان رسید و هم اکنون حدود ۵۲ هزار تومان است. با این حال، نرخ دلار آزاد ۶۰ هزار تومان است، اما این نرخ به دلیل کنترل های اقتصادی نمی تواند به صورت کامل آزاد باشد. این موضوع تولید کنندگان را در صادرات و فروش داخلی با چالش مواجه کرده و قیمت گذاری دستوری باعث خسارت های جبران ناپذیری برای معدن و تولید کننده می شود.

کمبود نیروی انسانی متخصص، از جمله مسایل چالش ساز برای این بخش است. نظر شما چیست؟

زمانی صحبت از فرار مغزها و کمبود نیروهای کارشناس خبره بود، اما اکنون این مساله به حوزه کارگری و تکنسینی نیز رسیده است. فرض کنید، اگر ما بخواهیم به یک هدف تولیدی برسیم و از یک نقطه به نقطه دیگری حرکت کنیم، حتی اگر تمامی هزینه ها تامین شود و زیر ساخت هایی مانند آب و برق فراهم باشد، در نهایت به یک اپراتور نیاز داریم. در حال

سید حجت زینلی:

تولید و اشتغال زایی یکی از وظایف اساسی دولت است و باید از معدن داران و تولید کنندگان حمایت کند تا آن ها بتوانند انرژی مورد نیاز خود را تامین و از سرمایه های خود جهت توسعه بیشتر معادن استفاده کنند

حسین صولت:

دانش فرآوری در کشور ضعیف است و ما با دانشگاه‌ها هم کار می‌کنیم، ولی آنچه در دانشگاه‌ها آموزش داده می‌شود، اغلب در عمل نتایج متفاوتی به همراه دارد

حاضر نه تنها نیروی متخصص در دسترس نیست، بلکه حتی در حوزه کاری، راننده کامیون و راننده بیل مکانیکی هم با کمبود مواجه هستیم. اگر از بنده پرسند که بزرگ‌ترین بحران فعلی چیست، در پاسخ به کمبود نیروی انسانی اشاره می‌کنم.

به نظر شما چرا به این نقطه رسیده‌ایم؟

به اعتقاد بنده، این وضعیت نتیجه شرایط کلی جامعه است. در حقیقت، شرایط به گونه‌ای است که هم‌اکنون دیگر افراد علاقه‌ای به شرکت در کنکور برای رشته‌های مهندسی ندارند. یک زمانی مسابقه‌ای برای ورود به رشته‌های مهندسی برق یا معدن وجود داشت، اما اکنون افراد به این حوزه‌ها رغبتی نشان نمی‌دهند و به راحتی می‌توانند در هر رشته و دانشگاهی پذیرفته شوند. نکته بعدی، فشار اقتصادی و شرایط نامساعد کشور است که باعث شده، بسیاری از افراد به مهاجرت فکر کنند. از طرفی، دلسردی جوان‌ها برای تحصیل در حوزه‌های فنی وجود دارد و از طرف دیگر، افراد تحصیل کرده، کشور را ترک کرده‌اند.

یعنی ارتباط صنعت مس با دانشگاه ضعیف است؟

به‌طور کلی ارتباط صنعت با دانشگاه بسیار ضعیف است و دانشگاه عمدتاً برای حل موضوعات صنعت بر نامه‌ویژه‌ای ندارد، اما این موضوع در معدن و به خصوص حوزه مس بسیار ضعیف‌تر است. دانش و توسعه آن پایان ندارد و روز به روز در دنیا مباحث جدید که بسیار به بهره‌وری و راندمان عملیاتی کمک می‌کند، مطرح می‌شود؛ اما وضعیت کشور ما هم چندان رو به وخامت است. البته نسبت به بسیاری از کشورهای همسایه شرایط ما بهتر است، اما به دلیل تحریم‌ها و جدا بودن از جریان جهانی تکنولوژی، همین تعداد محدود مهندس نخبه و کاردان که داریم، نتوانسته‌اند به لبه تکنولوژی دست پیدا کنند. این جدا افتادگی باعث شده که ارتباط ما با دانشگاه‌ها و شرکت‌های معتبر جهانی قطع شود. در نتیجه زمانی که با مشکلی مواجه می‌شویم و مساله‌ای را مطرح می‌کنیم، نمی‌توان به راحتی آن را حل کرد.

چه نظری درباره تحریم‌ها و عدم حضور شرکت‌های ایرانی در نمایشگاه‌ها و همایش‌های بین‌المللی دارید؟

در صنعت معدن تلاش می‌شود تا از دل کوه و سنگ، ثروتی برای کشور و اشتغال‌زایی برای مردم ایجاد شود، ولی هزینه‌های مربوط به برق، آب و حقوق دولتی، فشار زیادی بر ما وارد می‌کند. اگر کارخانه‌ای که ۱۰ هزار تن تولید می‌کند، نتواند به لبه تکنولوژی دست یابد، تولیدش به ۱۲

هزار تن خواهد رسید. در حال حاضر بسیاری از چینی‌ها کنستانت‌های ما را خریداری و از آن محصولات بهتری تولید می‌کنند، در حالی که ما دانش لازم برای انجام این کار را نداریم. تحریم‌ها باعث شده که نتوانیم در نمایشگاه‌ها و همایش‌های بین‌المللی شرکت و با هم‌تایان خارجی خود تبادل اطلاعات کنیم. حتی اگر بخواهیم تکنولوژی مورد نیاز خود را خریداری و پول آن را بپردازیم، به ما می‌گویند که چون ایرانی هستیم، این امکان وجود ندارد؛ مگر اینکه از راه‌های غیرمستقیم اقدام کنیم. در این صورت، گارانتی و خدمات پس از فروش نیز به درستی ارائه نمی‌شود و در واقع ما به خودمان خیانت می‌کنیم.

آیا آن‌طور که باید عملیات اکتشاف در کشور مان به درستی انجام می‌شود؟

عمق اکتشاف تنها یک پارامتر است و باید گستردگی اکتشاف را نیز در نظر گرفت. آیا در همه مناطق اکتشاف انجام می‌گیرد؟ آیا محیط زیست، منابع طبیعی و انرژی اتمی اجازه می‌دهند که در تمامی مناطق عملیات اکتشاف انجام شود؟ ابتدا باید ببینیم که چه مساحتی در اختیار است و اکتشاف که یک حوزه بسیار پرریسک است، توسط چه کسانی انجام می‌شود. آیا سازمان زمین‌شناسی به وظایف ذاتی خود عمل می‌کند؟ آیا این سازمان اعتبار لازم را دارد تا کارشناسان خود را حفظ کند و سپس پروژه‌های اکتشافی را اجرا کند؟ در واقع در سراسر دنیا، اکتشاف تا یک عمق مشخص، وظیفه دولت است.

آیا می‌توان انتظار بهبود شرایط کنونی را داشت؟

واقعیت این است که تا زمانی که ریل نگاه حاکمیت تغییر نکند و اقتصاد در مسیر توسعه قرار نگیرد، وضعیت بهبود نخواهد یافت. این مسیر نیازمند تغییر نگاه و باز شدن درها به روی جهان است و بایدوار کشیدن دور کشور، هیچ اتفاق مثبتی رخ نمی‌دهد. باید مراودات بین‌المللی اتفاق بیافتد، درها باز شود، سرمایه‌گذاری خارجی وارد و دانش جدید به کشور سرازیر شود؛ این اقدامات کمک می‌کند تا به لبه تکنولوژی برسیم. با وقوع این تغییرات و بهبود شرایط اقتصادی، مهاجرت معکوس اتفاق می‌افتد؛ مردم به کشور خودشان بازمی‌گردند و به وطن‌شان خدمت می‌کنند و نه به کشورهای دیگر. این جریان به تولید و برکت در کشور کمک می‌کند.

آیا کارخانه‌های فعال در کشور، توجهی به دانش فرآوری دارند؟

حسین صولت، معاون فنی و اجرایی شرکت کانی فرآوران زمان: به نظر بنده، یکی از مسائل مهم که باید به آن توجه شود، دانش فرآوری است. گروه‌هایی که به صورت منسجم روی فرآوری کار می‌کنند و مشکلات فرآوری و کارخانجات را مورد بررسی قرار می‌دهند، در ایران کمتر دیده می‌شوند. ادعاهای بسیاری در خصوص افزایش راندمان تولید وجود دارد، اما زمانی که وارد عمل می‌شوند، تغییری به وجود نمی‌آید. دانش فرآوری در کشور ضعیف است و ما با دانشگاه‌ها هم کار می‌کنیم، ولی آنچه در دانشگاه‌ها آموزش داده می‌شود، اغلب در عمل نتایج متفاوتی به همراه دارد. نیروی انسانی متخصص بسیار مهم است و در

حال حاضر شرایط بحرانی برای نیروی انسانی متخصص وجود دارد که این موضوع مستقیماً بر دانش فرآوری تأثیر می‌گذارد. با محدودیت‌هایی که در مبحث دانش فرآوری در ایران وجود دارد، تعداد فلزاتی که می‌توانیم استخراج کنیم، بسیار محدود است. به غیر از آهن، مس، طلا، سرب، روی و آلومینیوم نمی‌توانیم به‌طور گسترده فلزات دیگری را استخراج کنیم. حتی در مورد عناصر نادر خاکی و لیتیوم، به دلیل نبود تجربه و زیرساخت‌های لازم، فعالیت محدود است و انگیزه لازم جهت به‌کارگیری دانش در این حوزه بسیار کم است. فرآوری این عناصر نیز اصولاً پیچیده نیست، اما به دلیل مشکلات متعدد مانند مشکلاتی که در صنعت فرآوری مس که ۶۰ سال است در ایران به آن پرداخته می‌شود، اگر بخواهیم به مسایل جدید ورود کنیم، با چالش‌های بسیاری مواجه خواهیم شد.

آیا سرمایه‌گذاری خارجی در بخش صنعت و حوزه معدن کشورمان به‌گونه مطلوبی انجام می‌شود؟

ابوالفضل صالح‌آبادی، دبیر انجمن مس ایران: موضوعی که تحریم‌ها بر آن تأثیر گذاشته‌اند، عدم سرمایه‌گذاری خارجی در صنعت و معدن ایران است. سال‌هاست که در این حوزه سرمایه‌گذاری جدی صورت نگرفته و پروژه‌های صنعتی و معدنی ما عملاً بدون سرمایه‌گذار خارجی شاخصی مانند دارند. برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی، ابتدا باید زیرساخت‌های لازم را فراهم کنیم. تازمانی که ایران FATF را امضا نکند و وارد فضای ترانکشن‌های بین‌المللی نشود، حتی اگر بهترین شرایط را برای سرمایه‌گذاران به لحاظ سایر جذابیت‌های سرمایه‌گذاری و فنی فراهم کنیم، آن‌ها نمی‌توانند پول و سرمایه خود را به کشور وارد کنند. در بحث جذب سرمایه‌گذاری، استانداردهای بسیار مهم هستند. برای مثال، زمانی که می‌گویید، یک معدن مس با ذخیره ۱۰۰ میلیون تن و مشخصات خاص دارید، سرمایه‌گذار خارجی از این اطلاعات یک تصویر ذهنی می‌سازد و سپس تصمیم می‌گیرد که آیا سرمایه‌گذاری کند یا خیر. همه این‌ها مشروط به این است که زیرساخت‌های لازم برای مبادلات مالی و ارائه اطلاعات دقیق و استاندارد به سرمایه‌گذاران فراهم شده باشد. این امر آنجا خود را نشان می‌دهد که وقتی یک سرمایه‌گذار خارجی را به ایران می‌آوردید و او عملیات اجرایی تولید خود را آغاز می‌کند، حتی اگر همه آنچه شما ارائه کرده‌اید را بپذیرد و کار خود را شروع کند، ممکن است، در نهایت به آن چیزی که شما برای او ترسیم کرده‌اید، دست نیابد و نتیجه متفاوتی رقم بخورد. عدم استانداردسازی بر جذابیت سرمایه‌گذاری خارجی تأثیر می‌گذارد و تبعات بعدی آن بسیار سنگین‌تر خواهد بود.

برای رفع چنین چالش‌هایی چه تدابیری باید اتخاذ شود؟

دو مسأله اساسی باید حل شود؛ اول اینکه، باید استانداردها و ادبیات فنی مشترک با سرمایه‌گذاران جهانی را بلد باشید و دوم اینکه، باید ساختار مالی و اقتصادی کشور به گونه‌ای باشد که سرمایه‌گذاران خارجی بتوانند به راحتی پول خود را وارد و خارج کنند. در پروژه‌های فعال حال حاضر کشور به صورت قانونمند تنها یک‌بار چنین اتفاقی رخ داده است.

با توجه به اینکه اشاره می‌کنید در دنیا عمق اکتشافات بیشتر شده و کیفیت محصولات به‌طور عمودی کاهش یافته است،

یکی از برنامه‌ها این بود که تغییری در این روند ایجاد شود تا قیمت نهایی محصولات کاهش یابد. در این رابطه توضیح دهید.

سرانه مصرف در دنیا نسبت به چندین معیار سنجیده می‌شود. یکی از شاخص‌هایی که در دنیا به عنوان نشان توسعه یافتگی بخش معدن شناخته می‌شود، میزان تولید سالانه و مصرف مواد معدنی در کشور است. معمولاً پارامترهای آخر زنجیره با واحد تناژی که سالانه در آن کشور در آن ماده معدنی اکتشاف انجام می‌شود، سنجیده می‌شوند. یک شاخص اقتصادی دیگر وجود دارد که بحث سرانه مصرف به ازای تناژ اکتشافاتی که انجام شده را بررسی می‌کند. نرخ اکتشاف ما در دنیا بسیار پایین است و فاصله زیادی با استانداردهای جهانی داریم. هر سال اکتشافاتی انجام داده، آمارهای جدیدی ارائه می‌دهیم و رقابت اکتشافی نیز به انجام می‌رسانیم، اما اثرات آن در مصرف و تولید به خوبی دیده نمی‌شود. چندی پیش، ایران هفتمین کشور از نظر ذخایر مس در دنیا بود و هم‌اکنون پنجمین کشور دارنده ذخایر مس دنیا است. نکته مهم آن است که ما باید در ساختار استاندارد جهانی این ذخایر را کشف و به ثبت برسانیم تا محل رجوع سرمایه‌گذاران خارجی شده و موجبات جذب سرمایه را فراهم آورد. این‌ها نکاتی است که باید قبل از هر موضوعی، درباره آن‌ها صحبت و بحث شود و به درستی مورد رسیدگی قرار بگیرد، چرا که تأییدیه‌های بین‌المللی، محل رجوع سرمایه‌گذاران خارجی هر کشور برای جذب در فرصت‌های سرمایه‌گذاری آن‌ها است. باید توجه داشت که به‌رغم تلاش‌های صورت گرفته، مصرف و تولیدمان رشد قابل توجهی نسبت به گذشته نداشته است.

به صورت غیر رسمی، در گذشته سالانه حدود ۳۵۰ هزار تن کاتد در مجموعه بخش دولتی و خصوصی تولید می‌شده و اکنون نیز تقریباً همان میزان تولید می‌شود و شاید تنها ۵ هزار یا ۱۰ هزار تن افزایش یا کاهش در سال داشته باشد؛ بنابراین اگر در مورد عمق اکتشافات صحبت می‌کنیم، باید توجه کنیم که عمق اکتشافات به‌تنهایی نمی‌تواند معیار خوبی برای ارزیابی باشد و شاخص نرمال شونده آن با میزان تولید و مصرف کشور عدد بسیار کوچکی است.

ابوالفضل صالح‌آبادی:

دولت اگر در آینده بخواهد که در بخش معدن سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی کند، باید به‌طور ناگزیر به سمت تقویت حوزه مس حرکت کند؛ بنابراین آینده بحث فلزات در کشور به رشد مس وابسته است

ابوالفضل صالح آبادی:

تازمانی که قیمت مس به ۱۹ هزار دلار نرسد، مس همچنان به صرفه ترین فلز برای جابه جایی انرژی باقی می ماند ولی اگر قیمت آن به ۱۹ هزار دلار برسد به دلیل شرایط حال حاضر، آلومینیوم به صرفه تر می شود و آنگاه مس دیگر توجیه اقتصادی نخواهد داشت

گزارشی از عمق اکتشافات در کشور ارائه دهید.

در مورد عمق اکتشافات در کشور، باید بگویم که سطحی ترین اکتشافی که انجام می دهیم، در حد صفر است؛ یعنی در سطح زمین انجام می شود. عمیق ترین حفاری که در ایران، حداقل در حوزه مس انجام شده، در معدن میدوک بوده که حدود ۱۶۰۰ متر عمق داشته است. این نشان دهنده حداکثر و حداقل عمق اکتشافات در کشور است، اما میانگین عمق اکتشافات در صنعت مس کشور، به طور کلی حدود ۸۰ تا ۱۰۰ متر است. البته باید اشاره کنم که شرکت ملی مس در سال های اخیر در حفاری های عمیق فعال بوده و این میانگین را اندکی افزایش داده است، چرا که در گذشته عمق اکتشافات ما زیر ۳۰ تا ۴۰ متر بوده است. اگر متوسط عمق اکتشافات مس در دنیا را ۴۰۰ متر در نظر بگیریم، ما تنها ۲۰ درصد از این عمق را اکتشاف کرده ایم.

یک موضوع بسیار مهم دیگر که در کشور ما مغفول مانده و باید به تدریج به سمت آن برویم، کشف ذخایر پنهان است. در این خصوص چه نظری دارید؟

این ذخایر شواهد سطحی زمین شناسی ندارند و باید برای کشف آن ها تلاش کنیم تا با استفاده از دانش روز و تکنولوژی های نوین، این ذخایر ارزشمند به سرمایه های اثبات شده کشور افزوده شوند. در کمربند مس زایی ایران، باید به سمت کشف ذخایر پیچیده تر و کمتر شناخته شده برویم.

سرمایه گذاری در بخش معدن در کشورمان چه تفاوت هایی با سرمایه گذاری در خارج از کشور دارد؟

اگر شما در یک کشور دیگر قصد سرمایه گذاری در حوزه معدن را داشته باشید، به سرعت پروپوزال های آماده ای در اختیارتان قرار می دهند و مشخصات و شرایط لازم را به شما ارائه می کنند. این شرایط پایدار هستند و هر روز تغییر نمی کنند، اما در ایران، شرایط اکتشاف کمی متفاوت است. به عنوان مثال، در مجموعه ما حدود ۶۰ هزار متر حفاری مغزه گیری انجام شده که در یک معدن بی سابقه است. این مقدار حفاری در بخش خصوصی در یک معدن مشابه به ندرت اتفاق می افتد و ما سعی کرده ایم که به طور دقیق عمل کنیم. با این حال، اگر چه اکتشافات ما باعث افزایش ۲ تا ۳ میلیارد تن ذخایر معدنی کشور شده است، اما این اکتشافات وقتی به بهره برداری نرسند و سرمایه گذاران به خاطر مشکلات موجود رغبتی به سرمایه گذاری نداشته باشند، فایده ای ندارد. زمانی که زیر ساخت های آب و نیروی انسانی مناسب فراهم نباشد و این ذخایر وارد مدار تولید و اقتصاد نشوند، چه کمکی به کشور می کنند؟ ممکن است که ایران در رتبه بندی ذخایر معدنی از رتبه ۷ به رتبه ۵ یا حتی رتبه یک جهان برسد، اما نتیجه آن چیست؟ همه این مسایل و چرخه های اقتصادی به هم پیوسته اند و نمی توان یک بخش را به تنهایی درست کرد و انتظار داشت که مابقی بخش ها بدون تغییر باقی بمانند؛ بنابراین همه این اجزا باید به طور همزمان کار کنند تا این چرخه به خوبی بچرخد.

آیا می توانید درباره فرصت هایی که می تواند برای سرمایه گذاران بخش خصوصی در این صنعت ایجاد انگیزه کند، بیشتر توضیح دهید؟

در ایران حدود ۶۴ نوع ماده معدنی داریم که قابلیت بهره برداری دارند، ولی در بخش فلزات و مواد معدنی فلزی باید در نظر داشت که اگر کسی مایل به سرمایه گذاری در این حوزه باشد، اولویت اول با اختلاف بسیار زیاد، با توجه به ساختار متالورژی و موقعیت جغرافیایی ایران، مس است. اگر سرمایه گذاری در حوزه فلزات مدنظر باشد، اولین گزینه ای که بالاترین امنیت را برای سرمایه گذاری فراهم می کند، مس است و این موضوع کاملاً واضح، علمی و اثبات شده است. دلیل عمده این است که نسبت به سایر فلزات، مس دارای مزیت نسبی بیشتری از نظر فراوانی منابع است. دومین دلیل این است که دولت اگر در آینده بخواهد که در بخش معدن سرمایه گذاری و برنامه ریزی کند، باید به طور ناگزیر به سمت تقویت حوزه مس حرکت کند؛ بنابراین آینده بحث فلزات در کشور به رشد مس وابسته است و پس از آن، فولاد و سایر صنایع فلزی قرار می گیرند؛ لذا اگر کسی در حوزه مس سرمایه گذاری کند، به طور خودکار حمایت های دولتی بیشتری را نسبت به سایر فلزات خواهد داشت. موضوع سومی که باعث جذابیت سرمایه گذاری در حوزه مس می شود، رشد پیش بینی شده بازار این فلز است. از سال ۲۰۰۶ قیمت مس حدود ۴ هزار دلار بود و در سال ۲۰۲۳ قیمت آن به ۱۰ هزار دلار رسید. شرکت های جهانی و نهادهایی مثل بانک جهانی، قیمت مس را برای سال ۲۰۳۰ به ۲۰۳۰ هزار دلار و به طور واقع بینانه تر تا ۱۵ هزار دلار پیش بینی کرده اند. حتی در بدبینانه ترین حالت، قیمت ۱۳ هزار دلار برای مس پیش بینی شده است. این رشد قیمت، یک دستاورد بزرگ برای حوزه مس محسوب می شود و شرکت هایی که قصد ورود به این بازار را دارند، می توانند از این رشد بهره مند شوند. در مقابل، برای فلزاتی مثل سرب، روی و حتی آلومینیوم به عنوان رقیب اصلی مس، چنین پیش بینی هایی وجود ندارد. البته برای فلزات استراتژیک و بسیار حساس مانند لیتیوم، یک تفاوت بزرگ با مس وجود دارد، اما در فلزاتی که به عنوان کالاهای عمومی (کامیونیتی) محسوب می شوند، مس یک جایگاه ویژه دارد. نکته چهارم این است که از سال ۲۰۲۳ مس وارد دسته بندی فلزات استراتژیک شده است. در فدرال رزرو آمریکا، مس به جمع فلزات حساس و بحرانی جهان اضافه شد. دلیل این امر نیز این است که آینده دنیا بیشتر به مساله انتقال انرژی وابسته است تا تولید انرژی. مواد اولیه برای تولید انرژی کاملاً مشخص هستند، اما اهمیت مس در بحث انتقال انرژی، خودروه های الکتریکی و سایر موارد مرتبط با برق بسیار برجسته است. تازمانی که قیمت مس به ۱۹ هزار دلار نرسد، مس همچنان به صرفه ترین فلز برای جابه جایی انرژی باقی می ماند، ولی اگر قیمت آن به ۱۹ هزار دلار برسد، به دلیل شرایط حال حاضر، آلومینیوم به صرفه تر می شود و آنگاه مس دیگر توجیه اقتصادی نخواهد داشت. ■

میدکو پیشگام در اشتغال‌زایی برای نیروهای بومی

مینا افتخاری

اگر شرکت‌ها و صنایع سعی کنند که نیروی انسانی مورد نیاز را از بین بومی‌های همان منطقه استخدام کنند، ضمن کاهش میزان مهاجرت به شهرها و کلان‌شهرها، رونق مهاجرت معکوس هم خواهیم بود

درد دارد که در سال‌های اخیر مهاجرت شدید به کلان‌شهرها و به ویژه شهر تهران به یک معضل جدی تبدیل شده است. حال اگر شرکت‌ها و صنایع سعی کنند که نیروی انسانی مورد نیاز را از بین بومی‌های همان منطقه استخدام کنند، ضمن کاهش میزان مهاجرت به شهرها و کلان‌شهرها، شاهد رونق مهاجرت معکوس هم خواهیم بود که این موضوع، تاثیر مستقیمی بر کاهش نرخ بیکاری در آن منطقه بر جامی گذارد.

نگاهی به عملکرد شرکت میدکو نشان می‌دهد که نرخ استفاده از نیروهای بومی در این مجموعه ۹۷ درصد است و این در حالی است که در بسیاری از شرکت‌ها کمتر شاهد چنین عملکرد بالایی هستیم. شاید در خوشبینانه‌ترین حالت، بسیاری از شرکت‌ها ۵۰ درصد منابع انسانی خود را از میان نیروهای بومی استخدام کنند. چنین اقداماتی، موجب رشد و توسعه اقتصادی در مناطق فعالیت میدکو شده است. قاعدتاً زمانی که در یک منطقه، تعداد بیشتری از بومیان آنجا شغل داشته باشند و مشکل بیکاری تا حدودی رفع شود، رشد و رونق اقتصادی هم در آن منطقه رقم می‌خورد و تاثیر به‌سزایی در معیشت مردم خواهد داشت.

موضوع دیگری که باید به آن اشاره داشت، جلوگیری از بزه‌کاری‌های اجتماعی است که به واسطه اشتغال‌زایی برای افراد بومی هر منطقه به‌ویژه در مناطق محروم، محقق می‌شود. طبیعتاً زمانی که به دنبال اشتغال‌زایی در یک منطقه، شاهد کاهش میزان بیکاری باشیم، بزه‌کاری‌ها و برخی از کج‌روی‌ها نیز تا حدود زیادی کاهش می‌یابد. ■

در شرایطی که توجه به اشتغال نیروی انسانی از اهمیت بالایی برخوردار است، شرکت میدکو در راستای انجام مسئولیت‌های اجتماعی خود، استفاده از نیروهای بومی منطقه را به‌طور جدی در دستور کار قرار داده است. سال گذشته، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، بر اساس مصوبه‌ای، دولت را مکلف به استفاده از نیروهای بومی در طرح‌ها و پروژه‌های معدنی کردند. در همین راستا، دولت مکلف است که در راستای توسعه متوازن، اشتغال پایدار، بهره‌مندی مردم منطقه و جلوگیری از مهاجرت در محدوده معادن، اقدامات لازم برای اولویت‌دهی استفاده از نیروهای انسانی بومی و شرکت‌های بومی انجام دهد و در طول اجرای قانون برنامه، در طرح‌ها و پروژه‌های معدنی خود و در شرایط برابر، اولویت را به پیمانکاران بومی واجد شرایط شهرستانی و استانی داده و نیروهای مورد نیاز خود را از افراد بومی شهرستان محل فعالیت به ترتیب از نزدیک‌ترین محل و در صورت عدم وجود نیروی کار در شهرستان محل فعالیت از نزدیک‌ترین شهرستان‌های استان محل فعالیت به کار گیرد.

این در حالی است که میدکو از سال‌ها پیش چنین رویکردی را نسبت به استخدام نیروی انسانی داشته و در هر منطقه‌ای که حاضر شده، همیشه تلاش کرده که اکثریت پرسنل خود را از میان افراد بومی آن منطقه انتخاب کند. این عملکرد میدکو، آثار مثبت بسیاری داشته که از مهمترین آن‌ها می‌توان به مهاجرت معکوس اشاره کرد. این موضوع از آن جهت اهمیت

مدیر عامل موسسه راهبردی معدن و فولاد سبز (سیگماس)

افزایش بهره‌وری گام اول در مسیر سبزتر شدن است

عرفان فغانی

یکی از مزیت‌های رشد تکنولوژی، توجه ویژه به صنعت فولاد سبز و تولید پاک است. هر چند که باید گفت، این بخش به تکنولوژی بالا و تجهیزات پیشرفته‌ای نیاز داشته و تارواج آن در دنیا فاصله زیادی وجود دارد. با این حال با افزایش تعداد نیروی متخصص در این حوزه و دانش و امکانات موجود، سودآوری زیادی از این طریق حاصل می‌شود. در همین رابطه گفت‌وویی با مهندس محمد رضا کریمی شاهرخی، مدیر عامل موسسه راهبردی معدن و فولاد سبز (سیگماس) که فارغ التحصیل مقطع لیسانس متالورژی استخراجی و فوق لیسانس برنامه‌ریزی و مدیریت سیستم‌ها از دانشگاه صنعتی شریف است، انجام داده‌ایم. وی ضمن دارا بودن بیش از ۳۰ سال تجربه در صنایع فرآوری و تولید مس و فولاد و تولیدات جانبی آن‌ها، پروژه‌های متعددی در زمینه تولیدات معدنی و ذوب مس و صنایع نیمه‌پیوسته آن، تولید فولاد و صنایع زنجیره فولاد اجرا کرده و در حال حاضر با شرکت توسعه و گسترش ماوراء بهار و موسسه راهبردی معدن و فولاد سبز (سیگماس) نیز همکاری دارد. مشروح این مصاحبه از نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

در جهان منتشر می‌کنند، بر همین اساس موسسه راهبردی معدن و فولاد سبز (Strategic Institute of Green Mine and Steel - SIGMAS) را تأسیس و راهاندازی کردیم تا بتوانیم به‌طور گسترده‌تر، رسالت خود را در دفاع از ادامه حیات آسمان آبی و زیبای زمین و حفظ ذخیره نسل‌های آتی انجام دهیم.

این موسسه تاکنون چه اقدامات شاخصی را انجام داده و چه تاثیری بر افزایش تولید فولاد سبز در کشور داشته است؟

موسسه راهبردی معدن و فولاد سبز (سیگماس)، تلاش کرده که با فعالیت در چند حوزه، زمینه‌های کربن‌زدایی از فولاد را در کشور به وجود آورده و تقویت کند. در حوزه ترویج و تولید محتوایی برای رواج هر فناوری جدید، اولین قدم شناساندن آن به مردم، صنعتگران، صاحبان سرمایه، رسانه‌ها و سیاست‌گذاران است. با توجه به اینکه فناوری‌های سبز، در واقع فناوری‌های آینده هستند، تعداد افراد و سازمان‌هایی که امروز دغدغه آن‌ها را دارند، زیاد نیست. اگر بنا باشد که همزمان با دنیا به این فناوری‌ها دست پیدا کنیم، باید از حالا آمادگی آن را در جامعه، دانش آن را در صنعت کشور و انگیزه سرمایه‌گذاری را در دولت و بخش خصوصی ایجاد کنیم. برای نیل به این مقصود، سیگماس فعالیت رسانه‌ای خود را در وبلاگ، لینکدین و تلگرام آغاز کرده و به‌طور متوسط انتشار اخبار روزانه، هر هفته یک پست لینکدین و هر ماه یک پست وبلاگ در رابطه با معدن و فولاد سبز منتشر می‌کند. موضوع دیگر، حوزه شناسایی توانایی‌های داخلی است. سیگماس در این مدت تلاش کرده تا افراد و شرکت‌هایی را که می‌توانند در راستای پاک‌تر کردن صنایع معدنی و فولادی کشور قدم بردارند، شناسایی کرده و آن‌ها را به صنایع معرفی کند که این کار منجر به تعریف پروژه‌هایی خواهد شد که امیدواریم به زودی، هم شاهد سودآوری و هم شاهد تاثیر آن‌ها بر همسویی صنعت و محیط زیست

در ابتدا اشاره‌ای به زمان و فلسفه تأسیس موسسه راهبردی معدن و فولاد سبز داشته باشید.

این روزها شاهد تغییرات آب‌وهوایی و گرمای طاقت‌فرسا هستیم. هم‌اکنون جنگل‌های زیادی در حال سوختن و نابودی است و بسیاری از محصولات کشاورزی آسیب‌دیده و صنایع نیز به دلیل گرمای شدید و ناترازی برق در خاموشی گرفتار شده‌اند، لذا اکنون رسالت بزرگ تک‌تک آحاد بشر، دولت‌ها و شرکت‌ها، حراست از زمین و نسل‌هایی است که باید در آن حیات خود را بگذرانند. با توجه به مقدمه بالا، در سال ۱۴۰۰ به اتفاق جمعی از مدیران ارشد و صاحب‌نظران تصمیم گرفتیم که تمرکز ویژه‌ای بر کاهش آلاینده‌گی و به‌طور خاص، کاهش انتشار کربن در صنایع معدنی و فولادی داشته باشیم. هم‌اکنون معادن و فولادسازهای هامسئول انتشار ۱۱ درصد آلودگی جهانی هستند که از این مقدار حدود ۸ درصد آن مربوط به فولاد است. فولادسازهای تقریباً معادل جمعیت ۱/۵ میلیاردی هند، کربن

باشیم. حوزه‌هایی که تاکنون استعدادهای خوبی را در آن‌ها شناسایی کرده‌ایم، شامل فناوری‌های بازیافت آب، انرژی و هوش مصنوعی است. بخش دیگر، به حوزه سیاست‌گذاری مرتبط است. باید گفت، حرکت به سمت فناوری‌های سبز، به این دلیل که بسیاری از پروژه‌های آن هنوز نسبت به روش‌های سنتی توجیه اقتصادی ندارند، به حمایت‌های دولتی نیاز دارد. این کاری است که هم در اتحادیه اروپا، هم در آمریکا و هم توسط دولت‌های دغدغه‌مند دیگر در حال انجام است. سعی ما بر این بوده که سیاست‌گذاران صنعت معدن و فولاد را نسبت به اهمیت فناوری‌های سبز آگاه کرده و در صورت نیاز به آن‌ها کمک کنیم.

فولاد سبز چه تفاوت‌ها، مزایا و معایبی نسبت به فولاد سنتی دارد؟

در یک کلام می‌توان گفت که فرآورده نهایی فولاد سنتی و فولاد سبز عملاً تفاوتی با هم ندارند؛ یعنی فولاد همان فولاد است، اما مساله آن است که برای تولید فولاد به روش سنتی، گازهای گلخانه‌ای زیادی تولید می‌شود. در واقع مطابق آمارهای منتشره، بیش از ۷۰ درصدی اکسید کربن تولیدی انسان در جهان ناشی از زنجیره تولید فولاد است. اگر بتوانیم در مسیر تولید فولاد تغییراتی ایجاد کنیم که این انتشار کربن را به صفر برساند، فولادی که تولید می‌شود به فولاد سبز موسوم است. مزیت اصلی فولاد سبز، سازگاری فرآیند تولید آن با طبیعت و حذف فولاد از عوامل گرمایش زمین است. ولی تولید فولاد بدون انتشار کربن کار ساده‌ای نیست و روش‌هایی که برای آن ابداع شده، هنوز نسبت به روش‌های سنتی صرفه اقتصادی ندارند. سرمایه‌گذاری در کارهای پژوهشی برای کاهش هزینه تولید فولاد سبز در سطح دنیا در حال انجام است.

تولید فولاد سبز طی چه فرآیندی صورت می‌گیرد و تولید آن چه میزان هزینه دارد؟

از آنجا که فولاد سبز یک مفهوم جدید است، فعلاً مسیرهای زیادی برای تولید آن پیشنهاد شده است که خیلی از آن‌ها در فاز آزمایشگاهی یا تولید پایلوت هستند، اما می‌توان گفت که مهمترین مسیرها برای تولید آن، مسیر هیدروژن و حبس کربن (CCUS) است که البته برق هر دو باید از منابع غیر فسیلی باشد. آنچه از معدن به عنوان سنگ آهن استخراج می‌شود، در واقع حاوی اکسیدهای آهن است، نه خود آهن؛ بنابراین لازم است که در فرآیند موسوم به احیا، اکسیژن را از آهن جدا کنیم. در حال حاضر این کار با استفاده از گاز طبیعی انجام می‌گیرد، اما چون گاز طبیعی مانند سایر مواد آلی شامل کربن است، اکسیژن موجود در اکسید آهن پس از جدا شدن از این ماده، با کربن گاز طبیعی ترکیب می‌شود و از این رو یکی از فرآورده‌های این واکنش دی‌اکسید کربن است که یک گاز گلخانه‌ای است. اگر به جای گاز طبیعی از هیدروژن استفاده شود، فرآورده جانبی این واکنش صرفاً بخار آب خواهد بود و گاز گلخانه‌ای حذف خواهد شد. در

مسیر حبس کربن، صرفاً سعی می‌شود که گاز گلخانه‌ای تولیدی حبس شود و به مخازن زیر زمین انتقال یابد. با توجه به اینکه تولید فولاد سبز در ابعاد بزرگ هنوز به طور کامل عملیاتی نشده و مسیر استاندارد آن نیز فعلاً برای تولید آن وجود ندارد، نمی‌توان هزینه دقیقی برای آن اعلام کرد، اما مطابق تخمین‌ها، هزینه تولید آن با فناوری‌های کنونی حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد بیشتر از فولاد تولید شده به روش سنتی است.

تولید فولاد سنتی به دلیل مشکلات زیست محیطی، انتشار گازهای گلخانه‌ای و گرمایش زمین، با انتقادات جدی مواجه است. با توجه به این مسایل، تولید فولاد سبز تا چه اندازه ضرورت دارد؟

بحث محیط زیستی تولید فولاد سنتی کاملاً به جا و درست است، اما باید دقت داشت که این مساله، تنها موضوع پیش روی فولادسازان نیست. مساله دیگر، بحث اقتصادی است. با توجه به سازوکارهایی که در آمریکا و اتحادیه اروپا وضع شده است، تولید کربن به نوعی مشمول مالیات خواهد شد. طبق سازوکار CBAM اتحادیه اروپا، حتی اگر فولاد، خارج از این اتحادیه وارد شود، باید میزان کربن تولیدی به ازای هر تن آن به مراجع قانونی اعلام شود و مورد تأیید قرار گیرد. در صورتی که میزان کربن تولیدی از حد مجاز بیشتر باشد، آن فولاد

مشمول مالیات خواهد شد؛ امری که می‌تواند صرفه اقتصادی صادرات آن را به طور کامل از بین ببرد. باید پذیرفت که گرمایش کره زمین یک امر جدی است و نهادهای بین‌المللی برای مقابله با آن، صرفاً به توصیه‌نامه‌ها،

مزیت اصلی فولاد سبز، سازگاری فرآیند تولید آن با طبیعت و حذف فولاد از عوامل گرمایش زمین است ولی تولید فولاد بدون انتشار کربن کار ساده‌ای نیست و روش‌هایی که برای آن ابداع شده، هنوز نسبت به روش‌های سنتی صرفه اقتصادی ندارند

میثاق نامه ها و... اکتفا نخواهند کرد. ابزاری که این نهادها استفاده می کنند، مرتبط کردن بحث های محیط زیستی با مباحث اقتصادی است. به بیان دیگر، شاید همه به فکر محیط زیست نباشند، اما هیچ کسی نیست که به جیب خود فکر نکند و نهادهای بین المللی این نکته را به نیکی درک کرده اند.

در حال حاضر ایران با تولید بیش از ۹۰ درصد فولاد به روش کوره قوس الکتریکی، در ناحیه سبز تر تولید این فلز پراهمیت، نسبت به سایر فولادسازان جهان که به طور عمده از روش کوره بلند استفاده می کنند، در جایگاه بالایی قرار دارد. این فرصت و پتانسیل تا چه اندازه مغتنم شمرده می شود و دولت ها تاکنون چه حمایت هایی را از تولید فولاد سبز انجام داده اند؟

متأسفانه در ایران در بسیاری از صنایع آلاینده کننده «کربن به اختیار» هستند و هر چه قدر می خواهند آلاینده گی ایجاد می کنند و به راحتی خودرویی تولید می شود که حداقل ۲ تا ۳ برابر جهان مصرف سوخت دارد و ساختمان هایی که مفهومی بنام مدیریت کربن و انرژی در آن ها وجود ندارد. اکنون بسیاری از معدنی ها و فولادسازان هم هیچ تاثیری و یا اقدامی جدی در افزایش راندمان، کاهش کربن، انرژی مصرفی و

در برنامه جامع
بهره وری
کشور و نیز سند
سیاست های کلی
محیط زیست،
به طور مستقیم
موضوع اقتصاد
سبز مطرح شده
است، اما الزامات
و نظارت سفت و
سختی در کشور
برای این مساله
وجود ندارد

پاک تر کردن فرآیند تولید برای کربن زایی انجام نمی دهند و به قول کشاورزان، از خاطر جمعی کربن را آب می برد. در اینجا دو نکته مهم وجود دارد. نکته اول اینکه سبز تر بودن تولید فولاد ایران هر چقدر که مایه آرامش و خوشحالی است، باعث نگرانی نیز هست، ما شاید تا چند سال آینده نگرانی جدی در رابطه با میزان کربن تولیدی فولاد خود نداشته باشیم، اما با سرعتی که در رشد فناوری شاهد هستیم، اگر با این خیال خوش دست روی دست بگذاریم، به زودی شاهد عقب افتادن از سایر کشورها خواهیم بود. به عنوان مثال، مادر رده دهم فولادسازان برتر جهان هستیم، اما همه کشورها برنامه کربن زایی فولاد خود را برای سال های ۲۰۳۰ و ۲۰۵۰ ارائه داده اند، ولی ما حتی طرح جامع در این زمینه نداریم. باز تاکید می کنم، مادر میان ۱۰ فولادساز برتر جهان هستیم، ولی هنوز هیچ گونه طرح پایلوت و یا حتی آزمایشگاهی تولید فولاد کم کربن را در دست اقدام نداریم. نکته دوم آن است که به رغم استفاده ما از مسیر کوره قوس الکتریکی، باز هم نسبت به کارخانه هایی از همین نوع در بسیاری از نقاط جهان بیشتر کربن تولید می کنیم. مطابق گزارش های پایداری فولاد مبارکه و انجمن جهانی فولاد در سال ۲۰۲۲، در مسیر کوره قوس در فولاد مبارکه، به ازای هر تن فولاد، ۱/۵۶ تن CO2 تولید می شود، حال آنکه میانگین جهانی این مسیر، ۱/۳۷ تن CO2 به ازای هر تن فولاد است. این نکته بسیار قابل تأمل است. چرا تولید CO2 ما بیشتر است؟ ما معتقدیم دلیل این امر، کمتر بودن بهره وری ما است؛ یعنی برای تولید هر تن فولاد، مواد اولیه و انرژی بیشتری مصرف می کنیم. مصرف مواد و انرژی بیشتر؛ یعنی تولید کربن بیشتر، به همین دلیل قائل به این هستیم که قدم اول در مسیر سبز تر شدن، افزایش بهره وری است.

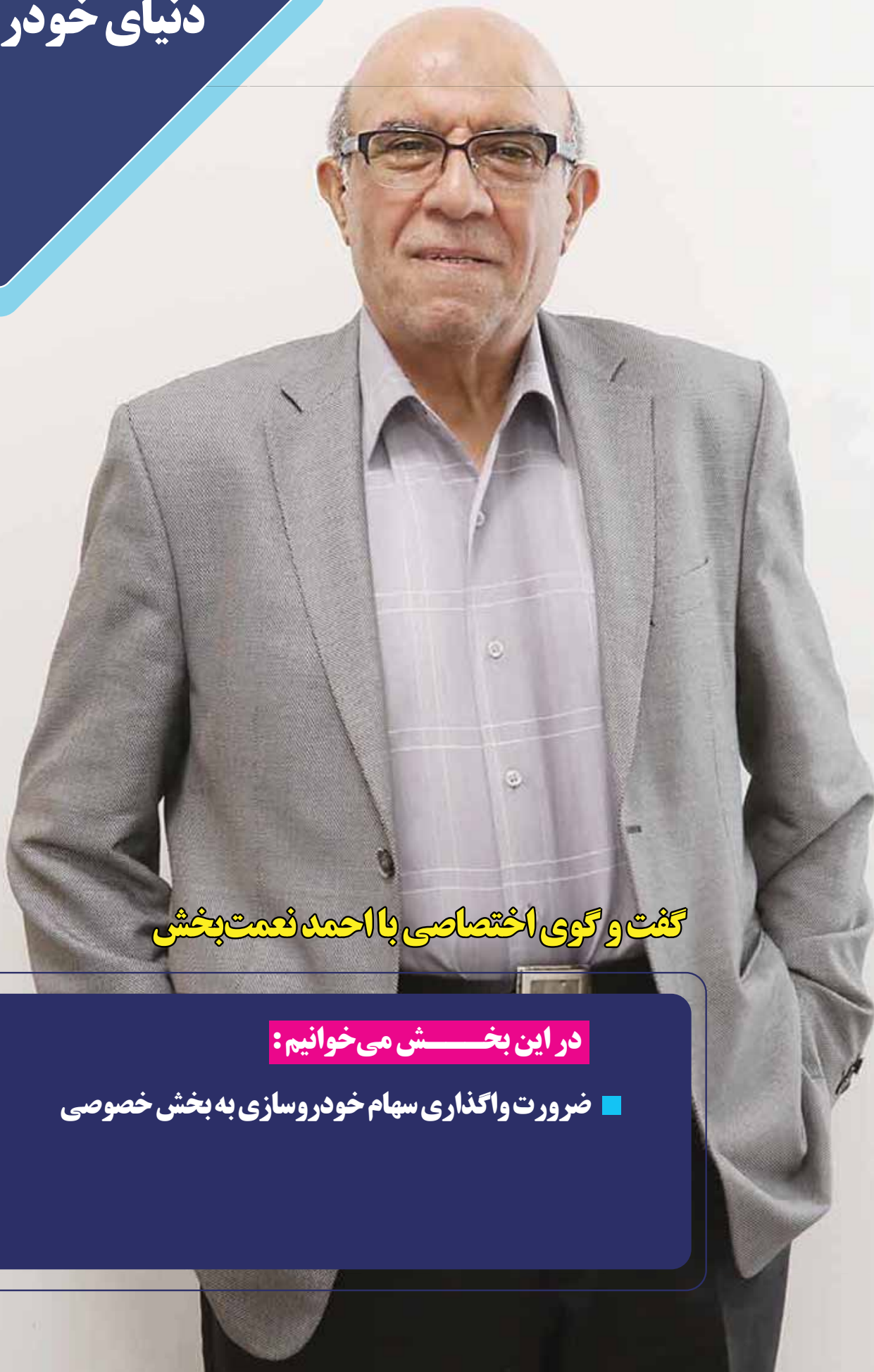
تا چه اندازه به تحقق کربن صفر نزدیک هستیم و آیا برنامه مدونی در این رابطه وجود دارد؟

در بسیاری از اسناد بالادستی ما، به طور مستقیم یا غیر مستقیم به کاهش کربن اشاره شده است. در برنامه هفتم توسعه و نیز سیاست های کلی اقتصاد مقاومتی، به موضوع افزایش بهره وری تاکید شده است. همچنین در برنامه جامع بهره وری کشور و نیز سند سیاست های کلی محیط زیست، به طور مستقیم موضوع اقتصاد سبز مطرح شده است، اما الزامات و نظارت سفت و سختی در کشور برای این مساله وجود ندارد.

آیا در آینده فولاد سبز می تواند صنعت فولاد را در اختیار خود بگیرد؟

بسیاری از کشورها، سال ۲۰۵۰ را به عنوان افق خود برای سبز کردن کامل فولاد اعلام کرده اند. البته با توجه به اینکه تولید تجهیزات لازم برای تولید انرژی های پاک (مانند توربین های بادی و سلول های خورشیدی) نیازمند میزان زیادی مس و مواد دیگر است و معادن کنونی تنها ظرفیت استحصال بخش کمی از مواد مورد نیاز را دارد، عده ای از متخصصان، این افق را خوشبینانه قلمداد کرده اند. هر چه هست، ما نیز باید با این حرکت همگام باشیم و حرکت به سمت فولاد سبز را فرو نگذاریم تا هم محیط زیست پاک تری داشته باشیم و هم مزیت رقابتی مان را از دست ندهیم. ■

دنیای خودرو

گفت و گوی اختصاصی با احمد نعمت بخش

در این بخش می خوانیم:

■ ضرورت واگذاری سهام خودرو سازی به بخش خصوصی

دبیر انجمن خودروسازان ایران تاکید کرد

ضرورت واگذاری سهام خودروسازی به بخش خصوصی

سارا نظری

احمد نعمت بخش، دبیر انجمن خودروسازان ایران معتقد است که باید خصوصی سازی واقعی در صنعت خودرو انجام شود؛ به این معنا که دولت باید سهام خود را به بخش خصوصی واقعی واگذار کند یا اگر می خواهد که سهام خود را حفظ کند، به اندازه سهامش مدیریت کند و بیش از آن دخالت نکند. وی در عین حال پیشنهاد می دهد که با توجه به آغاز به کار دولت چهار دهم و با توجه به اهمیت صنعت خودرو، وزیر صمت حداقل ماهی یک بار جلسهای برگزار کند و در سیاست گذاری ها با بزرگان این صنعت مشورت کند. آنچه در ادامه می خوانید، ماحصل گفت و گوی ما با این فعال صنعت خودرو است.

در دهه هفتاد چه تجربه ای در زمینه کنترل قیمت خودروها وجود داشت و چگونه این تجربه می تواند در شرایط فعلی به کار گرفته شود؟

در این دهه، اختلاف قیمت خودرو در بازار و قیمت فروش کارخانه، بالا و مشکلاتی را برای بازار خودرو ایجاد کرده بود. در آن زمان، دولت مرحوم رفسنجانی با تصویب شورای اقتصاد تصمیم گرفت که خودروها در حاشیه بازار به فروش برسند. این سیاست منجر به کنترل قیمت ها شد و از ورود سرمایه های سرگردان به بازار خودرو جلوگیری کرد. به عنوان مثال، نمودار قیمت خودرو از سال ۱۳۷۶ تا ۱۳۸۵ تنها ۱۴ درصد افزایش یافت، در حالی که شاخص صنعت به ۳ برابر رسید. البته این سیاست تا اوایل دولت آقای احمدی نژاد ادامه و بازار خودرو در وضعیت مناسبی قرار داشت، اما با تغییر سیاست ها در دولت احمدی نژاد، سیستم فروش در حاشیه بازار کنار گذاشته شد و اختلاف قیمت ها آغاز گردید. این موضوع منجر به بروز مشکلات فعلی در بازار خودرو شد، به طوری که اختلاف قابل توجهی بین قیمت کارخانه و قیمت بازار به وجود آمد.

چه راه حلی برای حل مشکلات فعلی بازار خودرو دارید؟

راه حل پیشنهادی این است که دوباره به سیاست فروش خودرو در حاشیه بازار باز گردیم، اما برای اجرای موفق این سیاست، چند اقدام ضروری است که نخستین آن ها، تامین مالی خودروسازان است. حداقل ۲۰ هزار میلیارد تومان باید به ایران خودرو و سایپا تزریق شود تا بتوانند بدهی های خود به قطعه سازان را پرداخت کنند و تولید خودرو را به طور مستمر افزایش دهند. این کمک می تواند از محل قانون اصل ۴۴ ماده ۹۰ دولت را موظف به پرداخت کمک زیان در صورت تعیین قیمت کمتر از قیمت واقعی می کند، تامین شود. افزایش تولید و عرضه دیگر اقدام است. برای کنترل بازار و کاهش قیمت ها، تولید خودرو باید به طور مستمر انجام شود و روزانه حداقل ۵ هزار خودرو به بازار عرضه شود که این امر به کاهش تقاضای کاذب و ایجاد تعادل در بازار کمک می کند. مدیریت رسانه های موضوع دیگر است؛ به این معنی که رسانه ها، به ویژه صدا و سیما و خبرنگاران، باید در مدت ۲ تا ۳ ماه از ایجاد تنش در جامعه خودداری کنند. اطلاع رسانی باید به شکلی انجام شود که بازار فرصت پیدا کند به تعادل برسد و از ایجاد آشوب اجتماعی جلوگیری شود.

چرا اجرای این راه حل نیاز به شهادت و تصمیم گیری قاطع دارد؟

قیمت های دستوری و پایین بودن حاشیه سود، باعث کاهش توان مالی خودروسازان شده، بر همین اساس کیفیت خودروها همواره مورد انتقاد مصرف کنندگان قرار می گیرد. در این خصوص چه نظری دارید؟

یکی از مشکلات اصلی که باعث نارضایتی مصرف کنندگان از کیفیت خودروها شده، فاصله زیاد بین قیمت کارخانه و قیمت بازار است. حدود ۸۰ درصد از خریداران در بازار، کاذب هستند که خودرو را برای کسب سود خریداری می کنند و سپس آن را به قیمت بالاتر به فروش می رسانند. این وضعیت به دلیل سرکوب مالی و تعیین قیمت های پایین در کارخانه ها ایجاد شده که در نتیجه، قیمت بازار افزایش یافته و این اختلاف قیمت، انگیزه ای را برای این خرید و فروش های کاذب فراهم کرده است. برای مثال، در یکی از فروش های اخیر ایران خودرو، ۱۱۰ هزار مجوز پیش فروش صادر شد، اما ۲ میلیون نفر برای آن ثبت نام کردند؛ به این معنی که تنها حدود ۵ درصد از متقاضیان موفق به خرید خودرو شدند. برای کاهش این اختلاف و بهبود شرایط بازار، می توان تغییراتی در سیاست گذاری ها ایجاد کرد که منجر به کاهش فاصله بین قیمت کارخانه و قیمت بازار شود. این تغییرات ممکن است که شامل تنظیم قیمت های واقعی تر، کاهش سود واسطه ها و ایجاد شرایطی باشد که بازار به تعادل برسد و کیفیت خودروها نیز ارتقاء یابد.

زیر امکان دارد که بازگشت به فروش در حاشیه بازار در کوتاهمدت با واکنش‌های منفی مواجه شود، ولی تجربه نشان داده که این روش در بلندمدت باعث کاهش قیمت خودروها در بازار و به تعادل رسیدن بازار می‌شود. اگر به خودروسازان اجازه داده شود که خودروها را در حاشیه بازار به فروش برسانند، به‌زودی قیمت‌ها در بازار نیز کاهش خواهد یافت و این اختلاف قیمت ظرف ۳ ماه از بین خواهد رفت.

چگونه می‌توان قیمت خودرو را در بازار کاهش داد و بازار را کنترل کرد؟

فرض کنید که قیمت یک خودرو در کارخانه ۴۰۰ میلیون تومان و در بازار ۸۵۰ میلیون تومان است؛ راهکار این است که اجازه دهند، شرکت خودروساز به قیمت نزدیک بازار مثلاً ۸۳۰ میلیون تومان بفروشد و با عرضه زیاد، ظرف یکی دو روز قیمت بازار از ۸۵۰ میلیون تومان به ۸۳۰ میلیون تومان کاهش می‌یابد. روز بعد، خودروساز قیمت آن خودرو را ۸۰۰ میلیون تومان، تعیین و به اندازه کافی عرضه می‌کند. ظرف یک یا دو روز قیمت خودرو در بازار نیز به ۸۰۰ میلیون تومان کاهش می‌یابد. این روند کاهش قیمت به‌گونه‌ای ادامه پیدا می‌کند که طی یک هفته، قیمت خودرو ۴۰۰ تا ۵۰۰ میلیون تومان کاهش می‌یابد. این روند باعث می‌شود که ۴۰۰ تا ۵۰۰ هزار خودرویی که در پارکینگ‌ها انبار شده‌اند و قصد دارند که آن‌ها را با قیمت گران‌تری بفروشند، به دلیل کاهش سود هفتگی، به بازار عرضه شوند. در نتیجه، ظرف ۲ ماه قیمت خودرو به ۵۰۰ میلیون تومان می‌رسد. این روند نه تنها شرکت خودروساز از زیان خارج می‌کند، بلکه باعث می‌شود که خودرو تک‌نرخ شود و پول‌های سرگردانی که بالغ بر ۸ هزار همت است، از این بازار خارج شوند. چون خریداران دیگر سودی در بازار نمی‌بینند و به این ترتیب، هم خودروساز از زیان خارج می‌شود و هم خود دولت با گرفتن مالیات از شرکتی که سودآور شده و هم سهامدار منفعت می‌برد. بدیهی است که با خودروهای دارای کیفیت بهتر، مصرف کنندگان نیز راضی‌تر خواهند بود. باید توجه داشت که هر کالایی که نرخ دو گانه داشته باشد، منشأ سارانت و فساد است؛ بنابراین باید کاری کنیم که دست پول‌های سرگردان از این بازار کوتاه شود. در حال حاضر شاید تنها ۱۵ الی ۲۰ درصد از افراد موفق می‌شوند که در این لاتاری برنده شوند و خودرو را برای استفاده شخصی بخرند، اما ۸۰ درصد دیگر به قصد خرید و فروش و کسب سود وارد بازار می‌شوند. در این میان، باید به مسئولان کمک کنیم تا تصمیم‌گیری کنند و امیدواریم که این شهامت را داشته باشند که این اقدامات را انجام دهند.

درباره تشکیل کمیته ملی خودرو و وضعیت فعلی آن توضیح دهید.

یک شورای سیاست‌گذاری خودرو داشتیم که بنیانگذار آن مرحوم دکتر نژاد حسینیان بود. این شورا در واقع هر ماه یک‌بار تشکیل می‌شد و وزیر مربوطه، مدیران عامل شرکت‌های بزرگ خودروسازی، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، اقتصاددانان و استادان دانشگاه در آن حضور داشتند. در جلسات این شورا، مسائل صنعت خودرو بررسی و تصمیم‌گیری و مشکلات حل و فصل می‌شد، اما متأسفانه در دولت‌های بعدی، این شورا از رونق افتاد و تقریباً تعطیل شد. یکی از توصیه‌های بنده به وزیر جدید صمت این است که این شورای سیاست‌گذاری خودرو را دوباره فعال کند، زیرا این شورا می‌تواند به وزیر در بحث سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری کمک کند. در کنار این شورا، یک کمیته خودرویی نیز به دستور آقای علی‌آبادی فعال شده که وظیفه آن، بررسی پیش‌فروش‌های خودرو است؛ به این معنا که هر خودروسازی که قصد پیش‌فروش دارد، باید ابتدا در این کمیته بررسی شود. کمیته اطمینان حاصل می‌کند که خودروساز موجودی کافی دارد و می‌تواند معادل آنچه که پیش‌فروش می‌کند، به خریداران تحویل دهد. این اقدام برای جلوگیری از وقوع مشکلات در تحویل خودروها به مشتریان است. متأسفانه در جلسات تصمیم‌گیری درباره محصولات ایران خودرو و

سایا، اقدامات موثری صورت نمی‌گیرد. برای مثال، در حالی که مصوبه سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان اجازه می‌دهد که سود ۱۷ درصدی به این شرکت‌ها تعلق گیرد، اما معاون حمل‌ونقل و نقل‌وتحانه در جلسه مربوطه می‌گوید که بیش از دو درصد سود به خودروسازان نخواهد داد. پرسش ما این بود که این تصمیم چه معنایی دارد و پاسخ داد که قصد تنظیم بازار را دارند. بنده که حدود ۵۰ سال است در این صنعت فعالیت دارم، اگر چه ادعایی ندارم، اما نمی‌توانم درک کنم که چرا این مسئولان حق شرکت را نمی‌دهند و با چنین تصمیماتی، باعث می‌شوند که خودروها از زمان تر وارد بازار شوند، بازار خراب شود، و ۷۰ تا ۸۰ درصد سود را دلان به دست بیاورند.

وضعیت فعلی ایران خودرو و سایا چگونه است و واگذاری این شرکت‌ها به بخش خصوصی تا چه اندازه موجب احیای آن‌ها خواهد شد؟

در حال حاضر، وضعیت این شرکت‌ها چندان خوب نیست، به‌طوری که حدود ۱۰۰ هزار میلیارد تومان به قطعه‌سازان بدهکار هستند و بر اساس ماده ۱۴۱ قانون تجارت، می‌توان گفت که در وضعیت ورشکستگی قرار دارند؛ هر چند دولت با تعیین مدیرعامل و هیأت مدیره این شرکت‌ها، سعی در حفظ آن‌ها دارد و هر چند وقت یک‌بار تجدید ارزیابی دارایی آن‌ها را اعمال کرده و از ورشکستگی نجات می‌دهد. به عنوان یکی از فعالان حوزه صنعت خودرو، معتقدم که واگذاری این دو شرکت به بخش خصوصی می‌تواند شرایط را بهبود بخشد. حرف منطقی این است که دولت تنها به اندازه سهم خود در مدیریت شرکت‌ها دخالت کند. اگر اشتباه نکنم، دولت در یکی از این شرکت‌ها ۷ درصد و در دیگری ۱۰ درصد سهم دارد، اما با رایزنی‌هایی که با سایر سهامداران انجام می‌دهد، مدیرعامل و هیأت مدیره را تعیین می‌کند و این امر منشأ بسیاری از زیان‌ها است. مدیرعامل شرکت خودروسازی توسط دولت تعیین می‌شود و به او تاقید می‌کند که باز با شرکت خودروسازی توسط دولت تعیین می‌شود و به او تاقید خصوصی باشند، زیرا بر چنین دستوراتی نمی‌روند. توصیه ما این است که اگر دولت قصد دخالت در مدیریت را دارد، به اندازه سهم خود این کار را انجام دهد، ولی بهتر است که سهم خود را به هلیش واگذار کند. ما جلسات متعددی با آقای خاندوزی، وزیر سابق اقتصاد داشتیم و در آنجا پیشنهاد کردیم که خریدار مناسبی پیدا کنند و با او یک قرارداد اصولی منعقد کنند که در صورت انتقال، کیفیت و کمیت تولیدات بهبود یابد.

متأسفانه ساختاری که این دو شرکت برای فروش محصولاتشان تعریف کرده‌اند، شامل شرایطی مانند سن بالای ۱۸ سال و عدم داشتن پلاک فعال که برای بسیاری از افراد عادی قابل درک نیست، همچنین، موضوعات دیگری مانند اولویت دادن به مادران دو فرزند مطروح شده که هر چند از نظر افزایش جمعیت مهم است، اما در زمینه خودرو به عنوان یک کالای مصرفی، به درستی درک نمی‌شود. تحلیل شما از این شرایط چیست؟

این وضعیت جای تأسف دارد، زیرا ما سیستمی را ایجاد کرده‌ایم که بنده آن را سرکوب مالی می‌نامم. این سیستم باعث شده که قیمت کارخانه و بازار به شدت متفاوت باشد و در نتیجه رانت خواری ایجاد شود. به جای اینکه به‌طور منطقی مشکلات را حل کنیم، قوانینی وضع می‌کنیم که خودشان مشکلات بیشتری را به وجود می‌آورند. به عنوان مثال، اعطای خودرو به خانواده‌هایی که دو تا سه فرزند دارند، هر چند که ما مخالف افزایش جمعیت نیستیم، اما به قیمت متضرر شدن صنعت خودرو تمام می‌شود. آقای رحمانی در زمان وزارت گفت که می‌خواهد برای هر کارت ملی یک خودرو اختصاص دهد و بنده در همان جلسه مخالفت کردم و گفتم این کار درستی نیست. در کشورمان حدود ۱۳ میلیون خانوار وجود دارد که خودرو ندارند و وقتی شرط کارت ملی گذاشته می‌شود، کسانی که خودرو

برای کنترل بازار و کاهش قیمت‌ها، تولید خودرو باید به‌طور مستمر انجام شود و روزانه حداقل ۵ هزار خودرو به بازار عرضه شود که این امر به کاهش تقاضای کاذب و ایجاد تعادل در بازار کمک می‌کند

حدود ۸۰ درصد
از خریداران
در بازار، کاذب
هستند که خودرو
را برای کسب
سود خریداری
می کنند و سپس
آن را به قیمت
بالا تر به فروش
می رسانند

دارند، کارت ملی دیگران را اجاره و ثبت نام می کنند. در مقطعی شرط داشتن گواهینامه اضافه شد که باز هم مشکل گشا نبود. در یک جلسه دیگر، تصمیم گرفته شد که سند خودرو به خریدار داده نشود تا از فروش آن جلوگیری شود، اما مخالفت کردم و گفتیم این نیز راهکار درستی نیست، زیرا افرادی می توانند به صورت و کالتی خودرو را بفروشند. همچنین تصمیم گرفته شد که ۵ میلیون تومان از پول خودرو را نگه دارند و دو سال بعد به خریدار بازگردانند و در آن موقع باز هم مخالفت کردم، زیرا این شرکت ها به دلیل کمبود نقدینگی در فشار هستند و دریافت نکردن این پول ها، فقط وضعیت را بدتر می کند. شرط دیگری که اضافه شد، نداشتن پلاک فعال در خانوار بود که باز هم روش درستی نبود. هر راهی را که تعیین کنید، افرادی که از این بازار سود می برند، راه دور زدن آن را پیدا می کنند. تنها راه حل این است که حاشیه سود را از بین ببریم.

آیا با افزایش قیمت، بازار خودرو دوباره در گیر این موضوع نمی شود؟

خیر، اگر قیمت خودرو در بازار ۸۰۰ میلیون تومان باشد و در کارخانه ۴۰۰ میلیون تومان و سازمان حمایت قیمت کارخانه را ۵۰۰ میلیون تومان تعیین کند، آن ۸۰۰ میلیون تومان به ۸۵۰ میلیون تومان خواهد رسید. وقتی قیمت کارخانه بالا برود، قیمت بازار هم بالا می رود. اما اگر شما خودروها را در حاشیه بازار بفروشید و عرضه را زیاد کنید، تجربه دهه هفتاد م تکرار می شود. زمانی که خودروها در حاشیه بازار فروخته می شدند و عرضه هم زیاد بود، قیمت ها ظرف ۳ ماه به مرور کاهش یافت و تکت نرخی شد. حرف بنده این است که هیچ راهی غیر از این وجود ندارد. چند روز پیش با شورای رقابت جلسه داشتیم و پیشنهاد کردم که هم اکنون بهترین زمان است تا تعیین قیمت خودروها را به هیات مدیره شرکت ها واگذار کنید. باینکه در دی ماه سال گذشته اختیار قیمت گذاری از شورای رقابت به وزارت صمت تفویض شده، اما این وزارتخانه شهامت تصمیم گیری ندارد. در جلسه با شورای رقابت، از دکتر سیدنورانی خواهش کردم که یک جلسه شورای رقابت برگزار کنند و ایران خودرو، سایپا و بنده را دعوت کنند تا در آن جلسه توضیح دهیم که اکنون بهترین زمان برای تعیین قیمت توسط هیات مدیره شرکت ها برای کنترل بازار است تا قیمت ها را در اختیار هیات مدیره بگذارند. یاد در حاشیه بازار فروخته شوند و اگر نتوانستیم آن ها را متقاعد کنیم، آزمایش کنند و یکی دو مدل خودرو را به هیات مدیره بسپارند تا ببینند در بازار چه اتفاقی می افتد. اگر شرکت ها موفق شوند، ظرف ۲ تا ۳ ماه کنترل قیمت خودرو را در بازار کسب کنند، شورای رقابت اختیار تعیین قیمت مابقی خودروها را به هیات مدیره واگذار کند. قرار شد که شورای رقابت جلسه ای برگزار کند و ما را دعوت کنند تا بررسی کنیم که چه اقداماتی می توانیم انجام دهیم.

نظر شما درباره بحث آزادسازی واردات خودروهای خارجی چیست؟

ما هیچ وقت مخالف واردات خودرو نبوده ایم. از دید کارشناسی، به نظر بنده باید اجازه داده شود تا به اندازه ۱۰ درصد از تولید تمام محصولات صنعتی واردات انجام شود. اولاً مصرف کنندگان حق انتخاب داشته باشند و ثانیاً تولید کنندگان ببینند که رقبای آن ها چه چیزی تولید کرده اند. اینکه درهای کشور را ببندیم و بگوییم که خودرو وارد نشود، به هیچ وجه به صلاح هیچ صنعتی نیست. البته مسائل تحریم و مشکلات ارزی هم وجود دارد، ولی اعتقاد بنده این است که واردات باید انجام شود و ما هیچ مخالفتی با واردات نداریم.

در مورد قیمت گذاری خودروها چه نظری دارید؟

یکی از مسائل مهم، نحوه قیمت گذاری خودروها است. وقتی خودروسازان مجبور به فروش خودرو زیر قیمت تمام شده هستند، نمی توانند کیفیت محصولات خود را بهبود بخشند و از لحاظ مالی ضعیف تر می شوند. ما به قطعه سازان بدهکاریم و این موضوع باعث مشکلات فراوانی شده است.

باید نحوه قیمت گذاری، مشخص و شفاف شود تا خودروسازان بتوانند با قیمت واقعی فروش داشته باشند و ضرر ندهند.

آیا شما خواستار خصوصی سازی واقعی در صنعت خودرو هستید؟

بله، خصوصی سازی واقعی باید انجام شود. یا دولت باید سهام خود را به بخش خصوصی واقعی واگذار کند یا اگر می خواهد سهام خود را حفظ کند، به اندازه سهامش مدیریت کند و بیش از آن دخالت نکند؛ در غیر این صورت سایر سهامداران اجازه نخواهند داد که خودروها با ضرر فروخته شوند. در واقع باید به سمت تک نرخی شدن خودروها حرکت کنیم تا مسائل حل شود.

در حال حاضر، واردات از کمپانی های خاص قطع شده و چین به طور کامل بازار خودرو ایران را در دست گرفته و به مسیری رفته که کیفیت خودروهایش از خودروی داخلی ما هم پایین تر است. نظر شما چیست؟

قصد دفاع از چینی ها را ندارم، اما در دهه های گذشته، جنس های ژاپنی و کره ای هم بی کیفیت بودند و پس از گذشت یک دوره، اجناس آن ها خوب شد. هر کشور یک دوره صنعتی دارد که باید آن را طی کند و بعد از آن، کیفیت محصولاتش بالا می رود. هم اکنون خودروهای چینی در حال ارائه ۷ سال گارانتی هستند؛ وقتی یک شرکت، خودروی ۷ سال گارانتی می کند، به معنای این است که به کار خود اعتماد دارد. البته این خودروها بی عیب و نقص نیستند؛ حتی بنز هم گاهی اوقات خراب می شود و فراخوان می دهد، ولی دوران خودروهای بی کیفیت چینی سپری شده است. ما به هیچ وجه با واردات خودروی نو مخالفت نکرده ایم و معتقدیم که واردات باید انجام شود، اما معتمد که واردات خودروهای دست دوم به صلاح کشور نیست. وقتی خودروی دست دوم وارد کشور شود، ما وابستگی به لوازم یدکی خارجی پیدا می کنیم، زیرا تیراژ این خودروها آن قدر بالا نیست که قطعه سازان ما بتوانند ساخت داخل کنند. خودروی دست دوم که از خارج خریداری می کنیم، ممکن است که مصرف سوخت بالا، آلایندگی زیاد و یا مصرف لوازم یدکی زیاد داشته باشد که دسترسی به آن ها مشکل ساز می شود.

با توجه به اینکه دولت تازه نفیس است، انتظار دارید که چه نگاهی به صنعت خودرو داشته باشد؟

صنعت خودرو به حدی اهمیت دارد که وزیر صمت باید حداقل ماهی یکبار جلسه ای برگزار کند و در این جلسات، در سیاست گذاری ها با بزرگان این صنعت مشورت کند. متأسفانه مدتی است که در وزارتخانه، یک سیستم کار تابل فنی راه اندازی شده است. بنده ۱۴ سال مدیر کل وزارتخانه بودم و اگر از بنده پرسید که در این مدت چه کاری کرده ای که به آن افتخار می کنی، می گویم که ما مهر عدم ساخت را از وزارتخانه جمع کردیم. آن زمان، هر کسی برای واردات هر چیزی، باید از وزارتخانه تاییدیه دریافت می کرد که اگر این محصول در داخل ساخته نمی شود، آن را وارد کند. این فرآیند زمینه ساز فساد بود، زیرا هر تصمیم برای دادن یا ندادن مجوز واردات، به امضای طلایی نیاز داشت. ما برای همه کالاها تعرفه تعیین و واردات را آزاد کردیم. در برنامه های توسعه سوم یا چهارم نیز آمده که دولت حق ندارد، موانع غیر تعرفه ای و غیر فنی ایجاد کند؛ یعنی اگر بنده قصد واردات یک کالا را دارم، دولت فقط باید تعرفه و شرایط فنی آن را تعیین کند و حق ندارد که موانع غیر تعرفه و غیر فنی بگذارد، اما دوباره به برنامه های قبلی بازگشته ایم. حرف بنده این است که اگر قطعه ساز داخلی، محصول با کیفیتی تولید کنند، خودروسازان از او خریداری خواهند کرد. اما اگر به هر دلیلی، کیفیت پایین یا قیمت آن خیلی بالا است، اجازه دهید تا از خارج وارد شود تا رقابت بهبود یابد. این تنها راه است که صنعت ما بتواند با رقبای خارجی رقابت کند و کیفیت محصولاتش را ارتقاء دهد. ■

یادداشت اختصاصی از مهدی رحیمی یگانه

در این بخش می خوانیم:

- همگام شدن صنعت چاپ با رقبای خارجی
- تاثیر بسته بندی بر افزایش ۱۰۰۰ درصدی ارزش کالاها
- لزوم سرمایه گذاری های جدید در صنعت چاپ و بسته بندی

مدیرعامل مجتمع چاپ و بسته‌بندی هودیس پارس مطرح کرد

همگام شدن صنعت چاپ با رقبای خارجی

محمد جعفری

رشد و ارتقاء تولید در سطح جهانی با ورود تکنولوژی‌های جدید و روش‌های نوین، بسیاری از صنایع را از قالب‌های سنتی خارج کرده و تنوع‌سازی محصولات را در پی داشته است. در این راستا یکی از صنایع مهم و اثرگذار کشور که سرمایه‌های زیادی در آن هزینه شده، صنعت چاپ است که با ورود تولیدکنندگان پویا بخش زیادی از نیاز بازار داخل و حتی بازارهای همسایه را پوشش داده است. به منظور بررسی بیشتر این موضوع به سراغ امیرهومن محمدی، مدیرعامل مجتمع چاپ و بسته‌بندی هودیس پارس رفته و با وی گفت‌وگویی داشتیم که ماحصل آن از نظر مخاطبان ارجمند می‌گذرد.

سیاست‌گذاری‌های برنامه‌ریزی شده، قابلیت اجرا خواهند داشت که در این صورت، تولیدکنندگان در دیگر صنایع که وابسته به صنعت چاپ می‌باشند، به راحتی می‌توانند تامین‌کننده مورد نظر خود را انتخاب کرده و اعتماد از دست‌رفته نسبت به صنعت چاپ را مجدداً کسب نمایند تا قیمت‌گذاری محصولات بر اساس سطح کیفی با توجه به تجهیزات و خدمات تکمیلی و مواد اولیه مصرفی به صورت کاملاً شفاف و واقعی بر اساس رتبه‌بندی صورت گرفته، مشخص گردد.

با توجه به صادرات این محصولات به کشورهای اروپایی چه ضوابط و استانداردهایی در فرآیند تولید باید مورد توجه قرار گیرد؟

هر کشوری ضوابط و استانداردهای خاص خود را دارد، ولی به‌طور کلی عملکرد به استانداردها و الزامات و پایبندی به فرآیند تولید، اصلی‌ترین و مهمترین برگ برنده در صادرات این محصولات به کشورهای اروپایی است که این استانداردها با توجه به نوع گردش کار در مجموعه، عملکرد در حین فرآیند تولید، تناوب کنترل، پارامترهای کنترلی و طرح‌های واکنشی تعریف می‌شود که در قالب Quality agreement دیده می‌شود. یکی از این پارامترهای کنترلی؛ الزامات بسیار سخت‌گیرانه محیط زیست، پایبندی به محیط زیست و عدم استفاده از مرکب‌های مهاجرپذیر است که فرآیند چاپ را سخت و قیمت تمام‌شده را افزایش می‌دهد.

یکی از افتخارات مهم این شرکت کسب عنوان برترین تولیدکننده بسته‌بندی‌های دارویی با رعایت استانداردهای بین‌المللی است. در این خصوص چه فعالیت‌های قابل توجهی انجام شده است؟

مهمترین عامل، انتخاب حوزه کاری و تخصصی کار کردن و شناخت بازار هدف است. قدرت و شهامت ریسک، تغییرات در نگرش و شیوه کاری، سرمایه‌گذاری، استفاده از تجربیات متخصصان در این حوزه و همچنین شناخت دانش روز و همگام بودن با رقبای خارجی باعث کسب افتخارات شده است که از موارد مهم در موضوع رتبه‌بندی صنایع چاپ است. البته باید به این نکته مهم اشاره داشته باشیم که هدف‌گذاری‌هایی برای سال ۱۴۰۵ انجام داده‌ایم که تا به این لحظه تمامی هدف‌گذاری‌های ۵ ساله

به منظور به روزرسانی تکنولوژی‌های فرآوری در صنعت چاپ چه اقداماتی باید صورت گیرد؟

با توجه به رشد روزافزون صنعت چاپ در کل دنیا و ناوگان فرسوده این صنعت در ایران، نگاه جدید به صنعت چاپ به خصوص بسته‌بندی‌های چاپی در سالیان اخیر و همگام شدن با رقبای خارجی، اهمیت ویژه‌ای دارد. از سوی دیگر، با نیم‌نگاهی به جذب بازارهای صادراتی اقلام چاپی کشورهای همسایه می‌توان پی برد که تجهیز و به‌روزرسانی این ناوگان یکی از مسایل جدی است که باید در اولویت قرار گیرد، زیرا تمامی صنایع، وابستگی‌های نسبی به این صنعت بزرگ دارند.

موضوع رتبه‌بندی صنایع چاپ چه اهمیتی دارد و در این زمینه چه سیاست‌هایی باید از سوی سیاست‌گذاران داخلی اتخاذ شود؟

رتبه‌بندی صنایع چاپ از لحاظ سطح امکانات و ویژگی‌های چاپخانه‌ها بر اساس میزان سرمایه‌گذاری و به خصوص تخصص، یکی از مهمترین نکاتی است که باید به آن پرداخت. با تفکیک چاپخانه‌های تجاری از چاپخانه‌های صنعتی و نوع فعالیت بر اساس تخصص،

پیشرفت در صنعت
چاپ و همه صنایع
نیازمند حمایت همه
جانبه دولت است
و چرخ اقتصادی
مملکت با چرخش
همه صنایع در
بستری ایمن و در
آرامش به حرکت
در خواهد آمد

و پاسخگویی، خدمات را از یک مجموعه دریافت کنند و از طرفی، با توجه به تغییر در شیوه نوین بازاریابی و حذف بنگاه‌های کوچک و تمایل به بزرگ شدن، می‌توان تجمیع چاپخانه‌های کوچک و تبدیل شدن به یک مجتمع چاپی با فرهنگ‌سازی در شراکت را جزو پروژه‌های موفق دانست.

در شرایط کنونی خروج صنعت چاپ از شیوه‌های سنتی چه تأثیری خواهد داشت؟

سرعت و پیشرفت تکنولوژی در بسیاری از صنایع افزایش یافته و تغییر دیدگاه نسبت به بسته‌بندی‌های ثانویه و محصولات چاپی نیز رو به افزایش است. از سوی دیگر، استفاده از تکنیک‌ها با فناوری‌های هوشمند جدید و هوش مصنوعی روی بسته‌بندی‌ها در حال اجراست و با توجه به این نوع بسته‌بندی‌ها و موارد ذکر شده، سیستم‌های سنتی انتظارات مشتریان را برآورده نخواهد کرد. فعالان حوزه صنعت چاپ باید جهت خدمات‌رسانی هر چه بهتر و به‌روز به مشتریان خود و عقب‌نماندن از دیگر رقبا، به سیستم‌های پیشرفته و نوین روز بپیوندند. مطمئناً مشتریان با توجه به بازارهای رقابتی در تمامی صنایع و حوزه‌ها در سراسر دنیا تمایل به تفکرات و ایده‌های جدید جهت عرضه محصولات خود در بازارهای داخلی و خارجی دارند که یکی از ارگان‌های اجرایی در پیشبرد این اهداف، فعالان حاضر در صنعت چاپ هستند.

و سخن آخر...

دولت باید حمایت همه‌جانبه‌ای از صنعت چاپ و سرمایه‌گذاران داشته باشد، زیرا تمامی صنایع وابستگی‌های متفاوتی نسبت به این صنعت دارند. رفع مشکلات گمرکی، مالیاتی و ارزی که در بسیاری از مواقع عرصه را برای تولیدکننده و سرمایه‌گذار تنگ می‌کند و گاهی هیچ‌انگیزهای برای ادامه راه به نامی گذارد، باید در اولویت قرار گیرد. پیشرفت در این صنعت و همه صنایع، نیازمند حمایت همه‌جانبه دولت است و چرخ اقتصادی مملکت با چرخش همه صنایع در بستری ایمن و در آرامش به حرکت در خواهد آمد. ■

این مجتمع (به فاصله هر ۵ سال) تحقق یافته و خبرهای خوبی در آینده نه‌چندان دور خواهیم داشت.

مهمترین نوآوری‌های شرکت هودیس پارس طی چند سال اخیر چه بوده است؟

مهمترین نوآوری این شرکت: واردات و نصب ماشین‌آلات به‌روز، استفاده از سخت‌افزار و نرم‌افزارهای کنترلی با دانش روز در حوزه مدیریت رنگ، مرکب‌سازی و آماده‌سازی فایل‌های خروجی و حضور پررنگ در بازارهای صادراتی در حوزه بسته‌بندی‌های ثانویه است. همچنین معرفی امکانات جدید به همراه ورود تجهیزات جهت معرفی بسته‌بندی‌های ثانویه متفاوت و منحصر به فرد به صنایع به خصوص صنایع مشارکت‌کننده به آن‌ها با استفاده از مواد اولیه جدید و خاص و تکنیک‌های جدید چاپ و طراحی ساختار بسته‌بندی جعبه با ماشین‌آلات چسب پیشرفته و در نهایت ارائه سبک و شیوه کاملاً متفاوت بسته‌بندی ثانویه محصولات از دیگر نوآوری‌ها به شمار می‌رود.

یکی از ویژگی‌های مهم تولیدات این شرکت، رعایت استانداردهای کیفی است. این موضوع تا چه اندازه اهمیت دارد و بی‌توجهی به آن چه تبعاتی به همراه خواهد داشت؟

رشد و ترقی مجتمع چاپ هودیس پارس علاوه بر تجهیزات، رعایت و عملکرد به استانداردهای کیفی بوده که باید خود را با توجه به خواسته‌ها و الزامات هر مشتری در استانداردسازی به‌روز رسانی کند. یکی از عوامل پایبندی و عملکرد به استانداردهای کیفی، افزایش راندمان تولید و بهبود عملکرد در بسته‌بندی‌های ثانویه مشتریان است و بی‌توجهی به آن توقف خط، خرابی مواد اولیه، ضایعات بسته‌بندی و ... برای مشتری و همچنین جبران خسارت و گاهی از دست رفتن مشتری و عدم اعتماد برای چاپخانه‌دار را در ادامه راه در بر خواهد داشت.

با توجه به اهمیت تجمیع چاپخانه‌های کوچک و نبود فرهنگ شراکت در کشور، چه پیشنهادی دارید؟

با توجه به اینکه مشتریان تمایل دارند که تمامی خدمات چاپی خود را به یک مجتمع واگذار کنند و جهت رفاه و سرعت عمل در انجام پروژه

لزوم سرمایه‌گذاری‌های جدید در صنعت چاپ و بسته‌بندی

مهدی رحیمی یگانه
مدیرعامل شرکت RAHINOW GmbH در آلمان

صنایع کشور در دهه‌های اخیر پیوسته رو به فرسودگی و نابودی رفته‌اند. گذشته از سیاست‌های نادرست و متزلزل در بخش راهبری صنعت که حاصل بی‌خردی مدیران دولتی این بخش بوده است، در بخش خصوصی هم اتفاقات مثبت کمتری رخ داده که موجبات زوال و فرسودگی صنایع کشور را رقم زده؛ اگرچه این وضعیت هم متأثر از همان سیاست‌های غلط اقتصادی بوده است.

به‌طور اختصاصی روی سخن بنده در حوزه چاپ و بسته‌بندی است. ناوگان این صنعت در حال فرسوده شدن و نابودی است و چاپخانه‌های نسبتاً مدرن و با تجهیزات نو به تعداد انگشتان دست هم نمی‌رسد. کشوری با حدود ۸۵ میلیون نفر جمعیت (در مقایسه با کشور آلمان با حدود همین مقدار جمعیت) نیاز به تعداد بیشتری چاپخانه‌های مدرن دارد. نیاز بازار امروز به خصوص در صنایع تبدیلی و بسته‌بندی بسیار به چشم می‌خورد. اگرچه با وجود پیشرفت‌های اخیر در دیجیتال و آنلاین شدن ارتباطات و رسانه‌ها، روند تولید مجلات و کتب و روزنامه‌ها به قهقرا رفته است، لیکن در حوزه چاپ لیبیل و بسته‌بندی همچنان نیاز بازار رو به افزون است. نیاز به چاپخانه‌های آنلاین، به وضوح به چشم می‌خورد. شیوع کرونا، نگاه بسیاری از کمپانی‌های بزرگ را نسبت به کار کردن از راه دور تغییر داد، به‌طوری که استفاده از سفارشات اینترنتی چندین برابر شد. اگرچه در کشور ما هم این اتفاق رخ داده، ولی به نظر می‌رسد که در حوزه چاپ و بسته‌بندی هنوز جای بسیاری برای پیشرفت وجود دارد.

بیش از ۹۰ درصد از چاپخانه‌های کشور هنوز به صورت سنتی اداره می‌شوند، در اداره کردن چاپخانه‌ها از پروسه‌های پیشرفته مدیریتی چندان خبری نیست و مفهوم و ارزش کیفیت فقط در نتیجه فیزیکی کیفیت کار چاپی خلاصه می‌شود. حتی تعداد کمی از چاپخانه‌ها که از ماشین‌آلات مدرن‌تری بهره می‌برند، به علت عدم آگاهی و توانایی در استفاده از آپشن‌های موجود روی ماشین نمی‌توانند تمام و کمال از این امکانات استفاده کنند که این موضوع، حاصل فقدان آموزش‌های لازم در نتیجه تحریم‌ها و عدم وجود ارتباطات بین‌المللی و دور ماندن از فضاهای آموزشی و علمی برون‌مرزی است. حال سوال این است که چرا باید در این بخش سرمایه‌گذاری انجام دهیم، در حالی که با مشکلات ناشی از تحریم برای خرید تجهیزات، تهیه قطعات یدکی،

همان‌طور که همه دست‌اندرکاران صنعت کشور واقف هستند، تصمیمات و سیاست‌های نادرست اقتصادی در دهه‌های اخیر موجب افول صنایع کشور و تشویق و ترغیب سرمایه‌گذاران به دلالتی و رانت‌خواری شده است. نگاهی گذرا به تاریخ اخیر کشورهای پیشرفته در جهان، بیانگر این واقعیت است که فقط راهبری درست و اتخاذ تصمیمات صحیح و به موقع، موجب ارتقاء صنایع کشور که زیرساخت پیشرفت‌های آینده در همه امور را تضمین می‌کند، بوده است. کشوری مانند آلمان که در سال ۱۹۴۵ میلادی هنگام اتمام جنگ جهانی دوم، ویرانه‌ای بیش نبوده و طی دو تا سه دهه پس از آن به قوی‌ترین اقتصاد اروپا تبدیل می‌شود، نتیجه درست اندیشیدن و رهبران بزرگی مانند کنراد آدن‌آور، ویلی برانت، هلموت اشمیت و... بوده که هدایت جامعه را به سوی پیشرفت و تعالی فراهم آوردند و کشور آلمان را به قدرت‌مندترین اقتصاد منطقه تبدیل کردند.

دقیقاً بر عکس این اتفاق در کشور ما رخ داده است؛ یعنی با توجه به سیاست‌های غلط اقتصادی و با وجود این همه منابع و ذخایر خدادادی،

با نیاز بازار و با انتخاب ماشین‌آلات مناسب را انجام داد. نگاه اجمالی به تکنولوژی‌های جدید که در نمایشگاه درو یا اخیراً ارائه شد، کمک بزرگی برای نوع سرمایه‌گذاری در این صنعت است. موقعیتی که نقش دیجیتال در آینده این صنعت دارد، در این نمایشگاه به خوبی به نمایش گذاشته شده بود.

طبیعی است که سرمایه‌گذاری در این صنعت زوایای مختلف و متنوعی دارد و در هر بخشی با توجه به نیازهای بازار باید قبل از هرگونه اقدامی نسبت به مطالعه بازار و همچنین وجود نیازهای جدید و تناسب تعداد و توانمندی چاپخانه‌های موجود در هر منطقه اقدام کرد. یکی دیگر از مطالبی که در کشور ما به آن کمتر توجه شده، ارائه تنوع در طراحی، زیبایی و کارآمدی بسته‌بندی و یا لیبل توسط خود چاپخانه‌ها است. به عبارت دیگر، در کشور ما مثلاً یک تولیدکننده شکلات باید با توجه به محدودیت توانمندی چاپخانه‌ها اقدام به انتخاب نوع بسته‌بندی محصول خود کند و در این خصوص محدودیت‌های زیادی دارد. در حالی که این وظیفه چاپخانه است که با طراحی‌های نوین و بی‌نظیر، اقدام به تولید بسته و یا لیبل کنند که جذابیت بیشتری به کالا داده و سهم بازار بیشتری برای تولیدکننده به ارمغان بیاورد. برخی از رشته‌های چاپ که کمتر به آن توجه شده، چاپ روی انواع ظروف از جمله انواع شیشه و بطری و ظروف مختلف دیگر است که به علت عدم وجود چاپخانه‌های مدرن در کشور، چاپ آن‌ها عمدتاً به خارج از کشور سفارش داده می‌شود و یا از روش دیگری مانند لیبل‌های چسبدار استفاده می‌شود. به نظر می‌رسد، یکی از رشته‌های خدمات چاپی، خدمات چاپ روی ظروف است که برای سرمایه‌گذاری مناسب است که اگر این کار با استفاده از روش‌ها و ابزار جدید دیجیتالی انجام شود، بسیار موفقیت‌آمیز خواهد بود. ■

مصائب ارسال پول، واردات گمرک و غیره مواجه هستیم. دقیقاً برای سرمایه‌گذاری‌های جدید با همه موارد بالا سروکار داریم و نمی‌توان آن را منکر شد، ولی اگر این کار را نکنیم، چه می‌شود؟ آیا پس از مدتی با یک سری از ماشین‌آلات فرسوده و خارج از سرویس می‌توان ادامه داد؟ آیا بازار منتظر ما می‌ماند و نیازهای خود را با توجه به عدم توانایی ما سرکوب می‌کند؟

به نظر می‌رسد، با توجه به این شرایط و با در نظر گرفتن ساینز و نوع سرمایه‌گذاری نسبت به چاپخانه‌های موجود حتماً باید اقدام به نوسازی کرد و برای نیازهای بازار سرمایه‌گذاری‌های جدیدی صورت گیرد. مطلب قابل توجه این است که این سرمایه‌گذاری‌ها الزاماً هنگفت و با مبالغ نجومی صورت نمی‌گیرد، بلکه می‌توان با بودجه‌های کمتر هم، نسبت به بازسازی و سرمایه‌گذاری در سایزهای کوچک و متوسط، ولی مدرن و به‌روز اقدام کرد. گفتنی است، موفقیت و پیشرفت در این صنعت مانند همه صنایع دیگر، تنها محدود به داشتن ماشین‌آلات و تجهیزات مدرن نمی‌شود، بلکه استفاده از علم مدیریت روز برای اداره بهتر و بهره‌وری بیشتر موجب ترقی و تعالی یک موسسه را فراهم می‌آورد. با مراجعه به آمار صحیح تولید و مصرف در کشور می‌توان نیازها و تقاضای بازار مصرف و همین‌طور نیازهای تولیدکنندگان را مبنای سرمایه‌گذاری خود قرار داد. وجود بسیاری از تولیدکنندگان داخل کشور که در حوزه‌های مختلف از جمله مواد غذایی، شکلات و شیرینی، نوشیدنی‌ها، بهداشتی و آرایشی، صنایع اتومبیل و دیگر صنایع فعالیت می‌کنند، نیاز روزافزون به چاپخانه‌های مدرن و باکیفیت برای ارائه خدمات چاپ و بسته‌بندی به این تولیدکنندگان را آشکار می‌سازد و سرمایه‌گذاری در این بخش را تضمین می‌نماید. طبیعی است که با توجه به ارزیابی بازار و نوع نیاز آن می‌توان سرمایه‌گذاری صحیح و منطبق

رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران مطرح کرد

تاثیر بسته‌بندی مناسب

برافزایش ۱۰۰۰ درصدی ارزش کالاها

عرفان فغانی

محصولات فله‌ای معمولاً بر اساس وزن خریداری می‌شوند، اما محصولات بسته‌بندی شده به صورت دانه‌ای عرضه می‌شوند و این تغییر در نحوه فروش و صادرات موجب افزایش چندبرابری ارزش محصول می‌شود

۵۲

شماره ۱۳۰۳ • شماره ۹۴

ماده ۱۳۰۳ • شماره ۹۴

رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران یادآور شد: تا سال ۲۰۲۲، ترکیه ۱۰ درصد از نیاز چاپ و بسته‌بندی اروپا را به میزان ۸ میلیارد دلار تامین می‌کرد. هدف گذاری این کشور افزایش این سهم به ۲۰ درصد، معادل ۱۵ میلیارد دلار تا سال ۲۰۲۵ است که این مقدار برابر با کل صادرات غیرنفتی ایران است.

وی همچنین گفت: بازار بسته‌بندی در آسیا و شمال آفریقا حدود ۶۵ میلیارد دلار ارزش دارد که از این میزان، ترکیه ۵۰ درصد را به خود اختصاص داده و سهم ایران حدود ۶ درصد است.

عابدین تاکید کرد: سهم ما در این بازار می‌تواند بیشتر باشد و بسته‌بندی جذاب می‌تواند فرصتی برای افزایش فروش محصولات در بازارهای صادراتی فراهم کند؛ ضمن اینکه با توجه به سیاست ما در زمینه توسعه صادرات غیرنفتی، لازم است که به رقبای خود در بازارهای مختلف توجه ویژه‌ای داشته باشیم.

رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران به مطالعه‌ای که مرکز اِپسوس (www.ipsos.com) در زمینه بسته‌بندی انجام شده، اشاره کرد و افزود: طبق این تحقیقات، بسته‌بندی و جذابیت آن نقش به‌سزایی در افزایش صادرات دارند و به‌طور خاص، ۶۷ درصد از مصرف‌کنندگان تاکید کرده‌اند که بسته‌بندی تاثیر قابل توجهی بر تصمیم‌گیری آن‌ها برای خرید محصولات دارد.

وی ادامه داد: بیش از ۷۲ درصد از مصرف‌کنندگان اعلام کرده‌اند که طراحی بسته‌بندی بر تصمیم خرید آن‌ها تاثیر می‌گذارد، حتی اگر کیفیت خود محصول در سطح مورد انتظار نباشد.

عابدین بر اساس اطلاعات سایت پکیجینگ دایجست (www.packagingdigest.com) گفت: بسیاری از افراد معتقدند که کیفیت بسته‌بندی با کیفیت محصول همخوانی دارد، با این حال این موضوع در مواردی ممکن است که درست نباشد.

رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران به حساسیت‌های صنعت بسته‌بندی اشاره و تصریح کرد: طبق آمارهای سازمان جهانی بهداشت، ۱۵ درصد از محصولات گمرک کشورهای مختلف بازگردانده می‌شوند، به دلیل نقص در بسته‌بندی یا عدم تطابق آن با قوانین و بازارهای هدف است. به عنوان مثال، ممکن است که بسته‌بندی زیست‌تخریب‌پذیر بوده یا الزامات ایمنی در آن رعایت نشده باشد که این مساله ممکن است، با قوانین بازارهای هدف در تضاد باشد؛ بنابراین توجه به این موضوع بسیار حائز اهمیت است. ■

یکی از پارامترهای اثرگذار بر عرضه محصولات، کیفیت بسته‌بندی و استفاده از شیوه‌های نوین آن است، بر همین اساس بسیاری از کالاها با رعایت این مورد، به‌رغم برخورداری از مواد اولیه معمولی تقاضای زیادی دارند. همچنین این موضوع به عنوان یکی از مولفه‌های اساسی در برندینگ و بازاریابی کالاها به شمار می‌رود.

بایک عابدین، رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران گفت: بسته‌بندی می‌تواند ارزش یک محصول را از ۲۰ تا هزار درصد افزایش دهد.

وی به بیان اهمیت بسته‌بندی پرداخت و اظهار کرد: بسته‌بندی را می‌توان به عنوان صدای خاموش فروشنده هر محصول در دنیا تلقی کرد. به عبارت دیگر، بسته‌بندی رسانه‌ای اثرگذار است که در لحظه فروش کالا در فروشگاه، با طراحی هوشمند و جذاب خود، محصول را معرفی و خریداران را به خرید ترغیب می‌کند.

عابدین افزود: اگر بسته‌بندی وجود نداشته باشد، رقابت بین نشان‌ها شکل نخواهد گرفت و این بسته‌بندی است که به عنوان عاملی برای رشد و توسعه محصولات عمل می‌کند.

رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و بسته‌بندی ایران با بیان اینکه بسته‌بندی به محصول ارزش افزوده می‌بخشد، گفت: محصولات فله‌ای معمولاً بر اساس وزن خریداری می‌شوند، اما محصولات بسته‌بندی شده به صورت دانه‌ای عرضه می‌شوند و این تغییر در نحوه فروش و صادرات موجب افزایش چندبرابری ارزش محصول می‌شود، زیرا مصرف‌کنندگان معمولاً محصولات را در بسته‌بندی خریداری می‌کنند.

وی بیان کرد: درصدی که بسته‌بندی قیمت کالا برای فروش و صادرات افزایش می‌دهد، می‌تواند از ۲۰ درصد تا هزار درصد متغیر باشد. به عنوان مثال، در بسته‌بندی آب‌معدنی، ارزش محصول ممکن است که بیش از ۱۰۰ درصد افزایش یابد.

عابدین تصریح کرد: طبق آمار ارائه شده از سایت فورچون بیزینس اینسایت (Fortune Business Insights)، بازار و صنعت چاپ بسته‌بندی در سال ۲۰۲۱ درآمدی چشمگیر به میزان ۹۰۰ میلیارد دلار را در سطح جهانی به خود اختصاص داده است. پیش‌بینی می‌شود که این رقم تا سال ۲۰۲۸ به ۱۰۱۳ تریلیون دلار افزایش یابد و رشدی معادل ۴۵ درصد را تجربه کند. این اعداد نشان‌دهنده رونق و توسعه چشمگیر این صنعت هستند، هر چند متأسفانه ایران سهم چندانی از این بازار بزرگ ندارد.

اقتصاد کلان

در این بخش می خوانیم:

- افت امنیت سرمایه گذاری با نوسانات نرخ ارز
- آینده صنعت گردشگری؛ محدودیت ها، چالش ها و ضرورت ها
- بررسی بازدهی سرمایه گذاری های صندوق بازنشتی کشوری

آینده صنعت گردشگری محدودیت‌ها، چالش‌ها و ضرورت‌ها

علیرضا عباسی
عضو اتاق بازرگانی تهران

ایران نقاط مثبت و پتانسیل‌های زیادی در صنعت گردشگری دارد که در صورت سرمایه‌گذاری و تقویت جاذبه‌ها و رفع نسبی موانع می‌تواند به یکی از مقاصد جذاب در جهان تبدیل شود

۵۴

ماهنامه دنیای گردشگری
شماره ۱۳۰۳ • شهریور ۹۴

بین‌المللی معروف و فروشگاه‌های زنجیره‌ای نظیر نایکی، آدیداس، وال مارت و مک‌دونالد به دلیل تحریم‌های شدید اقتصادی، می‌تواند تجربه خرید گردشگران را محدود کند و بر جذب آنان تأثیر منفی بگذارد.

● **جای خالی هتل‌های بین‌المللی:** ممنوعیت حضور هتل‌های معروف بین‌المللی نظیر هیلتون، ماریوت، حیات و اینترکاننتینال و قدیمی بودن بسیاری از هتل‌های داخلی، به محدود شدن گزینه‌های اقامتی برای گردشگران بین‌المللی منجر می‌شود.

● **مشکلات اکوتوریسم:** جذابیت بالای طبیعی ایران و مشکلات امنیتی و اقامتی و محدودیت‌ها در حوزه گردشگری طبیعی و اکوتوریسم نیز می‌تواند بر جذب گردشگران علاقه‌مند به فعالیت‌های محیط‌زیستی تأثیر منفی بگذارد.

● **تحریم پاسپورت‌ها:** جریمه و تحریم پاسپورت‌های مسافران ایرانی توسط آمریکا، به این معنی است که برخی از کشورها به گردشگران که به هر دلیلی به ایران سفر کرده‌اند، ویزا نمی‌دهند. این امر می‌تواند به شدت بر ظرفیت جذب گردشگران خارجی تأثیر بگذارد و محدودیت‌های بیشتری را برای توریست‌های ایرانی به وجود آورد.

با وجود چالش‌های ذکر شده، ایران نقاط مثبت و پتانسیل‌های زیادی در صنعت گردشگری دارد که در صورت سرمایه‌گذاری و تقویت جاذبه‌ها و رفع نسبی موانع، می‌تواند به یکی از مقاصد جذاب در جهان تبدیل شود.

برای درک اهمیت اصلاحات در این حوزه، مقایسه‌ای با کشورهای همسایه و منطقه می‌تواند وضعیت گردشگری ایران را بهتر نشان دهد. به عنوان مثال، امارات متحده عربی سالانه بیش از ۲۰ میلیون گردشگر جذب می‌کند و تنها درآمد حاصل از گردشگری در شهر دبی حدود ۳۰ میلیارد دلار است. ترکیه با جذب بیش از ۵۰ میلیون گردشگر در سال، درآمدی بالغ بر ۴۰ میلیارد دلار از این صنعت کسب می‌کند. حتی یونان که از لحاظ جغرافیایی و فرهنگی شباهت‌های زیادی با ایران دارد، سالانه بیش از ۳۰ میلیون گردشگر را جذب می‌کند و درآمدی حدود ۲۰ میلیارد دلار دارد. این در حالی است که ایران با وجود جاذبه‌های طبیعی، تاریخی و فرهنگی منحصر به فرد، در بهترین حالت حدود ۱۰ میلیون گردشگر جذب می‌کند که بیشتر آن‌ها توریست‌های زبارتی هستند و درآمد حاصل از آن در مقایسه با کشورهای مذکور بسیار ناچیز است. برای بهبود این وضعیت، ضروری است که موانع اساسی برداشته و زیرساخت‌ها بهبود یابد تا ایران بتواند سهمی شایسته از بازار جهانی گردشگری کسب کند. ■

صنعت گردشگری ایران با وجود دارا بودن جاذبه‌های فراوان، با چالش‌های عمده‌ای روبه‌رو است که مانع از بهره‌برداری کامل از پتانسیل‌های آن می‌شود. از منظر واقعی و رئالیستی و نگاهی بین‌المللی، مشکلات اساسی را می‌توان به شرح زیر دسته‌بندی کرد:

● **محدودیت فرهنگی و اجتماعی مانند حجاب و پوشش:** قوانین مربوط به حجاب که برای گردشگران بین‌المللی به صورت نسبی الزام‌آور است، می‌تواند به عنوان مانعی بزرگ برای جذب مسافران از کشورها با فرهنگ‌های مختلف عمل کند. این محدودیت‌ها ممکن است بسیاری از گردشگران را از سفر به ایران منصرف کند.

● **محدودیت‌های تفریحی:** نبود امکانات تفریحی و موانع فرهنگی مانند جشنواره‌های محلی رقص و آواز، فستیوال‌های خرید، جشنواره‌های موسیقی و نمایشگاه‌های هنرهای ملی و محلی، می‌تواند جذابیت ایران به عنوان مقصد گردشگری را کاهش دهد و تجربه گردشگران را در مقایسه با کشورهای پیرامونی محدود کند.

● **احساس نسبی ناامنی اجتماعی:** مشکلاتی از جمله دزدیده شدن احتمالی وسایل گردشگران و عدم امنیت در مکان‌های عمومی و بازتاب تجربه آن‌ها، می‌تواند بر احساس امنیت و راحتی گردشگران تأثیر منفی بگذارد.

● **تحریم‌ها و محدودیت‌های مالی:** به رغم اینکه ایران یک مقصد بسیار ارزان است، عدم امکان استفاده از کارت‌های بانکی اعتباری بین‌المللی به دلیل تحریم‌ها و مشکلات ارتباطی مانند فیلترینگ شبکه‌های اجتماعی و بسیاری از ابزارهای تکنولوژی، مشکلات مالی و ارتباطی زیادی برای گردشگران خارجی ایجاد می‌کند و بر تجربه سفر آن‌ها تأثیر منفی می‌گذارد.

● **سیستم‌های حمل و نقل:** کمبود سیستم‌های حمل و نقل مؤثر و آسان مانند قطار و مترو و پروازهای مستقیم هوایی به ویژه در مناطق گردشگری، می‌تواند دسترسی به جاذبه‌های مختلف را دشوار کند و تجربه گردشگری را تحت تأثیر قرار دهد.

● **سرویس‌های بهداشتی و رفاهی عمومی:** کمبود سرویس‌های بهداشتی تمیز و استاندارد در نقاط مختلف کشور به ویژه در مناطق گردشگری، جاده‌ها و اقامتگاه‌ها، یکی دیگر از مشکلاتی است که به کاهش جذابیت ایران به عنوان مقصد گردشگری منجر می‌شود.

● **محدودیت‌های خرید و برندها:** عدم دسترسی به برندهای

افت امنیت سرمایه‌گذاری بانوسانات نرخ ارز

عرفان فغانی

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی امنیت سرمایه‌گذاری به تفکیک استان‌ها و حوزه‌های کاری در بهار سال ۱۴۰۳ را با ۳۸ مولفه، هفت نماگر به تفکیک ۳۱ استان و ۹ حوزه کسب‌وکار بررسی کرد.

این گزارش بیان می‌کند که شاخص کل امنیت سرمایه‌گذاری در ایران که با استفاده از دو مجموعه داده‌های پیمایشی و آماری تهیه می‌شود، در بهار سال ۱۴۰۳ کمیت ۵/۷۷ از ۱۰ (۱۰ بدترین حالت) سنجیده شده است. مقدار عددی این شاخص در مطالعه فصل قبل (زمستان ۱۴۰۲) ۵/۷۲ بوده و در فصل قبل تر (پاییز ۱۴۰۲) کمیت ۵/۷۰، در مطالعه تابستان ۱۴۰۲ (۵/۶۶)، در مطالعه بهار (۱۴۰۲) ۵/۷۳، در فصل زمستان سال ۱۴۰۱، ۶/۱۰ و در فصول قبل تر (پاییز و زمستان سال ۱۴۰۱) ۶/۸۲ بوده که نشان می‌دهد کمیت عددی امنیت سرمایه‌گذاری که در تابستان سال ۱۴۰۲ نسبت به فصول قبل از آن، به مقدار چشمگیری مناسب‌تر ارزیابی شده بود، مجدداً از پاییز و زمستان ۱۴۰۲ به سمت نامناسب‌تر شدن حرکت کرده و در بهار ۱۴۰۳ در بدترین وضعیت نسبت به سه فصل قبلی قرار گرفته است.

باید توجه داشت که عامل اصلی روند بهبودی شاخص امنیت سرمایه‌گذاری تا تابستان ۱۴۰۲، به میزان زیادی مناسب‌تر ارزیابی شدن مولفه‌های پیمایشی از سوی فعالان مشارکت‌کننده در آن پایش‌ها بوده، اما در زمستان سال ۱۴۰۲ با شروع نوسانات نرخ ارز در بازه زمانی سنجش، مواجه شده‌ایم که لذا مولفه‌های آماری از زمستان ۱۴۰۲ و در بهار ۱۴۰۳ به سمت نامناسب‌تر شدن حرکت کرده‌اند؛ به گونه‌ای که از پاییز ۱۴۰۲ با کمیت ۳/۹۵ به زمستان ۱۴۰۲ و کمیت ۴/۰۳ تغییر کرده و در ادامه در بهار ۱۴۰۳ با کمیت ۴/۱۱ نامناسب‌ترین وضعیت را طی یک سال گذشته از خود نشان داده است.

براساس بررسی‌های انجام‌شده، عامل اصلی نامناسب‌تر شدن مولفه‌های آماری از پاییز ۱۴۰۲ تا بهار ۱۴۰۳ نوسانات نرخ ارز و شاخص قیمت مصرف‌کننده در فصل بهار بوده که در نهایت نتیجه آن در کنار نامناسب‌تر ارزیابی شدن مولفه‌های پیمایشی در بهار ۱۴۰۳ منجر به نامناسب شدن عدد کل شاخص امنیت سرمایه‌گذاری در بهار ۱۴۰۳ نسبت به فصول گذشته شده است.

باتوجه به بررسی‌های به عمل آمده، همچنان در سه مولفه‌ای که در میان نامناسب‌ترین مولفه‌های امنیت سرمایه‌گذاری قرار دارند همانند پایش‌های قبلی مولفه «عمل مسئولان ملی به وعده‌های داده شده» دیده می‌شود و در جایگاه دوم است. در این میان، برای پنجمین بار طی چند پایش گذشته مولفه «میزان حمایت مسئولان استانی از داوطلبان سرمایه‌گذاری» در جایگاه اولین مولفه نامناسب مورد ارزیابی قرار گرفته؛ بنابراین باتوجه به نامناسب شدن متوالی ارزیابی این مولفه از ابتدای سال ۱۴۰۲ تاکنون، باید

توجه به متغیر کلیدی و مهم «میزان حمایت مسئولان استانی از داوطلبان سرمایه‌گذاری» برای همه مسئولان در اولویت قرار گیرد.

در این خصوص لازم است تامل، میزان و حتی نوع حمایت مسئولان از داوطلبان سرمایه‌گذاری مورد بازنگری و ارزیابی اساسی قرار گیرد و بررسی شود که چرا باتوجه به ادعاهای مطرح شده توسط مقامات از نظر انجام انواع حمایت از متقاضیان سرمایه‌گذاری در طی یک سال گذشته از نظر فعالان کسب‌وکار مشارکت‌کننده در پایش‌ها، آن حمایت‌ها نه تنها مناسب و قابل قبول ارزیابی نشده، بلکه در یک‌روند یک‌ساله همواره این مولفه نامناسب‌ترین مولفه در میان مولفه‌های شاخص مهم امنیت سرمایه‌گذاری شناخته شده است. امید است که با شروع به کار دولت جدید و شعارهای مربوط به حمایت از سرمایه‌گذاری، با تعدیل و تغییر برخی از سیاست‌ها، روند نامناسب شدن این مولفه متوقف و به سمت بهبودی حرکت کند.

براساس یافته‌های این گزارش، پس از تلفیق داده‌های آماری و یافته‌های پیمایشی، به ترتیب استان‌های کهگیلویه و بویراحمد، تهران و چهار محال و بختیاری نامناسب‌ترین و استان‌های هرمزگان، گلستان و خراسان شمالی مناسب‌ترین وضعیت را از دیدگاه فعالان کسب‌وکار از منظر شاخص امنیت سرمایه‌گذاری در بهار سال ۱۴۰۳ کسب کرده‌اند. در حالی که در پایش زمستان سال ۱۴۰۲ نامناسب‌ترین استان‌ها، استان‌های کهگیلویه و بویراحمد، اصفهان و ایلام و مناسب‌ترین استان‌ها نیز استان‌های هرمزگان، خراسان جنوبی و سیستان و بلوچستان بوده‌اند. همچنین از بین ۹ حوزه فعالیت اقتصادی مورد سنجش در این پایش، فعالان اقتصادی در حوزه کاری «زراعت، باغداری و جنگل‌داری» مناسب‌ترین حوزه کاری ارزیابی شده و حوزه کاری «هتل، رستوران، تهیه و توزیع غذا» در جایگاه نامناسب‌ترین حوزه قرار گرفته است. در حالی که در پایش زمستان ۱۴۰۲ فعالان اقتصادی در حوزه کاری «معادن به جز نفت و گاز» مناسب‌ترین حوزه کاری ارزیابی شده بود و حوزه کاری «خدمات تولیدی (واسطه‌گری مالی، بانک، بیمه، مستغلات اجاره و فعالیت‌های کسب‌وکار)» در جایگاه نامناسب‌ترین حوزه قرار گرفته بود. در این گزارش آمده که در پایش بهار سال ۱۴۰۳ وضعیت شاخص امنیت سرمایه‌گذاری روند رو به بهبودی نداشته و متأسفانه به سمت نامناسب شدن حرکت کرده است. البته مقایسه سنوات گذشته همواره نشان می‌دهد که شاخص امنیت سرمایه‌گذاری متناسب با نوسانات مولفه‌های اقتصادی تغییراتی از خود نشان می‌دهد و این امر مجدداً در ادامه زمستان ۱۴۰۲ با نوسانات شدید نرخ ارز، در بهار سال ۱۴۰۳ نیز تطابق داشته و با تغییرات نوسانی که در شاخص قیمت مصرف‌کننده نیز در این بازه شاهد آن بوده‌ایم، شاخص امنیت سرمایه‌گذاری در مقایسه با چند فصل قبلی نامناسب‌تر شده است. ■

عامل اصلی روند
بهبودی شاخص
امنیت سرمایه‌گذاری
تا تابستان ۱۴۰۲
به میزان زیادی
مناسب‌تر ارزیابی
شدن مولفه‌های
پیمایشی از
سوی فعالان
مشارکت‌کننده در آن
پایش‌ها بوده است

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی انجام داد

بررسی بازدهی سرمایه‌گذاری‌های صندوق‌بازنشتی‌کشوری

شماره نادری

بررسی تاریخیچه
صندوق نشان
می‌دهد که عدم
توجه به محاسبات
بیمه‌ای در اداره
صندوق و عدم
پرداخت کامل حق
بیمه کارمند و سهم
دولت به صندوق
از مهمترین
چالش‌های صندوق
بوده است

تابعه صندوق‌بازنشتی‌کشوری، شرکت پتروشیمی جم با سهم ۳۳ درصدی در تامین سود حاصل از سرمایه‌گذاری‌ها، مهمترین شرکت زیرمجموعه صندوق محسوب می‌شود. طبق آمارها، در انتهای دوره منتهی به تاریخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹، در بین شرکت‌های زیرمجموعه صندوق‌بازنشتی‌کشوری، تعداد ۲۶ شرکت در زیان‌دهی قرار داشتند و ۸ شرکت در سال ۱۴۰۰ از زیان‌دهی خارج شده‌اند. در سال‌های اخیر، شرکت‌های بورسی زیرمجموعه صندوق به‌طور متوسط بیش از ۷۰ درصد سود نقدی را به خود اختصاص داده‌اند؛ در حالی که شرکت‌های غیر بورسی با سهم کمتر، بخش عمده‌ای از زمان مدیران مجموعه را به خود اختصاص می‌دهند. مقایسه نسبت‌های مالی در گزارش حاضر، نشانگر عملکرد نسبتاً مناسب شرکت سرمایه‌گذاری صندوق‌بازنشتی‌کشوری در برابر سایر شرکت‌های منتخب است. با توجه به بررسی بودن این شرکت و تشکیل حدود ۸۸ درصد ارزش این شرکت از سهام شرکت پتروشیمی جم، این عملکرد دور از انتظار نبوده است. مقایسه «میزان بازدهی» و «نسبت درآمد به هزینه» در سه شرکت همسان آریا ساسول، پتروشیمی جم و پتروشیمی مارون، نشان می‌دهد که در سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۱ شرکت‌های آریا ساسول و مارون، عملکرد بهتری نسبت به شرکت جم داشته‌اند. در شرکت آتیه صبا، انتقال بخش مهمی از سهام سایر زیرمجموعه‌های صندوق به این شرکت، وضعیت بازدهی آن را بهبود داده است.

با توجه به مجموع دارایی‌های فعلی صندوق و میزان مصارف سالانه آن، با فرض امکان فروش همه دارایی‌ها، صندوق می‌تواند مصارف یک‌سال‌ونیم خود را پوشش دهد، از این رو ساماندهی دارایی‌ها در جهت افزایش سودآوری، نمی‌تواند راه‌حل اصلی صندوق به‌منظور خروج از بحران باشد. اگرچه با توجه به ساختار صندوق‌های بازنشتی‌کشوری، بازدهی‌های حاصل از سرمایه‌گذاری نقش مهمی در تعیین سرنوشت یک صندوق دارد، ولی در مورد صندوق‌بازنشتی‌کشوری هم‌اکنون، تنها حدود ۱۲ درصد از مخارج صندوق از محل بازدهی‌های حاصل از سرمایه‌گذاری تامین می‌شود و گزارش اکچوئری صندوق در پایان سال ۱۳۹۹ نشان می‌دهد که در بلندمدت، این دارایی‌ها اثر کمی در پوشش تعهدات خواهند داشت. عوامل متعددی در شکل‌گیری وضعیت فعلی سرمایه‌گذاری‌های صندوق اثرگذار بوده‌اند که بی‌ثباتی اقتصاد کلان، روش تسویه مطالبات صندوق از سوی دولت، پیگیری سیاست‌های حمایتی از طریق تعیین مأموریت برای صندوق، چالش حقوق مدیران و... از جمله مهمترین آن‌ها است. مهمترین سیاست پیشنهادی مستخرج از این گزارش، خروج از بنگاه‌داری و حرکت به سمت سهامداری است. حال، این سیاست باید به گونه‌ای پیگیری شود تا بتوان بنگاه‌های پربازده را همچنان در میان صندوق‌ها و سایر بازیگران بزرگ اقتصاد به‌صورت غیرکنترلی حفظ کرد. ■

صندوق‌بازنشتی‌کشوری، دومین صندوق بزرگ از نظر تعداد بازنشتی‌گزاران است و بنگاه‌های اقتصادی زیادی را اداره می‌کند. در ۵ سال اخیر، نقش بازده سرمایه‌گذاری‌های صندوق در تامین هزینه‌های آن به‌طور متوسط ۱۲ درصد بوده؛ مسأله‌ای که نشان می‌دهد، بین واقعیت و انتظارات از بازده سرمایه‌گذاری‌ها، شکاف زیادی وجود دارد. مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارشی به بررسی عملکرد سرمایه‌گذاری‌های صندوق‌بازنشتی‌کشوری پرداخت. بررسی تاریخیچه صندوق نشان می‌دهد که عدم توجه به محاسبات بیمه‌ای در اداره صندوق و عدم پرداخت کامل حق بیمه کارمند و سهم دولت به صندوق، از مهمترین چالش‌های صندوق بوده است. صندوق‌بازنشتی‌کشوری از سال ۱۳۶۷ به سرمایه‌گذاری اقدام کرده و شرکت سرمایه‌گذاری صندوق‌بازنشتی‌کشوری را ایجاد و در قالب آن، سرمایه‌های خود را نگهداری کرده است. گفتنی است، اصلی‌ترین عامل شکل‌گیری مجموعه‌های اقتصادی در صندوق، واگذاری شرکت‌های دولتی در قالب ردیون دولت به صندوق‌بازنشتی‌کشوری بوده است.

صندوق در پایان آذرماه سال ۱۴۰۲، دارای ۸۲۷/۷۴۴ نفر شاغل بیمه‌پرداز، ۷/۷۱۲/۰۹۱ نفر بازنشته و وظیفه‌بگیر بوده و میانگین مدت بیمه‌پردازی در صندوق ۲۸ سال و میانگین مدت پرداخت مستمری ۲۹ سال است. نسبت پشتیبانی صندوق در انتهای پاییز سال ۱۴۰۲ به عدد ۰.۴۸ رسیده و نرخ جایگزینی در سطح ۹۳ درصد قرار دارد. طبق بررسی‌ها، از سال ۱۳۹۶ تا سال ۱۴۰۰ همواره بیش از ۶۰ درصد منابع صندوق، از محل منابع عمومی بودجه بر اساس ماده (۱۰۰) قانون مدیریت خدمات کشوری تامین شده است.

در سال ۱۳۹۹، تنها ۹ درصد از کل منابع درآمدی صندوق با سود حاصل از سرمایه‌گذاری تامین شده که این رقم در بازه مشابه در سال ۱۴۰۰، به ۱۲ درصد رسیده است و با احتساب حق بیمه‌های شاغلان، فقط حدود ۲۸ درصد از حقوق بازنشتی‌گزاران از منابع داخلی صندوق تامین می‌شود. هم‌اکنون، ۵ هلدینگ تخصصی شامل ۱۸۹ بنگاه اقتصادی ذیل صندوق‌بازنشتی‌کشوری در حال فعالیت بوده که از این تعداد ۱۳۷ شرکت کنترلی، ۲۴ شرکت مدیریتی و ۲۸ شرکت در وضعیت غیرمدیریتی هستند.

جمع‌ارزش پرتفوی صندوق‌بازنشتی‌کشوری منتهی به تاریخ ۱۴۰۱/۱۲/۲۹، حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان بوده که این مبلغ بدون احتساب ارزش املاک و مستغلات صندوق است. همچنین مطابق اظهارات مدیران صندوق در پایان شهریورماه سال ۱۴۰۲، ارزش همه اموال و دارایی‌های صندوق با احتساب املاک و مستغلات، بین ۳۵۰ تا ۵۰۰ هزار میلیارد تومان تخمین زده می‌شود. سرمایه‌گذاری‌های صندوق به‌طور متوسط در دهه ۶۴/۹۰ درصد بازدهی واقعی داشته است. در میان شرکت‌های

۵۶

شماره ۱۳۰۳ • شماره ۹۴
ماده‌نامه دنیای سرمایه‌گذاری

گلکچس ریش باور مادر دل کویر

شرکت معدنی و صنعتی گلکچس
GOLDCHAM MINING & INDUSTRIAL COMPANY

روابط عمومی و امور بین الملل

www.geg.ir

الاختيار

تم اقتراح ذلك من قبل مديري شركة هوشمند رابين لإدارة محفظة الأسهم
عدم استقرار السياسة في سوق رأس المال

مديرة استثمار صندوق بورسيران ومديرة تحليل إدارة محفظة سورين
أصبحت بيئة سوق رأس المال تنافسية

مدير موقع معلومات شركة إيران للسليولوز
نحن مكتفون ذاتيا في ورق التغليف والمناديل الورقية

المدير التنفيذي لشركة مهرنجان يزد للسليولوز
تفاقم نقص المواد الخام بسبب تقلبات أسعار الصرف

وأكد أمين سر جمعية مصنعي السيارات الإيرانية
ضرورة تسليم مخزون السيارات للقطاع الخاص

الرئيس التنفيذي للمعهد الاستراتيجي للتعيين الأخضر والصلب (SIGMAS)
زيادة الإنتاجية هي الخطوة الأولى نحو أن نصبح أكثر اخضراراً

مهدي رحيمي يكانه الرئيس التنفيذي لشركة Rahinow GmbH في ألمانيا
الحاجة إلى استثمارات جديدة في صناعة الطباعة والتغليف

علي رضا عباسي عضو غرفة تجارة طهران
مستقبل صناعة السياحة. القيود والتحديات والضرورات

عالم الاستثمار

اختيار ذكي لدخول سوق الأعمال الإيرانية

تمتلك إيران، وهي دولة ذات حضارة تمتد لآلاف السنين وذات موقع جغرافي استراتيجي، العديد من الفرص والقدرات للاستثمار في النفط والغاز والمعادن والبنى التحتية الصناعية المختلفة. كما أن وجود مناخات متنوعة وآثار تاريخية غنية أضاف إليها عوامل جذب سياحي فريدة. بالإضافة إلى ذلك، أدى وصول إيران المريح والرخيص إلى أكثر من مليار شخص في العالم في البلدان المجاورة لها وعبر طريق الحرير، إلى خلق ميزة تصديرية خاصة لنا؛ لذلك، يمكن للدخول الذكي في مختلف القطاعات مثل الصناعة والخدمات والتجارة والشركات الجديدة أن يحقق أرباحاً ضخمة للمستثمرين. تسعى مجلة عالم الاستثمار إلى توفير نافذة جديدة واضحة في الاقتصاد الإيراني المتنامي، مليئة بالفرص المبتكرة، من خلال تقديم معلومات واضحة وصادقة كمشتر موثوق به. التواصل المباشر مع الشركات النشطة في بيئة الأعمال الإيرانية، لا سيما في مجالات الصناعة والطاقة والخدمات والنقل والمال والتمويل والتأمين، فضلاً عن الأعمال المبتكرة، والاستفادة من خبرة الخبراء جنباً إلى جنب مع توظيف الصحفيين الشباب والمتحمسين والخبراء للتحقيق في القضايا من وجهة نظر الصناعيين ورجال الأعمال الإيرانيين، يعتبر المهمة الرئيسية لمجلة عالم الاستثمار.

تفخر «عالم الاستثمار» بأن أول مجلة إيرانية تصدر بثلاث لغات شهرياً باللغات الفارسية والإنجليزية والعربية يتم نشرها من قبل القطاع الخاص ويتم توزيعها على نطاق واسع في قطاع الأعمال الإيراني. القراء الأعزاء؛ نحن نقدر ثقتكم، جهودنا لتحسين وزيادة رضاكم باستمرار هي جزء من خارطة الطريق لهذه المجموعة لاستجابة بشكل أفضل لاحتياجات جمهورنا. قرائنا الأعزاء يمكنكم التواصل معنا لإدراج محتوكم وإعلاناتكم.

صاحب الامتياز والرئيس التنفيذي:

دكتور مرتضى فغانى

رئيس التحرير: فرهاد اميرخانى

المدير التجارى: سارة نظرى

المترجم: سعيد عدالت جو

اتصل بنا: شارع شهيد مفتح، زقاق مرزبان نامه، لوحة

رقم ٢٧، الوحدة الثامنة

رقم الهاتف: ٣٧-٨٨٦٤٨٣٥٠ ٩٨٢١+

رقم الفاكس: ٧٢٠-٨٨٦٤٧٢٠ ٩٨٢١+

الرمز البريدي: ١٥٨٨٦٦٣٤٤

رقم الهاتف المحمول: ٧٧٤٥٠ ٩٨٩١٢٧٧+

البريد الإلكتروني: d.sarmayeh@gmail.com

للحصول على النسخة الكاملة من المجلة الشهرية، يرجى

الرجوع إلى موقع الأخبار التالي: www.dsarmaye.ir

الاحتفال بالأسبوع الحكومي في ظل التحديات الاقتصادية

دكتور مرتضى فغاني
رئيس التحرير وعضو
غرفة التجارة طهران

في شهر سبتمبر من كل عام، تشهد بلادنا أسبوع الحكومة. هذا العام، بعد استشهاده الرئيس السابق، مررنا بالأسبوع الحكومي ولم يمض سوى وقت قليل جداً على بداية الحكومة الرابعة عشرة، وأحد التوقعات الأساسية من السلطة التنفيذية هو التعامل مع التحديات والمشاكل الاقتصادية. حالياً، أحد التحديات الرئيسية التي تواجهها بلادنا هو المجال الاقتصادي، ولحسن الحظ، فإن التصويت العالي في البرلمان للوزراء الذين

اقترحهم الدكتور بزشكيان وتشكيل الحكومة الرابعة عشرة يمكن أن يبشر بحل هذه التحديات والمشاكل؛ لأن ٥ من الوزراء، الذين يشكلون نحو ٢٣٠ من الحكومة، لديهم سجل اقتصادي متألق. بعد الاختيار الجيد لهؤلاء الوزراء كخطوة أولى، في الخطوة الثانية، يجب خلق التنسيق اللازم بين الوزراء، ومع معرفة وخبرة الوزراء الجدد، يجب توجيههم بطريقة أو بأخرى نحو تحديد الأزمات والتحديات الاقتصادية. البلاد وأخيراً لديك خطة لإصلاحها.

وفي هذه الأثناء يمكن للدكتور علي طيب نيا، كبير مستشاري رئيس الجمهورية، أن يتولى دور قائد الفريق الاقتصادي للحكومة. بمعنى آخر، تحديد الأزمات والمشاكل الاقتصادية والتغلب عليها بتوجيهات الوزراء الجدد هو موضوع مهم يجب إدراجه بشكل جدي في جدول أعمال الحكومة الرابعة عشرة. وكقاعدة عامة، فإن إحدى القضايا التي ينبغي للحكومة الجديدة أن تنظر فيها هي الحد من التضخم والسيطرة عليه. إن التضخم غير المنضبط وغير المقيد له تأثير مدمر للغاية على معيشة الأسر. ويؤدي التضخم الشديد إلى اتساع الفوارق الطبقة ويدفع المزيد من شرائح السكان إلى ما دون خط الفقر. وهذا المؤشر الاقتصادي يقلل من القدرة الشرائية للناس في مختلف الأسواق مثل الإسكان والسيارات

والذهب، ويجلب العديد من حالات الركود الاقتصادي. كما أن التضخم يؤدي إلى ارتفاع الأسعار بشكل مفرط وغير قابل للسيطرة عليه، ولا يستطيع الناس الحصول على المواد الضرورية التي يحتاجونها وفق المعايير العالمية. في الواقع، بعد التضخم أحد المؤشرات الاقتصادية الرئيسية للدول، ويمكن أن تسبب زيادته الجامحة العديد من المشاكل، بما في ذلك زيادة الفوارق الطبقة، وزيادة خط الفقر، وزيادة أسعار المساكن، وانخفاض القوة الشرائية للأسر، وما إلى ذلك. ومن القضايا الأخرى التي يجب على حكومة الوحدة الوطنية أن تتخذ إجراءات جديّة لحلها، هي الحد من البطالة وخلق فرص العمل. يمكن اعتبار البطالة من أكثر المشاكل المخيفة التي يواجهها اقتصاد أي بلد، ولا شك أنه ينبغي البحث عن جذور العديد من المشاكل الاجتماعية وحتى السياسية في هذه المشكلة الوطنية. إن النظر إلى ظاهرة البطالة يعد معياراً جيداً لقياس حالة الآلية بين الركائز الأساسية لاقتصاد بلد ما، وعندما يتجاوز معدل البطالة حداً معيناً، فمن السهل أن نفهم أن أجزاء مختلفة من الاقتصاد غير فعالة و خلل. وبهذه الطريقة فإن الحل الأساسي والمنطقي لحل مشكلة البطالة في بلد مثل إيران هو تنظيم الحالة المنغلقة من الركائز المهمة للاقتصاد. وبطبيعة الحال، فإن هذين التحديين ليسا سوى جزء من المشاكل المتعلقة بالاقتصاد الإيراني، وبالإضافة إلى ذلك، ينبغي الاهتمام بالمشاكل الاقتصادية الأخرى وبذل الجهود لحلها. وهي مسألة يجب أن يوليها الفريق الاقتصادي للحكومة الرابعة عشرة اهتماماً خاصاً من أجل الوعد بأيام جيدة للشعب الإيراني. ■

طفرة اقتصادية مع إصلاح النظام المصرفي

فرهاد اميرخاني
رئيس التحرير

في العهد البهلوي وبعد إغلاق البنوك الأجنبية، بدأ وتطور نظام مصرفي جديد في بلادنا مثل البنوك العالمية الأخرى. ولكن بعد الثورة الإسلامية في إيران، تم إغلاق العديد من البنوك أو دمجها، ونتيجة لذلك، تم تمهيد الطريق لظهور طريقة جديدة للنظام المصرفي المتأثر بالقواعد الإسلامية.

مما لا شك فيه أن أهم قضية انتقدت الطريقة المصرفية التقليدية وأثارت قلق الفقهاء الإسلاميين كانت مسألة الفائدة التي يشار إليها بالربا في الفقه الإسلامي، وكما نعلم فإن الربا محرم طبقاً لآيات الكتاب المقدس. القرآن. وكانت هذه هي القضية التي زادت من حدة الخلاف بين الفقهاء والمصرفيين، وأخيراً، في عام ١٩٨٣، تمت الموافقة على قانون قائم على القواعد الإسلامية بعنوان قانون "المصرفية الخالية من الربا" المكون من ٢٧ مادة وأربع ملاحظات؛ القانون الذي يشار إليه بأول نظام مصرفي إسلامي، وفي كل عام، يتم تقديم هذه الأيام والاحتفال بها باعتباره أسبوع المصرفية الإسلامية. على الرغم من أنه بعد التغييرات، كان من المتوقع أنه مع تطبيق قوانين المصرفية الإسلامية، سيستمر النظام المصرفي في بلادنا في العمل، وأكثر صحة ومرونة وأكثر شعبية مما كان عليه في الماضي، وسيكون له تأثير مفيد على نمو البنوك الإسلامية. اقتصاد البلاد؛ لكن لسوء الحظ، أظهرت تجربة ٤١ عاماً أن هذه القوانين، بدلاً من أن تكون فعالة في النمو الاقتصادي، أعاقت تنمية القطاع الخاص وسرعت وتسهيل معظم أنشطة البنوك الموجهة نحو الشركات؛ لقد حذرت السلطات من هذه المشكلة عدة مرات وتم التأكيد على ضرورة تغيير هذه الطريقة المصرفية. وحتى الآن، فإن الوضع غير الطبيعي في النظام المصرفي، بما في ذلك اختلاس عدة آلاف مليار تومان من البنوك، والإجراءات الغريبة وغير المعقولة، والعدد الكبير من المدينين لدى البنوك، وتجميد الديون الكبيرة، وما إلى ذلك، كلها تشير إلى عدم كفاية هذا الأسلوب المصرفية والفجوة في القوانين لديهم في الوقت الحالي، هناك العديد من الانتقادات الموجهة إلى النظام المصرفي في البلاد، بما في ذلك المؤسسات الحكومية والخاصة وقرص الحسنة ومؤسسات الائتمان وغيرها؛ ولكن في الوقت نفسه، لا ينبغي إهمال أن بنية النظام المصرفي في بلادنا تتمتع بقدرات يمكنها، إذا تمت إزالة العوائق في قوانينها، أن توفر الأساس لتحقيق طفرة اقتصادية. ولعل هذا هو الوقت المناسب لمراعاة معايير البنوك العالمية والقواعد القطعية للشريعة الإسلامية، فمرة أخرى من خلال تقديم خطة جديدة أحدثت تغييرات جوهرية في القوانين المصرفية في بلادنا، وبتغيير هذه القوانين، وخلق أرضية لمزيد من المشاركة الشعبية في خطط التنمية في البلاد. ■

مديرة استثمار صندوق بورسيان ومديرة تحليل إدارة محفظة سورين أصبحت بيئة سوق رأس المال تنافسية

بسبب وجود المحللين والخبراء المحترفين في صناديق الاستثمار، يتم الحصول على أكثر الطرق أماناً وتأميناً للربح من هذا المسار. أجرينا محادثة مع السيدة بهناز أكبربور، مديرة الاستثمار في صندوق بورسيان ومديرة التحليل في إدارة محفظة أسهم سورين، للتحقيق في هذه

القضية بشكل أكبر. قرأنا أجزاء من هذه المقابلة.

تضم إدارة محفظة أسهم سورين مساهمين قانونيين بنسبة ملكية تبلغ ٨١٪ وثلاثة مساهمين حقيقيين بنسبة ملكية تبلغ ١٩٪، وتدير حالياً صندوق أسهم يسمى بورسيان بقيمة أصول صافية تبلغ حوالي ٣٠٠ مليار تومان وصندوق إدارة السوق يسمى سورين لإدارة السوق بقيمة صافية تبلغ أصولها حوالي ٧٥ مليار تومان. كما أدارت هذه الشركة ١٩ محفظة حصرية بقيمة تقريبية تبلغ ١٢٢ مليار تومان.

خلال السنوات القليلة الماضية، وبسبب الظروف غير المواتية لسوق رأس المال، واجهت عملية جذب المستثمرين صعوبات. ومن أجل جذب المستثمرين، حاولت إدارة شركة إدارة محفظة أسهم سورين أساليب مختلفة، مثل تشكيل فريق تحليلي قوي مع إدارة مديري الاستثمار ذوي الخبرة في سوق رأس المال، وإنشاء قناة تحليلية لإدارة محفظة أسهم سورين، وأنشطة الإعلان والتسويق في الفضاء الإلكتروني لتقديم علامتها التجارية للمستثمرين، وقد نجحت في هذا المجال أيضاً.

في السنوات الماضية، عندما لم تكن شركات إدارة المحافظ معروفة في السوق كما هي اليوم، شهدنا عمليات إدارة السوق لمحافظ المستثمرين دون إذن من قبل أشخاص حقيقيين وجمع رسوم غير تقليدية من قبل هؤلاء الأشخاص، مما أدى للأسف إلى خسائر فادحة للمستثمرين ومشاكل قانونية. في السنوات الأخيرة، مع انتشار ثقافة الاستثمار غير المباشر في سوق رأس المال، شهدنا زيادة في رأس المال تحت إدارة شركات إدارة المحافظ، إما من خلال تكوين محفظة مخصصة أو من خلال جذب الموارد إلى الصناديق تحت إدارتها.

بشكل عام، فإن زيادة العائد على رأس مال المساهمين يعتمد على الإدارة الصحيحة للاستثمار من قبل هؤلاء الأشخاص من خلال التحكم في المخاطر والترتيب الصحيح للمحفظة بناءً على التحليل الاقتصادي والمالي. كما ذكرنا، اعتمدت شركة سورين لإدارة المحافظ استراتيجية فرض رسوم ثابتة ومتغيرة بناءً على التفاوض مع المستثمر والمستوى التنافسي للصناعة في إبرام عقد المحافظ الحصري، ويمكن القول إن مستويات رسوم إدارة المحافظ لهذه الشركة جذابة للغاية للمستثمرين. كما أن الكفاءة الأعلى لسلال وصندوق الأسهم لهذه الشركة مقارنة بالمؤشر الإجمالي والعديد من صناديق الأسهم الأخرى في السوق هي ميزة أخرى مهمة لهذه الشركة.

بالنظر إلى آفاق التطور والتقدم لشركة سورين لإدارة المحافظ وإنشاء صناديق جديدة واستخدام أدوات مشتقة في المعاملات، يتم بذل الجهود لزيادة كفاءة هذه الشركة مقارنة بمنافسيها في الصناعة وجذب انتباه المزيد من المستثمرين. ■

ثقة الجمهور هي الشرط الأول لازدهار سوق الأوراق المالية

نوروز هذا العام، عندما أطلق قائد الثورة على العام الجديد اسم طفرة الإنتاج بمشاركة الشعب، لم يكن أحد يتصور أن مثل هذه الأحداث الغريبة ستحدث في البلاد. الأحداث التي طغت على سوق رأس المال لعدة أيام أو حتى أشهر لكل منهما. لكن مع تغيير الإدارة في تنظيم البورصة، سيبدأ فصل جديد في سوق رأس المال بعد ثلاث سنوات. في سوق رأس المال، على الرغم من النمو المتزايد لمختلف الأدوات المالية والاستفادة من أحدث تقنيات تكنولوجيا المعلومات والذكاء الاصطناعي، للأسف، بعد السقوط التاريخي لعام ٢٠٢٠ وبالطبع الأداء المنخفض للغاية للسوق في السنوات الثلاث الماضية، لقد فقدت ثقة الناس من صغار المستثمرين إلى المحترفين تجاه سوق الأوراق المالية، وبالتالي فإن فريق الإدارة الجديد لمنظمة البورصة أمامه مهمة صعبة. أولاً، إن الإجراء الأكثر أهمية بالنسبة لسوق رأس المال هو إعادة ثقة الناس إلى هذه السوق المهمة والشفافة؛ سوق يعتبر بلا شك بمثابة مقياس حرارة للاقتصاد، وإذا اتبعت الحكومة النهج الصحيح تجاهه، فيمكنها قلب دورة الإنتاج والصناعات في البلاد بسهولة بمشاركة الشعب. ربما لا يوجد نموذج آخر يسهل ويسهل مشاركة الناس في إنتاج البلاد واقتصادها بقدر ما يفعله سوق رأس المال. وهو النموذج الذي تستخدمه الدول المتقدمة لجعل الصناعات المختلفة قادرة على المنافسة والإنتاجية. في حين أن حصة تمويل المؤسسات الاقتصادية في الدول المتقدمة من سوق رأس المال تزيد عن ٥٠٪ وفي بعض الدول تصل إلى ٨٠٪، إلا أنه في إيران للأسف فإن أهم وسائل تمويل المؤسسات الاقتصادية هي سوق المال والبنوك وليس سوق رأس المال. إن ازدهار التمويل من سوق رأس المال له جانبان، أولاً، تخفيض أسعار الفائدة، ونتيجة لذلك، فإن تخفيض سعر التمويل من سوق رأس المال هو جانب واحد من القصة. وعلى الجانب الآخر من القصة، هناك سهولة وازدهار في سوق رأس المال، وهو ما يرتبط بشكل مباشر بثقة الناس في هذا السوق. عندما لا يكون لدى الناس، وخاصة صغار المستثمرين، الاهتمام والأهم من ذلك، الثقة في الاستثمار في سوق الأوراق المالية، فإن الأسواق الموازية مثل العملات والذهب والدولار، ومن ثم الإسكان والسيارات، تؤخذ في الاعتبار حتماً، وعملياً لا شيء. يتم ذلك على إنتاج البلاد واقتصادها. لكن عودة ثقة الناس لا تتم إلا مع بضعة أيام من الربحية ومؤشر إجمالي إيجابي. يجب تغيير الطريقة التي تنظر بها الحكومة إلى المستثمرين في سوق الأوراق المالية والناشطين في سوق رأس المال فعلياً، وخاصة في السوق الثانوية. ■

حميدرضا تيناوي تهراني
خبير سوق رأس المال

تم اقتراح ذلك من قبل مديري شركة هوشمند
رابين لإدارة محفظة الأسهم

عدم استقرار السياسة في سوق رأس المال

إن إدارة رأس المال الذكية هي واحدة من أهم المهارات التي يجب أن تتمتع بها شركة إدارة محفظة الأسهم لتقليل المخاطر. لقد قطعت شركة إدارة محفظة الأسهم الذكية روبن خطوات كبيرة في هذا المجال الحصري ومن خلال النظر في خصائص المستثمرين مثل تحمل المخاطر وأفق زمني للاستثمار ومقدار رأس المال، فقد حددت أفضل ترتيب للأصول لهم في شكل محفظة أسهم ومع الإدارة والمراقبة المستمرة، فقد قدمت أعلى ربحية لعملائها. من أجل التحقيق بشكل أكبر في أنشطة هذه الشركة وكذلك مشاكل سوق رأس المال، أجرينا مقابلة مع عطا الله باباي، رئيس مجلس الإدارة، وميثم رحيمي، مدير قسم الاستثمار في شركة هوشمند رابين لإدارة محفظة الأسهم. نحن نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

قال رئيس مجلس إدارة شركة هوشمند رابين لإدارة محفظة الأسهم عطا الله باباي عن الأنشطة الرئيسية لهذه الشركة: إدارة محفظة الأسهم الذكية: بدأت هذه الشركة أنشطتها بعد حصولها على ترخيص من هيئة الأوراق المالية والبورصة في عام ٢٠١٩.

وعلى الرغم من الفترة القصيرة لنشاط صندوق الدخل الثابت، فإن الشركة لديها رأس مال يزيد عن ١٥٪ ووفقًا للإحصائيات المتاحة، يتمتع صندوق الدخل الثابت روبن (بالرمز روبن) بمكانة جيدة بين صناديق الدخل الثابت. تعتبر المخاطر المناسبة والعائد المواتي لهذا الصندوق من ميزاته الفريدة، وعائده منذ بداية نشاطه أكثر من ٢٠٪.

إن إحدى المشاكل في سوق رأس المال هي عدم استقرار السياسات في جزء كبير من المجالات الاقتصادية، بما في ذلك سوق رأس المال. في السنوات الأخيرة، تسببت التغيرات الواسعة النطاق في المكونات المهمة المؤثرة على سوق رأس المال في مواجهة هذا السوق لتقلبات شديدة.

ميثم رحيمي، مدير قسم الاستثمار في شركة هوشمند رابين لإدارة محفظة الأسهم: أحد الأسباب التي دفعت إدارة محفظة الأسهم هذه إلى إنشاء صندوق مؤشرات هو أننا نريد توفير أداة لتداول المؤشرات للأشخاص، والأشخاص الذين لديهم نظرة إيجابية للسوق ككل، وبهذه الطريقة، يحصلون على الكفاءة. أحد أهدافنا هو تحديد خيارات التداول في هذا الصندوق.

من بين مزايا هذه الشركة وجود فريق مشتقات قوي ومحاظ تحافظ على رأس المال وحتى تتمتع بربحية معقولة من خلال إجراء معاملات مشتقة حتى في ظروف السوق السيئة. أيضًا، تتمتع إدارة محفظة الأسهم الخاصة بشركة روبن باستراتيجيات تداول خاصة تعتبر قوتها. بالتأكيد، بالنسبة للمستثمرين، فإن العدد الصغير للمحافظ في إدارة المحفظة هذه هو نقطة إيجابية، لأنه يمكن إدارتها بشكل أكبر، بينما مع وجود عدد كبير من المحافظ، قد لا يكون من السهل إدارتها. ■

المدير التنفيذي لشركة شيمي بجوهش صنعت
لهندسة و البناء الآلات قائمة على المعرفة

شركات التصميم والهندسة تنتظر الدعم الحكومي

تأسست شركة شيمي بجوهش صنعت، وهي شركة هندسة وبناء آلات قائمة على المعرفة، في عام ١٩٩٥ بهدف استيعاب وبناء أول خطوط الإنتاج والمعدات التي تحتاجها الصناعات المختلفة. تركز هذه الشركة على إنتاج خطوط مختلفة في صناعات مختلفة، بما في ذلك الصناعات الكيميائية والورقية واللبن والمعادن والمعادن وغيرها من المجالات. بالإضافة إلى إنتاج المعدات لخطوط إنتاج الورق، كانت هذه الشركة نشطة أيضًا في مجال تصنيع المعدات لصناعات التعدين والمعادن والصناعات الكيميائية والبترولية وتعتبر واحدة من أفضل الشركات في البلاد في مجال تصميم وتصنيع الآلات والمعدات التعدينية. قرأنا أجزاء من مقابلة مع علي أصغر حبيب زاده، المدير التنفيذي لشركة شيمي بجوهش صنعت.

منذ البداية، حددت هذه الشركة طبيعة البحث والتطوير لنفسها. كان التركيز الرئيسي للشركة على خلق المعرفة التقنية والابتكار، وبعد ذلك دخلت في تصنيع وتجهيز المعدات. جعلت هذه الجهود هذه الشركة تنجح في تقليل اعتماد صناعة النحاس في البلاد على استيراد عدد من المعدات. من ناحية أخرى، ساعدت إمكانات التصميم والمعرفة التقنية التي تم إنشاؤها في هذه الشركة في توسيع أنشطتها في مجالات صناعية أخرى ولحسن الحظ، حققت نجاحًا كبيرًا في جميع هذه المجالات. من أجل تنفيذ المعرفة والمفاهيم التقنية المتعلقة بالمعدات وخطوط الإنتاج، تحتاج هذه الشركة إلى زملاء لديهم، بالإضافة إلى الإبداع العقلي العالي، خبرة عمل في مجال التصميم وتنفيذ وإنشاء المعرفة التقنية. يعتمد معيار هذه الشركة في جذب الزملاء على هذه القدرات. الأشخاص الذين يتعاونون مع الشركة بعد التكرير والاختيار، يتمتعون جميعًا بهذه الخصائص ويمكنهم استخدام معلومات العملية لتصميم وتصنيع المعدات وبناء المعدات التي توفر عمليًا النتائج المرجوة والمتوقعة للعملاء.

نظرًا للقيود الناجمة عن الوضع السياسي في البلاد، لا تتمتع هذه الشركة بإمكانية الوصول بسهولة إلى المعلومات الحديثة على غرار الشركات العاملة في بلدان أخرى. في عملية تنفيذ وتصميم المعدات، هناك حاجة إلى المواد الخام والأجزاء التي يجب توفيرها واستخدامها في عملية التصميم؛ ثم يجب تحويل هذه الأجزاء إلى المكونات والأجزاء النهائية للمعدات أو خط الإنتاج.

إذا تم تنفيذ الدعم الحكومي بشكل صحيح، فقد تكون شركتنا أكثر نجاحًا بعدة مرات من الوضع الحالي في السوق المحلية. ■

من خلال إنشاء أعمال تجارية عبر الإنترنت، تحصل العديد من الشركات على بياناتها ومعلوماتها من خلال هذه المنصة، وفي هذا الصدد، فإن مواقع المعلومات المتخصصة حول أنشطة الشركات والصناعات لها مساهمة كبيرة في تقدم

الأهداف الاستراتيجية والخطط الموضوعة. بالنظر إلى هذه القضية، ذهبنا إلى سيد أمير حسيني، مدير موقع معلومات شركة إيران للسليولوز وأجرينا معه محادثة. قرأنا أجزاء من هذه المقابلة.

في هذا الموقع، يكون الوصول إلى معظم معلومات الموقع مجانيًا، لكن الوصول إلى معلومات الأعمال يتضمن رسوم اشتراك. تتضمن هذه المعلومات إنتاج وتصدير واستهلاك وسعر الورق والكرتون المستورد إلى البلاد، والدول المصدرة إلى إيران إلى جانب الكمية المستوردة من الدولة المعنية، والأخبار والمعلومات المتعلقة بصناعات السليولوز في دول المنطقة والعالم، وحالة وإنتاج مصانع الدول المنافسة في الأسواق. التصدير، وتقديم التقنيات الجديدة، ورسم مستقبل صناعة الورق والكرتون في إيران والعالم، وأخيرًا، تقديم تحليلات عملية وفقًا للأحداث التي حدثت في المنطقة والعالم.

يُعرف موقع إيران للسليولوز بأنه موقع مرجعي في جميع الوزارات والأجهزة والمنظمات، ونحو ٩٥٪ من المصانع في هذا المجال أعضاء ويستخدمون خدماته. في الواقع، نظرًا لأن مديري المصانع مشغولون جدًا وليس لديهم الوقت الكافي لجمع الأخبار والمعلومات المهمة عن صناعاتهم، يتم تنفيذ هذه الإجراءات من خلال موقع المعلومات الخاص بشركة إيران للسليولوز.

نستخدم الكثير من الورق، يتم استيراد بعضه ويتم إنتاج الباقي داخليًا. حاليًا، لدينا حوالي ٥٠ ألف طن من منتجات ورق الطباعة والكتابة ويتم استيراد حوالي ٢٤٠ ألف طن؛ بالطبع، نحن مكتفون ذاتيًا في قطاع ورق التغليف والمناديل. يتم إنتاج منتجات مثل الورق المقوى والكرتون الداخلي في الداخل، لكن الكمية ليست كافية ويجب القيام بالاستيراد. وبناءً على ذلك، من المتوقع أنه في العامين المقبلين، مع الإنتاج المحلي لهذه الكرتون، لن تكون هناك حاجة لاستيرادها ويجب أيضًا استيراد الورق اللامع والكرتون وورق الحرارة وكرتون التترا باك وورق السجائر. إن مستقبل صناعة السليولوز في العالم واضح تمامًا. بعد وباء كورونا، اتجهت صناعة الورق والكرتون في العالم نحو إنتاج المزيد من الورق وكرتون التغليف والورق الصحي، ومن ناحية أخرى، انخفض إنتاج ورق الطباعة والكتابة وورق الصحف. ونتيجة لذلك، تم تغيير عدد من خطوط إنتاج ورق الطباعة والكتابة والصحف ويتم إنتاج ورق التغليف والمناديل بدلاً من ذلك. ■

المدير التنفيذي لشركة مهرنجان يزد للسليولوز

تفاقم نقص المواد الخام بسبب تقلبات أسعار الصرف

في السنوات الأخيرة، أصبحت تقلبات أسعار الصرف واحدة من المشاكل الرئيسية لصناعة إنتاج الورق، بحيث أدت إلى مشاكل أخرى مثل صعوبة توريد المواد الخام وأضافت إلى مخاوف نشطاء هذه الصناعة. في مقابلة مع مرتضى بياني، المدير التنفيذي لشركة مهرنجان يزد للسليولوز، حققنا في حالة هذه الصناعة. قرأنا أجزاء من هذه المحادثة. يعتقد بياني أن التقلبات تسببت في زيادة مفرطة في سعر المواد الخام وحتى نقصها. من ناحية أخرى، أدى عدم السماح للمواد الخام بدخول البلاد إلى خلق المزيد من المشاكل وارتفاع سعر المواد الخام بشكل حاد.

تعمل هذه الشركة في مجال إنتاج الورق الملون الإيراني وهي في الواقع مجمع كبير ينتج الورق والصفائح والكرتون والطباعة والتغليف بالكامل، وتتم هذه العمليات في مصنعين يقعان بجوار بعضهما البعض. فيما يتعلق بالمياه العادمة ومياه الصرف الصحي، قمنا بتنفيذ بعض التدابير الداخلية لتحسين استهلاك المياه ومنع توليد مياه الصرف الصحي، وقمنا بإجراء تغييرات على آلاتنا التي تسمح لنا بإعادة استخدام المياه المستخدمة في خط الإنتاج، بحيث لا ننتج مياه الصرف الصحي فحسب، بل نفتقر أحيانًا إلى المياه. وقد تسببت الطرق المستخدمة في عدم التسبب في أي تلوث وضرر للبيئة.

إن أكبر تحدي حالي لدينا في صناعة الورق، بالإضافة إلى القضايا البيئية، هو تقلبات العملة، مما تسبب في ارتفاع مفرط في أسعار المواد الخام وحتى النقص. من ناحية أخرى، أدى عدم السماح للمواد الخام بدخول البلاد إلى خلق المزيد من المشاكل وارتفاع سعر المواد الخام بشكل حاد. نحن نعمل على مستوى الشركات المصنعة بإنتاج محدود ولتداول دورة الشركة فقط. تسببت هذه المشاكل في انخفاض جودة المواد الخام ورداءة جودتها، وزادت نسبة شوائبها. في هذا الوضع، يخطر الموردين في إجراءات غير قانونية وغير أخلاقية، مما يتسبب في ارتفاع تكاليفنا بشكل كبير، ونتيجة لذلك، اختفت ربحية الشركة عمليًا.

تحديث الآلات هي طريقة يتم تنفيذها بشكل أساسي من قبل الشركات، وهي تقلل التكاليف، وتقلل من سعر المنتج النهائي وتزيد الإنتاج، مما ساعدنا كثيرًا. حاليًا، قمنا بزيادة إنتاجنا من خلال تحديث الآلات والقيام بأشياء مختلفة، مما أدى إلى انخفاض السعر النهائي. لا تزال العديد من الشركات تعمل في هذا المجال، لأن آلات الورق تتطلب تحديثًا وتجديدًا مستمرًا بسبب الاستهلاك المرتفع. ■

مستقبل صناعة السليلوز

في إيران مشرق

في مقابلة مع علي محمد نجاد، الرئيس التنفيذي لشركة بنيامين مهاباد للورق، والذي بدأ العمل كرئيس تنفيذي لهذه المجموعة في عام ٢٠١٧ وتم اختياره من قبل الدكتور روغاني، رئيس نقابة مصنعي الورق والكرتون في إيران، كأصغر رئيس تنفيذي لشركة

صناعة الورق نظرة على نشاطات هذه المجموعة بالإضافة إلى المشاكل المتعلقة بصناعة الورق والكرتون. نقرأ أجزاء من هذا الحديث. وترتبط خطط تطوير مجمع الورق بكلتا الودعتين. خطة التطوير الأولى عبارة عن خط بطول ٢٢٠ سم تم شراء آلاته من الصين. في الوقت الحاضر الماكينات متوفرة بالكامل في شركة نيك كاغذ بهرنك، وبإذن الله تعالى سنبداً في تركيب الماكينات اعتباراً من مايو ٢٠٢٥. تبلغ الطاقة الإنتاجية لهذه الآلة ٥٥ طناً من ورق الاختبار والورق العائم يوميًا. خطة التطوير الثانية المتعلقة بالشركة الرئيسية، تلك هي صحيفة بنيامين مهاباد. وفي هذه الخطة قامت الشركة بشراء هكتار واحد من الوحدات الصناعية الراكدة في مدينة مهاباد الصناعية والتي تضم ٥ مصانع راكدة. في الوقت الحالي، إحدى القضايا والمشكلات الرئيسية للمنتجين هي توفير السيولة ورأس المال العامل للمصانع، وهو أمر خطير للغاية ويستحق الاهتمام. وهناك مشكلة أساسية أخرى تتمثل في نقص الخبراء في هذا المجال من الصناعة، والتي ينبغي ثقافتها من قبل المنظمات القائمة وحلها من خلال أساتذة الجامعات. بالإضافة إلى ذلك، في الوضع الحالي، يواجه توريد المواد الخام أزمة، وإذا لم يتم الاستيراد، فإن العديد من الشركات الصغيرة ستواجه مشاكل في توريد المواد الخام، ويجب متابعة هذا الموضوع ودعمه من قبل الحكومة. نقابة.

وعلى مستوى الشرق الأوسط، لدى إيران الكثير لتقوله في منتجات السليلوز. في مجال ورق التغليف، ننتج أكثر من احتياجاتنا المحلية، ويتم تصدير أكثر من ٧٠٠٠٠ طن من ورق التغليف إلى الدول المجاورة كل عام.

أنا متفائل جداً بمستقبل هذه الصناعة. في جميع المجتمعات النامية، نرى مدى ترحيب المجتمعات بصناعة السليلوز واستهلاكها لها. ويعتبر استهلاك الفرد في إيران منخفضاً جداً مقارنة بالدول الأخرى، وهو ما يعتبر أكبر علامة على تقدم وتطور المؤسسات الاقتصادية في هذا المجال. وفي المستقبل القريب جداً، ستصبح إيران واحدة من أفضل منتجي صناعة السليلوز، وسوف تتحقق هذه المسألة بالتأكيد بوجود مديريين مؤهلين جداً لهذه الصناعة. ■

اقترح مؤسس ورئيس معهد أبحاث الطاقات المتجددة

إن التنفيذ الصارم للقواعد هو مفتاح النجاح في إنتاج الطاقات المتجددة

يتزايد الطلب على الطاقة في المجتمع البشري، وإيران ليست استثناءً من هذه القاعدة. لذلك، فإن التحدي العالمي الرئيسي الأول في السنوات الخمسين المقبلة هو الطاقة. في محادثة مع الدكتور برات قباديان، مؤسس ورئيس معهد أبحاث الطاقة المتجددة، حققنا في هذه القضية. قرأنا أجزاء من هذه المقابلة.

بعد افتتاح مختبرات الطاقة المتجددة في عام ٢٠١٢، تم تشكيل مركز أبحاث الطاقة الحيوية بجامعة تربية مدرس بمجموعتين بحثيتين على شكل مجموعة من المختبرات وورش العمل في مجال الطاقة، وحتى إنشاء معهد أبحاث الطاقة المتجددة، أصبح أحد مراكز الأبحاث الرائدة في مجال الطاقة المتجددة. أخيراً، في عام ٢٠١٦، بدأ معهد أبحاث الطاقة المتجددة عمله.

على الرغم من أن نشاط توليد الكهرباء من الرياح في إيران بدأ منذ أكثر من ٢٠ عامًا، إلا أن كمية إنتاج الكهرباء الشمسية التي بدأت في السنوات العشر الماضية أكبر من إنتاج طاقة الرياح؛ على الرغم من أن إجمالي كمية الكهرباء المتجددة المنتجة لا تزيد عن ١٠٠٠ ميغاواط، وبعبارة أخرى، نحن في بداية هذا المجال. ومن بين هذه الألف ميغاواط من الكهرباء، حصة الشمس أكبر، ولا شك أن القدرة على إنتاج الكهرباء من الشمس أكبر بكثير من مصادر الطاقة المتجددة الأخرى. لا شك أن إنتاج الكهرباء من الشمس في إيران له مستقبل مشرق.

مشكلتنا الحالية ليست في توفير أو عدم توفير الطاقات المتجددة في سوق الأوراق المالية؛ على الرغم من أن هذه القضية مهمة جداً في مكانها. من المهم أن يعتقد المسؤولين في البلاد، وخاصة أولئك الذين يتولون مسؤولية قطاع الكهرباء والوقود، أنه من الممكن استبدال الطاقات الأحفورية بالطاقات المتجددة وأن هذا ممكن؛ لذلك، قبل توفير الطاقات المتجددة، يجب التفكير في الإنتاج الضخم للطاقة. ولحسن الحظ، فقد تم تنفيذ أنشطة فعالة وواسعة النطاق في الجامعات ومراكز الأبحاث في إيران في مسار توطيق تكنولوجيا الطاقة المتجددة في البلاد.

ويمكن أن يكون أحد مساعدات الحكومة في مجال محطات الطاقة المتجددة والمصافي الحيوية من خلال صندوق التنمية الوطني (احتياطي النقد الأجنبي)، والذي من الممكن إعادة موارد هذا الصندوق في الأمد القريب.

إن البرنامج التنفيذي والإدارة العلمية والمراقبة الصارمة للقانون والحركة الوطنية في السنوات الأربع المقبلة سوف تغير وجه البلاد من حيث أصل ومصدر الطاقة وإنتاج الطاقة واستهلاك الطاقة والاكتفاء الذاتي في الطاقة، وهذا أمر ممكن بسهولة ويجب أن نأمل فيه. ■

في المائدة المستديرة، تمت مناقشة «استعراض تحديات صناعة النحاس»

ويشكل الافتقار إلى القوى العاملة المتخصصة تحدياً لصناعة النحاس

نشطاء صناعة التعدين في قضية المعارضين. بالإضافة إلى ذلك، واجهنا دائماً مشاكل في قطاع الوقود والطاقة والتي لا تخصنا فقط، بل تخص الصناعة بأكملها؛ في غضون ذلك، نحتاج إلى حل أساسي وإنشاء البنية التحتية المناسبة. حتى يتم التوصل إلى فكر أساسي في هذا المجال وعدم توفير البنية التحتية اللازمة، ستظل هذه المشاكل قائمة؛ لذا إذا كنا سنستخدم الطاقة الشمسية، فيجب على الحكومة المساعدة في هذا الاتجاه.

سيد حجت زينلي، الرئيس التنفيذي لشركة كاوان مس عباس آباد: ذات يوم كان هناك حديث عن هجرة الأدمغة ونقص المتخصصين، ولكن الآن وصلت هذه القضية أيضاً إلى مجال العمالة والفنيين. لنفترض

أننا إذا أردنا الوصول إلى هدف إنتاجي والانتقال من نقطة إلى أخرى، حتى لو تم تغطية جميع التكاليف وتوفير البنية التحتية مثل المياه والكهرباء، فسنحتاج في النهاية إلى مشغل. حالياً، ليس هناك عمال مهرة متاحون فحسب، بل نواجه أيضاً نقصاً في العمال وسائقي الشاحنات وسائقي الحفارات. إذا سألوني ما هي أكبر أزمة حالية، فسأذكر نقص الموارد البشرية.

حسين صولت، نائب الرئيس التنفيذي والفني لشركة كاوان فراروان زمان: في رأيي، إحدى القضايا المهمة التي يجب الانتباه إليها هي معالجة المعرفة. نادراً ما نرى في إيران مجموعات تعمل بشكل متماسك على

المعالجة والتحقيق في مشاكل المعالجة والمصانع. هناك العديد من الادعاءات حول زيادة كفاءة الإنتاج، ولكن عندما يتعلق الأمر بالعمل، لا يوجد تغيير. المعرفة بالمعالجة في البلاد ضعيفة ونحن نعمل أيضاً مع الجامعات، ولكن ما يتم تدريسه في الجامعات غالباً ما يؤدي إلى نتائج مختلفة في الممارسة العملية. القوى العاملة الخبيرة مهمة جداً وهناك حالياً ظروف حرجية للقوى العاملة الخبيرة، مما يؤثر بشكل مباشر على المعرفة بالمعالجة.

أبو الفضل صالح آبادي، أمين جمعية النحاس الإيرانية: القضية التي أثرت عليها العقوبات هي نقص الاستثمار الأجنبي في الصناعة والتعدين في إيران. وكل ذلك مشروط بتوفير البنية التحتية اللازمة للبورصات

المالية وتوفير المعلومات الدقيقة والمعيارية للمستثمرين. ويتجلى ذلك عندما تحضر مستثمراً أجنبياً إلى إيران ويبدأ عملياته الإنتاجية، حتى لو قبل كل ما عرضته وبدأ عمله، فمن الممكن في النهاية أن ما رسمته له لن يتحقق وسيتحقق. يؤدي إلى نتيجة مختلفة. ويؤثر الافتقار إلى التوحيد القياسي على جاذبية الاستثمار الأجنبي، وسوف تكون عواقبه اللاحقة أثقل كثيراً. ■

نظراً لأهمية صناعة النحاس ووضوح آفاقها، في المائدة المستديرة بعنوان «دراسة تحديات صناعة النحاس» في مكتب «عالم الاستثمار» الشهري وبحضور كوروش بهروزي؛ نائب رئيس مناجم ومصانع النحاس في تخت كنبد، ومسعود مطلبى؛ والمدير التنفيذي ونائب رئيس مجلس إدارة شركة مبدأ للتطوير المناجم، علي باشاخاني؛ ومدير مشروع شركة كاوان فراروان زمان، سيد حجت زينلي؛ الرئيس التنفيذي لشركة كاوان مس عباس آباد، وحسين صولت؛ نائب الرئيس الفني والتنفيذي لشركة كاوان فراروان زمان وأبو الفضل صالح آبادي؛ أمين جمعية النحاس الإيرانية، قمنا بتقييم الجوانب المختلفة لهذه الصناعة المهمة. قرأنا أجزاء من المواضيع التي أثرت في هذه المائدة المستديرة.

كوروش بهروزي؛ نائب مدير مناجم ومصانع

النحاس في تخت كنبد: إن أحد أهم التحديات التي نواجهها هو القوانين والتوجيهات الحكومية العديدة بطريقة لا تتيح للمنتجين والمشغلين فرصة إعدادها وتنفيذها. التحدي الثاني، والذي أعتقد أنه لا ينبغي أن نطلق عليه تحدياً، هو طريقة تطبيق وتنفيذ القوانين المتعلقة بالبيئة في بعض الأماكن، والتي يجب الانتباه إليها. لا ينبغي أن تكون هذه القضايا تحدياً، بل يجب استخدامها كفرصة لزيادة وعي الأطراف. وهذا يعني مراعاة البيئة والتعدين وحتى المعتقدات الجماعية للمجتمع.

إن الاستثمار في قطاع التعدين، مقارنة بالقطاعات الأخرى، أكثر تكلفة ومخاطرة بكثير؛ ومن المشاكل الرئيسية عدم التنسيق بين المنظمات المختلفة، مما يدل على أن عمليات التنمية الصناعية في البلاد تتطلب التنسيق بين المنظمات المسؤولة حتى لا يواجه المستثمرون في هذه القطاعات مشاكل حالية.

مسعود مطلبى؛ والمدير التنفيذي ونائب رئيس

مجلس إدارة شركة مبدأ للتطوير المناجم: إذا كانت الظروف تسمح لنا بسهولة بتصدير النحاس وإعادة العملة الناتجة إلى البلاد بالسعر الذي نريده، فلن نخسر بسبب هذا فحسب، بل يمكننا استيراد المعدات التي نحتاجها وزيادة كفاءة الإنتاج. كانت لعبة مربحة للجانبين؛ اعتدنا على تصدير المنتج بسعر معقول وتحسين عملية الإنتاج من خلال استيراد المعدات. لكن هذه إمكانية غير متاحة لنا الآن.

إذا أردنا مقارنة إنتاج النحاس والحديد والاحتياجات والظروف الأخرى متساوية، فإن النحاس له قيمة أكبر. في غضون ذلك، يجب أن أشير إلى أنه لسوء الحظ، فإن أنشطة البحث والتعاون الدولي بين إيران والدول الرائدة الأخرى في مجال معالجة النحاس محدودة للغاية، بينما تعمل العديد من البلدان على هذه القضايا بالتعاون الوثيق مع الدول الأوروبية.

علي باشاخاني؛ مدير مشروع شركة كاوان فراروان زمان:

في رأيي، نحن بحاجة إلى تعاون والتفكير المشترك بين

زيادة الإنتاجية هي الخطوة الأولى نحو أن نصبح أكثر اخضراراً

من مزايا نمو التكنولوجيا الاهتمام الخاص بصناعة الصلب الأخضر والإنتاج النظيف. على الرغم من أنه يجب أن يقال، يحتاج هذا القطاع إلى تكنولوجيا عالية ومعدات متطورة وهناك طريق طويل لانتشاره في العالم. في هذا الصدد، أجرينا محادثة مع المهندس محمد رضا

كرمي شاهرخي، الرئيس التنفيذي للمعهد الاستراتيجي للتعددين الأخضر والصلب (SIGMAS). قرأنا أجزاء من هذه المقابلة.

نشهد هذه الأيام تغيرات في الطقس وحرارة شديدة. لذلك، فإن المهمة العظيمة لكل إنسان وحكومات وشركات الآن هي حماية الأرض والأجيال التي يتعين عليها قضاء حياتها عليها. وفقاً للمقدمة أعلاه، قررنا في عام ٢٠٢١، جنباً إلى جنب مع كبار المديرين والخبراء، إنشاء وإطلاق المعهد الاستراتيجي للتعددين الأخضر والصلب (SIGMAS) حتى نتمكن من تنفيذ مهمتنا في الدفاع على نطاق أوسع. دعونا نواصل حياة السماء الزرقاء والأرض الجميلة ونحافظ على احتياطي الأجيال القادمة.

حاول المعهد الاستراتيجي للتعددين الأخضر والصلب (SIGMAS) إنشاء وتعزيز مجالات إزالة الكربون من الصلب في البلاد من خلال العمل في عدة مجالات. في مجال الترويج وإنتاج المحتوى، لنشر أي تقنية جديدة، فإن الخطوة الأولى هي تقديمها للناس والصناعيين وأصحاب رأس المال ووسائل الإعلام وصناع السياسات. علينا الاستعداد لها في المجتمع، وخلق الدافع للاستثمار في الحكومة والقطاع الخاص.

المجالات التي حددنا فيها المواهب الجيدة حتى الآن تشمل تقنيات إعادة تدوير المياه والطاقة والذكاء الاصطناعي. الجزء الآخر يتعلق بمجال السياسة. لقد حاولنا إعلام صناع السياسات في صناعة التعددين والصلب بأهمية التقنيات الخضراء ومساعدتهم إذا لزم الأمر.

الميزة الرئيسية للصلب الأخضر هي توافق عملية إنتاجه مع الطبيعة وإزالة الصلب من عوامل الاحتباس الحراري العالمي، لكن إنتاج الصلب بدون انبعاثات الكربون ليس بالمهمة السهلة والطرق التي تم اختراعها لذلك لا تزال غير اقتصادية مقارنة بالطرق التقليدية. إن الاستثمار في أعمال البحث لتقليل تكلفة إنتاج الصلب الأخضر يجري في العالم. نحن من بين أكبر ١٠ منتجين للصلب في العالم، لكن جميع البلدان قدمت خططها لإزالة الكربون من الصلب لعامي ٢٠٣٠ و ٢٠٥٠. لكننا لا نملك حتى خطة شاملة في هذا المجال. وأكد مرة أخرى أننا من بين أكبر ١٠ منتجين للصلب في العالم، لكننا لا نزال لا نملك أي خطط تجريبية أو حتى مخبرية لإنتاج الصلب منخفض الكربون. ■

وأكد أمين سر جمعية مصنعي السيارات الإيرانية

ضرورة تسليم مخزون السيارات للقطاع الخاص

ويعتقد أحمد نعمت بخش، أمين سر جمعية مصنعي السيارات الإيرانية، أنه ينبغي إجراء خصخصة حقيقية في صناعة السيارات؛ بمعنى آخر، على الحكومة تسليم أسهمها للقطاع الخاص الحقيقي، أو إذا أرادت الاحتفاظ بأسهمها فعلياً أن تدير بقدر أسهمها ولا تتدخل أكثر. نقرأ أجزاء من مقابلتنا مع ناشط صناعة السيارات هذا.

إحدى المشاكل الرئيسية التي تجعل المستهلكين غير راضين عن جودة السيارات هي الفجوة الكبيرة بين سعر المصنع وسعر السوق. وقد نشأ هذا الوضع بسبب القمع المالي وتحديد الأسعار المنخفضة في المصانع، ونتيجة لذلك ارتفع سعر السوق، وقد شكل هذا الفارق في الأسعار حافزاً لهذه عمليات البيع والشراء الكاذبة.

الحل المقترح هو العودة إلى سياسة بيع السيارات على حافة السوق، ولكن لنجاح تنفيذ هذه السياسة، لا بد من عدة إجراءات، أولها تمويل شركات صناعة السيارات. وزيادة الإنتاج والعرض إجراء آخر. للسيطرة على السوق وخفض الأسعار، يجب أن يتم إنتاج السيارات بشكل مستمر، أما إدارة وسائل الإعلام فهي أمر آخر

وباعتباري أحد الناشطين في مجال صناعة السيارات، أعتقد أن تسليم هاتين الشركتين إلى القطاع الخاص يمكن أن يحسن الوضع. والمنطقي هو أن تتدخل الحكومة في إدارة الشركات فقط بقدر حصتها.

لم نكن يوماً ضد استيراد السيارات. ومن وجهة نظر الخبراء، في رأيي، ينبغي السماح باستيراد ١٠٪ من إنتاج جميع المنتجات الصناعية. أولاً، ينبغي أن يكون للمستهلكين الحق في الاختيار، وثانياً، ينبغي للمنتجين أن يروا ما ينتجه منافسهم.

صناعة السيارات مهمة جداً لدرجة أن وزير الصناعة يجب أن يعقد اجتماعاً مرة واحدة على الأقل شهرياً ويتشاور مع شيوخ هذه الصناعة في وضع السياسات. في خطط التنمية الثالثة أو الرابعة، ورد أيضاً أنه ليس للحكومة الحق في إنشاء حواجز غير جمركية وغير فنية؛ أي أنه إذا كنت أنوي استيراد منتج ما، فيجب على الحكومة فقط تحديد تعرفته وشروطه الفنية وليس لها الحق في وضع حواجز غير جمركية وغير فنية، لكننا عدنا إلى الخطط السابقة.

إذا أنتج صانع قطع الغيار المحلي منتجاً عالي الجودة، فسوف يشتري صانعوا السيارات منه، ولكن إذا كانت الجودة منخفضة أو السعر مرتفعاً جداً لأي سبب من الأسباب، فليأتوا من الخارج لتحسين المنافسة. هذه هي الطريقة الوحيدة التي يمكن لصانعتنا من خلالها التنافس مع

المنافسين الأجانب وتحسين جودة منتجاتها. ■

الحاجة إلى استثمارات جديدة في صناعة الطباعة والتغليف

وكما يعلم كل من يعمل في صناعة البلاد، فإن القرارات والسياسات الاقتصادية غير الصحيحة في العقود الأخيرة تسببت في تراجع صناعات البلاد وشجعت المستثمرين على الانخراط في السمسرة والبحث عن الربح.

وقد حدث عكس ذلك تماماً في بلادنا؛ وهذا يعني أنه بسبب السياسات الاقتصادية الخاطئة وعلى الرغم من كل هذه الموارد

مهدي رحيمي يكانه
الرئيس التنفيذي لشركة
Rahinow GmbH في ألمانيا

والاحتياطيات التي وهبها الله، ظلت صناعات البلاد تتعرض للتآكل والتدمير بشكل مستمر في العقود الأخيرة. وبعيداً عن السياسات غير الصحيحة والمهترزة في قطاع إدارة الصناعة، والتي هي نتيجة غباء المسؤولين الحكوميين عن هذا القطاع، فقد كانت هناك أحداث أقل إيجابية في القطاع الخاص، والتي تسببت في تراجع وإرهاق صناعات البلاد. مع أن هذا الوضع تأثر أيضاً بنفس السياسات الاقتصادية الخاطئة.

أنا أتحدث على وجه التحديد عن الطباعة والتغليف. يتم تهالك آلات هذه الصناعة وتدميرها، ودور الطباعة الحديثة نسبياً مع المعدات الجديدة قليلة جداً. إن الدولة التي يبلغ عدد سكانها حوالي ٨٥ مليون نسمة (مقارنة بألمانيا التي يبلغ عدد سكانها نفس العدد تقريباً) تحتاج إلى المزيد من المطابع الحديثة. إن احتياجات السوق اليوم واضحة للغاية، خاصة في صناعات التحويل والتعبئة والتغليف.

لا تزال أكثر من ٩٠٪ من دور الطباعة في البلاد تدار بطريقة تقليدية، ولا يوجد الكثير من المعلومات حول عمليات الإدارة المتقدمة في تشغيل دور الطباعة، ولا يمكن تلخيص مفهوم وقيمة الجودة إلا في النتيجة المادية للطباعة. جودة أعمال الطباعة، وحتى عدد قليل من دور الطباعة التي تستخدم آلات أكثر حداثة، ونظراً لقلة المعرفة والقدرة على استخدام الخيارات المتاحة على الآلة، فإنها لا تستطيع استخدام هذه المرافق بشكل كامل، وهو ما يرجع إلى نقص التدريب اللازم نتيجة لذلك العقوبات وغياب التواصل الدولي والابتعاد عن الفضاءات التعليمية والعلمية أمر حتمي.

ويبدو أنه وفق هذه الشروط ومع الأخذ في الاعتبار حجم ونوع الاستثمار مقارنة بالمطابع القائمة، لا بد من التجديد والقيام باستثمارات جديدة تلبي احتياجات السوق. المهم أن هذه الاستثمارات ليست بالضرورة ضخمة وبمبالغ كبيرة، لكن من الممكن إعادة الإعمار والاستثمار بأحجام صغيرة ومتوسطة، ولكن حديثة ومحدثة، وبميزانيات أصغر. وتجدر الإشارة إلى أن النجاح والتقدم في هذه الصناعة، كسائر الصناعات الأخرى، لا يقتصر فقط على امتلاك الآلات والمعدات الحديثة، بل إن استخدام علوم الإدارة الحديثة لإدارة أفضل وإنتاجية أكبر كفيل بتوفير التقدم والتميز للمؤسسة.

يبدو أن أحد مجالات خدمات الطباعة، خدمات الطباعة على الحاويات، مناسب للاستثمار، والذي سيكون ناجحاً جداً إذا تم باستخدام أساليب وأدوات رقمية جديدة. ■

الرئيس التنفيذي لمجمع هوديس بارس للطباعة والتغليف

وصلت صناعة الطباعة والتغليف إلى مستوى المنافسين الأجانب

لقد أدى نمو وتعزيز الإنتاج على المستوى العالمي مع إدخال تقنيات وأساليب جديدة إلى إخراج العديد من الصناعات من الأشكال التقليدية وأدى إلى تنويع المنتجات. من أجل التحقيق بشكل أكبر في هذه القضية، ذهبنا إلى أمير هومن محمدي، الرئيس التنفيذي لمجمع الطباعة والتغليف هوديس بارس، وأجرينا معه محادثة، وقد حظيت نتيجتها بتقدير الجمهور.

نظراً للنمو المتزايد لصناعة الطباعة في جميع أنحاء العالم والأسطول البالي لهذه الصناعة في إيران، فإن النظرة الجديدة إلى صناعة الطباعة، وخاصة التغليف المطبوع، في السنوات الأخيرة ومواكبة المنافسين الأجانب أمر مهم بشكل خاص. من ناحية أخرى، من خلال النظر في جاذبية أسواق التصدير للعناصر المطبوعة من البلدان المجاورة، يمكننا أن ندرك أن تجهيز وتحديث هذا الأسطول هو أحد القضايا الخطيرة التي يجب إعطاؤها الأولوية، لأن جميع الصناعات لديها اعتماد نسبي على هذه الصناعة الكبيرة.

إن تصنيف الصناعات المطبعية من حيث مستوى المرافق وخصائص المطابع على أساس حجم الاستثمار وخاصة الخبرة هي واحدة من أهم النقاط التي يجب معالجتها. من خلال فصل المطابع التجارية عن المطابع الصناعية ونوع النشاط على أساس الخبرة، سيكون من الممكن تنفيذ السياسات المخطط لها، وفي هذه الحالة، يمكن للمنتجين في الصناعات الأخرى التي تعتمد على صناعة الطباعة اختيار المورد الذي يريدونه ويثقون به بسهولة. لاستعادة المفقود فيما يتعلق بصناعة الطباعة بحيث يتم تحديد تسعير المنتجات على أساس مستوى الجودة وفقاً للمعدات والخدمات الإضافية والمواد الخام الاستهلاكية بطريقة شفافة وحقيقية تماماً بناءً على التصنيف.

العامل الأكثر أهمية هو اختيار مجال العمل والتخصص ومعرفة السوق المستهدفة. إن قوة وشجاعة المخاطرة، والتغيرات في الموقف وأسلوب العمل، والاستثمار، والاستفادة من تجارب الخبراء في هذا المجال، وكذلك معرفة أحدث المعارف ومواكبة المنافسين الأجانب قد اكتسبوا التكرار، وهو أحد الأشياء المهمة في قضية تصنيف صناعة الطباعة.

أهم ابتكار لهذه الشركة: استيراد وتركيب الآلات الحديثة، واستخدام الأجهزة وبرامج التحكم مع المعرفة الحديثة في مجال إدارة الألوان والحرر وإعداد ملفات الإخراج، والحضور القوي في أسواق التصدير في مجال التغليف الثانوي. كما يعتبر إدخال المرافق الجديدة إلى جانب إدخال المعدات لتقديم التغليف الثانوي المختلف والفريد للصناعات، وخاصة الصناعات المشاركة، باستخدام المواد الخام الجديدة والخاصة وتقنيات الطباعة الجديدة وتصميم هيكل التغليف الصندوقي بآلات الغراء المتقدمة وأخيراً توفير أسلوب وطريقة مختلفة تماماً للتغليف الثانوي للمنتجات ابتكاراً آخر. ■

مستقبل صناعة السياحة القيود والتحديات والضرورات

علي رضا عباسي
عضو غرفة تجارة طهران

تواجه صناعة السياحة في إيران، على الرغم من وجود العديد من عوامل الجذب، تحديات كبيرة تمنعها من استغلال إمكاناتها بالكامل. ومن وجهة نظر واقعية ودولية، يمكن تصنيف المشاكل الرئيسية على النحو التالي:

القيود الثقافية والاجتماعية مثل الحجاب والغطاء: يمكن للقوانين المتعلقة بالحجاب، والتي تعتبر ملزمة نسبياً للسائح الدوليين، أن تكون بمثابة عائق رئيسي أمام

جذب المسافرين من بلدان ذات ثقافات مختلفة. قد تثني هذه القيود العديد من السياح عن السفر إلى إيران.

القيود الترفيهية: إن الافتقار إلى المرافق الترفيهية والحواسر الثقافية، مثل مهرجانات الرقص والأغاني المحلية ومهرجانات التسوق والمهرجانات الموسيقية والمعارض الفنية الوطنية والمحلية، يمكن أن يقلل من جاذبية إيران كوجهة سياحية ويحد من تجربة السياح مقارنة إلى الدول المجاورة.

الشعور النسبي بانعدام الأمان الاجتماعي: مشاكل مثل احتمال سرقة ممتلكات السائح وانعدام الأمن في الأماكن العامة وانعكاس تجربتهم يمكن أن تؤثر سلباً على شعور السائح بالأمان والراحة.

العقوبات والقيود المالية: على الرغم من أن إيران وجهة رخيصة للغاية، إلا أن عدم القدرة على استخدام بطاقات الائتمان المصرفية الدولية بسبب العقوبات ومشاكل الاتصال مثل تصفية الشبكات الاجتماعية والعديد من أدوات التكنولوجيا يخلق العديد من المشاكل المالية والتواصلية للسائح الأجانب تأثير سلبي.

أنظمة النقل: إن عدم وجود أنظمة نقل فعالة وسهلة مثل القطارات ومترو الأنفاق والرحلات الجوية المباشرة، خاصة في المناطق السياحية، يمكن أن يصعب الوصول إلى المعالم السياحية المختلفة ويؤثر على التجربة السياحية.

وعلى الرغم من التحديات المذكورة، تتمتع إيران بالعديد من النقاط والإمكانات الإيجابية في صناعة السياحة، والتي يمكن أن تصبح واحدة من أكثر الوجهات جاذبية في العالم إذا استثمرت عوامل الجذب وعززتها وأزلت العوائق جزئياً. لفهم أهمية الإصلاحات في هذا المجال، يمكن أن تظهر المقارنة مع الدول المجاورة والمنطقة بشكل أفضل وضع السياحة في إيران. على سبيل المثال، تجتذب دولة الإمارات العربية المتحدة أكثر من ٣٠ مليون سائح سنوياً، وتبلغ عائدات السياحة في دبي وحدها نحو ٣٠ مليار دولار. تجتذب تركيا أكثر من ٥٠ مليون سائح سنوياً وتكسب أكثر من ٤٠ مليار دولار من هذه الصناعة. وحتى اليونان التي تتشابه جغرافياً وثقافياً مع إيران كثيراً، فإنها تجتذب سنوياً أكثر من ٣٠ مليون سائح ويبلغ دخلها نحو ٢٠ مليار دولار. هذا على الرغم من أن إيران، رغم ما تتمتع به من معالم طبيعية وتاريخية وثقافية فريدة، إلا أنها في أحسن الأحوال تجتذب نحو ١٠ ملايين سائح، معظمهم من سياح الحج، والدخل الناتج عن ذلك ضئيل جداً مقارنة بالدول المذكورة. ولتحسين هذا الوضع، من الضروري إزالة العقبات الأساسية وتحسين البنية التحتية حتى تتمكن إيران من الحصول على حصة لائقة من سوق السياحة العالمية. ■

مركز البحوث البرلمانية التحقيق

أداء استثمارات صندوق التقاعد الوطني

بعد صندوق التقاعد الوطني ثاني أكبر صندوق تقاعد في البلاد من حيث عدد المتقاعدين ويدر العديد من المؤسسات الاقتصادية. وتشير الإحصائيات إلى أن دور العوائد الاستثمارية للصندوق خلال الخمس سنوات الأخيرة في تغطية نفقاته بلغ ١٢٪ في المتوسط. وهي مشكلة توضح أن هناك فجوة كبيرة بين الواقع والتوقعات فيما يتعلق بعوائد الاستثمار. وفي تقرير، فحص مركز برلمان للأبحاث أداء استثمارات صندوق التقاعد الوطني. ويذكر في هذا التقرير أن مراجعة تاريخ الصندوق تبين أنه تم عدم الاهتمام بحسابات التأمين في إدارة الصندوق وعدم سداد كامل قسط تأمين الموظف ومساهمة الحكومة في الصندوق. ومن أهم التحديات التي يواجهها الصندوق. يقوم صندوق التقاعد بالاستثمار منذ عام ١٩٨٨، وفي هذا الصدد، قامت شركة استثمار صندوق التقاعد بإنشاء أمواله والاحتفاظ بها بشكلاً. تجدر الإشارة إلى أن العامل الأساسي في تشكيل المجموعات الاقتصادية في الصندوق هو تسليم الشركات الحكومية لصندوق التقاعد على شكل إلغاء الديون الحكومية. وفي نهاية ديسمبر ٢٠٢٣، يبلغ عدد دافعي التأمين العاملين في الصندوق ١,٧١٢,٠٩١ و ٨٣٧,٧٤٤ من المتقاعدين والعاملين، ويبلغ متوسط فترة دفع التأمين في الصندوق ٢٨ سنة ومتوسط فترة دفع المعاشات التقاعدية ٢٩ سنة. وبلغت نسبة دعم الصندوق ٠,٤٨٪ في نهاية خريف ٢٠٢٣ ونسبة الإحلال ٩٣٪. وتشير التحقيقات إلى أنه خلال الفترة من ٢٠١٧ إلى ٢٠٢١، تم توفير أكثر من ٦٠٪ من موارد الصندوق من مصادر الموازنة العامة استناداً إلى المادة (١٠٠) من قانون إدارة الخدمة المدنية. وفي عام ٢٠٢٠، تم توفير ٩٪ فقط من إجمالي مصادر دخل الصندوق من أرباح الاستثمار، والتي وصلت إلى ١٢٪ في نفس الفترة من عام ٢٠٢١. بمعنى آخر، بما في ذلك أقساط التأمين على العمال، فإن حوالي ٢٨٪ فقط من رواتب المتقاعدين يتم توفيرها من مصادر الصندوق الداخلية. وتعمل حالياً ٥ شركات قابضة متخصصة، منها ١٨٩ مؤسسة اقتصادية تابعة لصندوق التقاعد الوطني، منها ١٣٧ شركة مسيطرة، و٢٤ شركة إدارة، و٢٨ شركة غير إدارية.

وقد ساهمت عدة عوامل في تشكيل الوضع الحالي لاستثمارات الصندوق، مثل عدم استقرار الاقتصاد الكلي، وطريقة تسوية مطالبات الصندوق من قبل الحكومة، وانتهاج سياسات الدعم من خلال تحديد مهمة الصندوق، تصدي حقوق المديرين، والتدخلات السياسية في الأمور المتعلقة بالاستثمارات والتعيينات، ومن أهمها إن أهم السياسات المقترحة المشتقة من هذا التقرير هي ترك الشركة والانتقال نحو المساهمة. ومع ذلك، يجب متابعة هذه السياسة بطريقة ما حتى يظل من الممكن الحفاظ على الشركات ذات العائد المرتفع بين الصناديق والجهات الفاعلة الرئيسية الأخرى في الاقتصاد بطريقة لا يمكن السيطرة عليها. ■

فرم اشتراک سالیانه

● حقوقی

نام شرکت: نوع فعالیت: سال تاسیس:

● حقیقی

نام و نام خانوادگی:

نشانی کامل پستی:

.....

کد پستی ده رقمی: تلفن تماس:

دورنگار: تلفن همراه:

نشانی پست الکترونیک (ایمیل):

آیا تمایل به دریافت نسخه pdf ماهنامه از طریق پست الکترونیک را دارید؟

● خیر

● بله

به همراه ارسال نخستین شماره ماهنامه کد اشتراک شما اعلام خواهد شد.

واحد اشتراک: ۸۸۸۶۴۸۳۵ - ۰۲۱

سرمایه گذاری

۱. واریز مبلغ ۴,۸۰۰,۰۰۰ تومان به

حساب شماره: ۰۱۰۱۹۶۵۰۲۹۰۰۴

و یا شماره کارت: ۹۳۱۴-۲۵۵۰-۹۹۷۳-۶۰۳۷

و یا شماره شبدا: ۰۴-۰۲۹۰-۱۹۶۵-۰۰۱۰-۰۰۰۰-۰۱۷۰-۱۹۴۹

بانک ملی ایران به نام آقای مرتضی فغانی.

۲. ارسال تصویر فیش بانکی از طریق دورنگار به

شماره: ۸۸۸۶۴۷۲۰ - ۰۲۱

۳. هزینه ارسال مجلات با پست عادی به عهده ماهنامه

و هزینه پست سفارشی به عهده متقاضی می باشد.

۴. هزینه فوق برای اشتراک ۱۲ شماره از ماهنامه هر ماه

یک نسخه است.

دنیای

سرمایه گذاری

منتخب صاحبان سرمایه و تجارت

www.dsarmaye.ir

d.sarmayeh@gmail.com

[donyaye_sarmaye](https://t.me/donyaye_sarmaye)

[@dsarmaye_ir](https://www.instagram.com/dsarmaye_ir)

The need for new investments in the printing and packaging industry

Mehdi Rahimi Yeganeh
CEO of Rahinow GmbH
in Germany

As everyone involved in the country's industry knows, incorrect economic decisions and policies have caused the decline of the country's industries in recent decades.

I am specifically talking about printing and packaging. The machines of this industry are being worn out and destroyed, and relatively modern printing houses with new equipment are very few. A country with about 85 million people (compared to Germany with about the same population) needs more modern printing presses. Today's market needs are very visible, especially in the conversion and packaging industries.

More than 90% of the country's printing houses are still managed in a traditional way, there is not much information about advanced management processes in running the printing houses, and the concept and value of quality can only be summed up in the physical result of the quality of the printing work. Even a small number of printing houses that use more modern machines, due to the lack of knowledge and ability to use the options available on the machine, they cannot fully use these facilities, which is the result of the lack of necessary training as a result of sanctions and the lack of international communication. And staying away from the educational and scientific spaces is border line.

It seems that according to these conditions and taking into account the size and type of investment compared to the existing printing houses, renovation must be done and new investments should be made for the needs of the market. The important thing is that these investments are not necessarily huge and with large amounts, but it is possible to do reconstruction and investment in small and medium sizes, but modern and up-to-date, with smaller budgets. It should be noted that success and progress in this industry, like all other industries, is not only limited to having modern machinery and equipment, but the use of modern management science for better administration and greater productivity will provide the advancement and excellence of an institution.

It seems that one of the fields of printing services, printing services on containers, is suitable for investment, which will be very successful if it is done using new digital methods and tools. ■

the future of the tourism industry Limitations, challenges and necessities

Alireza Abbasi,
member of Tehran
Chamber of Commerce

Iran's tourism industry, despite having many attractions, faces major challenges that prevent it from fully exploiting its potential. From a realistic and international point of view, the main problems can be categorized as follows:

Cultural and social restrictions such as hijab and covering: Hijab-related laws, which are relatively binding for international tourists, can act as a major barrier to attracting travelers from

countries with different cultures. These restrictions may discourage many tourists from traveling to Iran.

Recreational restrictions: The lack of recreational facilities and cultural barriers, such as local dance and song festivals, shopping festivals, music festivals, and national and local art exhibitions, can reduce the attractiveness of Iran as a tourist destination and limit the experience of tourists compared to neighboring countries.

The relative feeling of social insecurity: problems such as possible theft of tourists' belongings and lack of security in public places and reflecting their experience can negatively affect the feeling of security and comfort of tourists. Sanctions and financial restrictions: Although Iran is a very cheap destination, the inability to use international credit bank cards due to sanctions and communication problems such as filtering social networks and many technology tools creates many financial and communication problems for foreign tourists. Their travel experience has a negative impact.

Transportation systems: The lack of effective and easy transportation systems such as trains and subways and direct air flights, especially in tourist areas, can make it difficult to access various attractions and affect the tourist experience.

Despite the mentioned challenges, Iran has many positive points and potentials in the tourism industry, which can become one of the most attractive destinations in the world if it invests and strengthens the attractions and partially removes the obstacles. To understand the importance of reforms in this area, a comparison with neighboring countries and the region can better show the situation of Iran's tourism. For example, the United Arab Emirates attracts more than 20 million tourists annually, and tourism revenue in Dubai alone is about \$30 billion. Türkiye attracts more than 50 million tourists a year and earns more than 40 billion dollars from this industry. Even Greece, which geographically and culturally has many similarities with Iran, attracts more than 30 million tourists annually and has an income of about 20 billion dollars. This is despite the fact that Iran, despite its unique natural, historical and cultural attractions, at best attracts about 10 million tourists, most of whom are pilgrimage tourists, and the resulting income is very small compared to the mentioned countries. To improve this situation, it is necessary to remove the basic obstacles and improve the infrastructure so that Iran can get a decent share of the global tourism market. ■

CEO of the Strategic Institute of Green Mining and Steel (SIGMAS) Increasing productivity is the first step towards becoming greener

One of the advantages of technology growth is special attention to green steel industry and clean production. Although it must be said, this sector needs high technology and advanced equipment and there is a long way to its spread in the world. In this regard, we had a conversation with

engineer Mohammad Reza Karmi Shahrokhi, CEO of the Strategic Institute of Green Mining and Steel (SIGMAS). We read parts of this interview.

These days we are witnessing weather changes and excruciating heat. Therefore, now the great mission of each and every human being, governments and companies is to protect the earth and the generations that have to spend their lives on it. According to the above introduction, in 2021, together with senior managers and experts, we decided to establish and launch the Strategic Institute of Green Mining and Steel (SIGMAS) in order to be able to carry out our mission in defense more broadly. Let's continue the life of the blue sky and the beautiful earth and preserve the reserve of the future generations.

The Strategic Institute of Green Mining and Steel (SIGMAS) has tried to create and strengthen the fields of decarbonization of steel in the country by operating in several areas. In the field of promotion and content production, for the spread of any new technology, the first step is to introduce it to people, industrialists, capital owners, media and policy makers. We have to prepare for it in the society, create the motivation for investment in the government and the private sector.

Areas where we have identified good talent so far include water recycling technologies, energy and artificial intelligence. The other part is related to the policy field. We have tried to inform the policy makers of the mining and steel industry about the importance of green technologies and help them if needed.

The main advantage of green steel is the compatibility of its production process with nature and removing steel from global warming factors, but producing steel without carbon emission is not an easy task and the methods invented for it are still not economical compared to traditional methods. Investing in research works to reduce the cost of green steel production is being done in the world. We are in the top 10 steel producers in the world, but all countries have presented their steel decarbonization plan for 2030 and 2050, but we don't even have a comprehensive plan in this field. I emphasize again, we are among the top 10 steelmakers in the world, but we still do not have any pilot or even laboratory plans for the production of low-carbon steel. ■

World of INVESTMENT

CEO of Hoodis Pars printing and packaging complex

The printing and packaging industry has reached the level of foreign competitors

The growth and promotion of production at the global level with the introduction of new technologies and new methods has taken many industries out of traditional formats and led to the diversification of products. In order to further investigate this issue, we went to Amirhoman Mohammadi, the CEO of Hoodis Pars printing and packaging complex, and had a conversation with him, the result of which was appreciated by the audience.

Considering the ever-increasing growth of the printing industry in the whole world and the worn-out fleet of this industry in Iran, a new look at the printing industry, especially printed packaging, in recent years and keeping pace with foreign competitors is particularly important. On the other hand, by looking at the attraction of the export markets of printed items of neighboring countries, we can realize that equipping and updating this fleet is one of the serious issues that should be prioritized, because all industries have relative dependencies on this large industry.

The ranking of printing industries in terms of the level of facilities and features of printing houses based on the amount of investment and especially expertise is one of the most important points that must be addressed. By separating commercial printing houses from industrial printing houses and the type of activity based on expertise, planned policies will be able to be implemented, in which case, producers in other industries that are dependent on the printing industry can easily choose the supplier they want and trust. To regain the lost in relation to the printing industry so that the pricing of products based on the quality level according to the additional equipment and services and consumable raw materials is determined in a completely transparent and real way based on the rating.

The most important factor is choosing the field of work and specialization and knowing the target market. The strength and courage of risk, changes in attitude and work style, investment, using the experiences of experts in this field, as well as knowing the latest knowledge and keeping pace with foreign competitors have earned honors, which is one of the important things in the issue of ranking the printing industry.

The most important innovation of this company; Importing and installing up-to-date machinery, using hardware and control software with up-to-date knowledge in the field of color management, inking and preparation of output files, and strong presence in export markets in the field of secondary packaging. Also, the introduction of new facilities along with the introduction of equipment to introduce different and unique secondary packaging to the industries, especially the participating industries, using new and special raw materials and new techniques of printing and designing the box packaging structure with advanced glue machines and finally providing The completely different style and method of secondary packaging of products is considered as another innovation. ■

**In the round table, “Review of the challenges of the copper industry”
was discussed**

The lack of specialized manpower is a challenge for the copper industry

Considering the importance of the copper industry and the clarity of its prospects, in the round table entitled “Examining the Challenges of the Copper Industry” in the “World of Investment” monthly office and with the presence of Korosh Behrouzi; Deputy of Takht Gonbad Copper Mines and Factories, Masoud Motalebi; Managing Director and Vice Chairman of the Board of Directors of Mabda Mines Development, Ali Pashakhani; Kani Faravaran Zaman Company project manager, Seyed Hojat Zainli; CEO of Kavan Mes Abbas Abad, Hossein Sovlat; Technical and executive vice president of Kani Faravaran Zaman Company and Abolfazl Salehabadi; Secretary of Iran Copper Association, was held, we evaluated the different aspects of this important industry. We read parts of the topics raised in this round table.

Korosh Behrouzi; Deputy Director of Takht Gonbad Copper Mines and Factories: One of our most important challenges is the numerous laws and government directives in

such a way that producers and operators do not have a chance to prepare and implement them. The second challenge, which I believe should not be called a challenge, is the way of applying and implementing laws related to the environment in some places, which should be noted. These issues should not be a challenge, but should be used as an opportunity to increase the awareness of the parties. It means to consider the environment and mining and even the collective beliefs of the society. Investing in the mining sector, compared to other sectors, is much more costly and risky;

Masoud Motalebi; Managing Director and Vice Chairman of the Board of Directors of Mabda Mines Development: If the conditions were such that we could easily export

copper and return the resulting currency to the country at our desired rate, not only would we not lose because of this, but we could import the equipment we needed and increase production efficiency. It was a win-win game; We used to export the product at a reasonable price and improve the production process by importing equipment. But this possibility is not available to us now. If we want to compare the production of copper and iron and reserves and other conditions are equal, copper has more value.

Ali Pashakhani; Kani Faravaran Zaman Company project manager: In my opinion, we need the cooperation and common

thinking of mining industry activists in the issue of opponents. In addition, we have always faced problems in the fuel and energy sector that involve not only us, but the entire industry; in the meantime, we need a basic solution and the creation of appropriate infrastructure. Until there is a fundamental thought in this field and the necessary infrastructure is not provided, these problems will remain; So if we are going to use solar energy, the government should help in this direction.

Seyed Hojat Zainali, CEO of Kavan Mes Abbas Abad: Once there was talk of brain drain and lack of specialists, but now this issue has also reached the field of labor

and technicians. Suppose, if we want to reach a production goal and move from one point to another, even if all costs are covered and infrastructure such as water and electricity is provided, we will eventually need an operator. Currently, not only are there no skilled workers available, but we are also facing a shortage of laborers, truck drivers, and excavator drivers. If they ask me what the biggest current crisis is, I will mention the lack of human resources.

Hossein Sovlat, Technical and Executive Vice President of Kani Faravaran Zaman: In my opinion, one of the important issues that should be paid attention to is processing

knowledge. Groups that work coherently on processing and investigate the problems of processing and factories are rarely seen in Iran. There are many claims about increased production efficiency, but when it comes to action, there is no change. Processing knowledge in the country is weak and we also work with universities, but what is taught in universities often brings different results in practice. Expert manpower is very important and currently there are critical conditions for expert manpower, which directly affects processing knowledge.

Abolfazl Salehabadi, Secretary of the Iran Copper Association: The issue that the sanctions have affected is the lack of foreign investment in Iran's industry and mining. All of

this is conditional on providing the necessary infrastructure for financial exchanges and providing accurate and standard information to investors. Lack of standardization affects the attractiveness of foreign investment, and its subsequent consequences will be much heavier. ■

**The founder and head of the research
institute of renewable energies
proposed**

**The strict implementation
of the rules is the key to
success in the production of
renewable energies**

The demand for energy in human society is growing, and Iran is no exception to this rule. Therefore, the first major global challenge in the next 50 years is energy. In a conversation with Dr. Barat Ghobadian, the founder and

head of the Renewable Energy Research Institute, we investigated this issue. We read parts of this interview.

After the opening of renewable energy laboratories in 2012, the Bioenergy Research Center of Tarbiat Modares University was formed with two research groups in the form of a set of laboratories and workshops in the field of energy, and until the establishment of the Renewable Energy Research Institute, it became one of the pioneering research centers in the field of renewable energy. Finally, in 2016, the Renewable Energy Research Institute started its work.

Although the activity of generating electricity from wind in Iran started more than 20 years ago, the amount of solar electricity production that started in the last 10 years is more than wind electricity production; Although the total amount of renewable electricity produced is not more than 1000 megawatts, and in other words, we are at the beginning of this field. Of these 1000 megawatts of electricity, the share of the sun is more, and without a doubt, the capacity to produce electricity from the sun is much more than other renewable sources. There is no doubt that the production of electricity from the sun in Iran has a bright future.

Our current problem is not the supply or non-supply of renewable energies in the stock market; although this issue is very important in its place. It is important that the country's officials, especially those in charge of the electricity and fuel sector, believe that it is possible to replace fossil energies with renewable energies and that this is possible; therefore, before supplying renewable energies, one should think about mass production of energy.

Fortunately, in the path of localization of renewable energy technology in the country, very effective and wide-ranging activities have been carried out in universities and research centers in Iran.

One of the government's assistance in the field of renewable power plants and biorefineries can be through the national development fund (foreign exchange reserve), which is possible to return the resources of this fund in the short term.

The executive program, scientific management, strict monitoring of the law and a national movement in the next 4 years will change the face of the country in terms of the origin and source of energy, energy production, energy consumption and self-sufficiency in energy, and this is easily possible and should be hoped for. ■

**The secretary of the Iranian Automobile
Manufacturers Association emphasized**

**Necessity of handing
over automobile stocks
to the private sector**

Ahmad Nematbakhsh, the secretary of the Iranian Automobile Manufacturers Association, believes that real privatization should be done in the automobile industry; In other words, the government should hand over its shares to the real private sector, or if it wants to keep its shares, it should manage as much as its shares and not interfere more. We read parts of our interview with this car industry activist.

One of the main problems that cause consumers to be dissatisfied with the quality of cars is the large gap between the factory price and the market price. This situation has been created due to financial suppression and setting low prices in factories, as a result, the market price has increased and this price difference has provided an incentive for these false purchases and sales.

The proposed solution is to return to the policy of selling cars at the edge of the market, but for the successful implementation of this policy, several measures are necessary, the first of which is the financing of car manufacturers. Increasing production and supply is another action. To control the market and reduce prices, car production must be done continuously. Media management is another matter.

As one of the activists in the field of automobile industry, I believe that handing over these two companies to the private sector can improve the situation. The logical thing is for the government to interfere in the management of companies only to the extent of its share.

We have never been against the import of cars. From an expert's point of view, in my opinion, it should be allowed to import 10% of the production of all industrial products. First, consumers should have the right to choose, and secondly, producers should see what their competitors have produced.

The automobile industry is so important that the Minister of Industry must hold a meeting at least once a month and consult with the elders of this industry in making policies. It is also stated in the third or fourth development plans that the government does not have the right to create non-tariff and non-technical barriers; That is, if I intend to import a product, the government should only determine its tariff and technical conditions and has no right to put non-tariff and non-technical barriers, but we have returned to the previous plans.

If a domestic parts maker produces a quality product, automakers will buy from them, but if for any reason the quality is low or the price is too high, let it come in from abroad to improve competition. This is the only way that our industry can compete with foreign competitors and improve the quality of its products. ■

**Manager of the information site of Iran
Cellulose Industries**

We are self-sufficient in wrapping paper and tissue

By setting up internet businesses, many companies obtain their data and information through this platform, and in this regard, specialized information sites about the activities of companies and industries have a significant contribution to the advancement of strategic goals and developed plans. Considering this issue, we went to Seyed Amir Hoseini, the director of the information site of Iran Cellulose Industries and had a conversation with him. We read parts of this interview.

On this site, access to most of the site's information is free, but access to business information includes a subscription fee. This information includes the production, export, consumption, price of paper and cardboard imported into the country, exporting countries to Iran along with the tonnage imported from the respective country, news and information related to the cellulose industries of the countries of the region and the world, the status and production of the factories of competing countries in the markets. export, presenting new technologies, drawing the future of the paper and cardboard industry in Iran and the world, and finally, presenting practical analyzes according to the events that happened in the region and the world.

Iran Cellulose Industries site is known as a reference site in all ministries, organs and organizations and almost 95% of factories in this area are members and use its services. In fact, since factory managers are very busy and do not have enough time to collect important news and information of their industry, these measures are carried out by the information site of Iran Cellulose Industries.

We use a lot of paper, some of which is imported and the rest is produced internally. Currently, we have about 50 thousand tons of printing and writing paper products and about 240 thousand tons are imported; Of course, we are self-sufficient in the packaging paper and tissue sector. Products such as cardboard and inner board are produced inside, but the quantity is not enough and imports must be done. Based on this, it is predicted that in the next 2 years, with the domestic production of these cardboards, there will be no need to import them and glossy paper and cardboard, paper Heat, tetra pack cardboard and cigarette paper should also be imported.

The future of cellulose industry in the world is quite clear. After the Corona epidemic, the world's paper and cardboard industry went towards the production of more paper and packaging cardboard and sanitary papers, and on the other hand, the production of printing and writing paper and newspaper paper decreased. Due to this, a number of production lines of printing and writing paper and newspapers have been changed and packaging paper and tissue are produced instead. ■

**CEO of Benyamin Mahabad Paper
Company**

The future of Iran's cellulose industry is bright

In an interview with Ali Mohammadnejad, the CEO of Benyamin Mahabad Paper Company, who started working as the CEO of this group in 2017 and was chosen by Dr. Roghani, the head of the Iran Paper and Card-

board Manufacturers Syndicate, as the youngest CEO of the paper industry, a look at We had the activities of this group as well as problems related to the paper and cardboard industry. We read parts of this conversation.

The development plans of the paper complex are related to both units. The first development plan is a 220 cm line whose machinery was purchased from China. At present, the machines are fully available in Nik Kaghaz Behrang Company, we will start installing the machines from May 2025. The production capacity of this machine is 55 tons of test liner and floating paper per day. The second development plan, related to the main company; That is, Benjamin Mahabad's paper. In this plan, the company has purchased one hectare of stagnant industrial units in Mahabad Industrial Town, which included 5 stagnant factories. Currently, one of the main issues and problems of producers is the provision of liquidity and working capital for factories, which is extremely serious and worthy of consideration. Another fundamental problem is the lack of experts in this field of industry, which should be cultured by existing organizations and solved through university professors. In addition, in the current situation, the supply of raw materials is facing a crisis, and if imports do not take place, many small companies will have problems with the supply of raw materials, and this issue must be followed up and supported by the syndicate.

At the level of the Middle East, Iran has a lot to say in cellulose products. In the field of packaging paper, we produce more than our domestic needs, and over 700,000 tons of packaging paper are exported to neighboring countries every year.

I am very optimistic about the future of this industry. In all developing societies, we see how much the cellulose industry is welcomed and consumed by societies. The per capita consumption in Iran is very low compared to other countries, which is considered the biggest sign for the progress and development of economic enterprises in this area. In the very near future, Iran will become one of the best producers of the cellulose industry, and this issue will definitely be realized with the presence of very capable managers of this industry. ■

**Executive manager of Shimi Pajuhesh
Sanat Knowledge based engineering
and machine building**

Design and engineering companies are waiting for government support

Shimi Pajuhesh Sanat, a knowledge-based engineering and machine-building company, was established in 1995 with the aim of internalizing and building the first production lines and equipment needed by various industries. This company focuses on the production of different lines in

various industries, including chemical, paper, pulp, mineral, metals and other fields. In addition to the production of equipment for paper production lines, this company has also been active in the field of manufacturing equipment for the mining, metals, chemical and petrochemical industries and is considered one of the top companies in the country in the field of designing and manufacturing mining machinery and equipment. We read parts of our interview with Ali Asghar Habibzadeh, the Executive Manager of Shimi Pajuhesh Sanat, a knowledge-based engineering and mechanical engineering company.

From the very beginning, this company defined the nature of research and development for itself. The main focus of the company was on creating technical knowledge and innovation, and after that it entered the manufacturing and internalization of equipment. These efforts made this company succeed in reducing the country's copper industry's dependence on importing a number of equipment. On the other hand, the design potential and technical knowledge created in this company have helped to expand its activities in other industrial fields and fortunately, it has achieved significant success in all these fields.

In order to implement technical knowledge and concepts related to equipment and production lines, this company needs colleagues who, in addition to high mental creativity, have work experience in the field of design, implementation and creation of technical knowledge. The criterion of this company in attracting colleagues is based on these abilities. The people who cooperate with the company after the refinement and selection, all have these characteristics and can use process information to design and manufacture equipment and build equipment that in practice provides the desired and expected results of customers. Due to the restrictions caused by the country's political situation, this company does not have the possibility of easy access to up-to-date information similar to companies operating in other countries. In the process of implementing and designing equipment, there is a need for raw materials and parts that must be provided and used in the design process; Then these parts should be converted into the final components and parts of the equipment or production line.

If government support was implemented properly, our company could be several times more successful than the current situation in the domestic market. ■

World of
INVESTMENT

CEO of Mehrnegar Yazd Cellulose Company of Aggravation of the lack of raw materials due to exchange rate fluctuations

In recent years, exchange rate fluctuations have become one of the main problems of the paper production industry, so that it has led to other problems such as difficulty in supplying raw materials and has added to the concerns of the activists of this industry. In an interview with Morteza Bayani, the CEO of Mehrnegar Yazd Cellulose Company, we investigated the state of this industry. We read parts of this interview. Bayani believes that fluctuations have caused an excessive increase in the price of raw materials and even their shortage. On the other hand, not allowing raw materials to enter the country has created more problems and the price of raw materials has increased sharply.

This company is active in the field of Iranian color paper production and in fact it is a large complex that produces paper, sheet, cardboard, printing and packaging completely, and these processes are carried out in two factories that are located next to each other. They have, it is executed.

Regarding wastewater and wastewater, we have implemented some internal measures to optimize water consumption and prevent wastewater generation, and we have made changes to our machinery that allow us to reuse the water used in the production line, so that not only do we not produce wastewater But sometimes we lack water. The methods used have caused us not to cause any pollution and damage to the environment.

Our biggest current challenge in the paper industry, in addition to environmental issues, is currency fluctuations, which has caused an excessive increase in raw material prices and even shortages. On the other hand, not allowing raw materials to enter the country has created more problems and the price of raw materials has increased sharply. We operate at the level of manufacturers with limited production and only for the circulation of the company's cycle. These problems have caused raw materials to become low and of poor quality, and their impurity percentage has increased. In this situation, the suppliers engage in illegal and unethical actions, which cause our costs to rise very high, and as a result, the company's profitability has practically disappeared.

Updating machinery is a method that is mainly carried out by companies, and it reduces costs, reduces the finished price of the product and increases production, which has helped us a lot. Currently, we have increased our production by updating the machinery and doing different things, which has led to a decrease in the finished price. Various companies are still operating in this field, because paper machines require constant updating and overhaul due to high depreciation. ■

3

World of Investment
No 94 • September 2024

Public trust is the first condition for the prosperity of the stock market

Hamidreza Tinai Tehrani
Capital market expert

This year's Nowruz, when the leader of the revolution named the New Year after the leap of production with the participation of the people, no one thought that such strange events would happen in the country. Events overshadowed the capital market for several days or even months each. Anyway, with the change of management in the stock exchange organization, a new chapter in the capital market will begin after three years. In the capital market, despite the increasing growth of various financial instruments and benefiting from the latest IT and artificial intelligence technologies, unfortunately, after the historic fall of 2020 and of course the very low efficiency of the market in the last three years, people's trust from small investors to professionals towards the stock market has been lost. Therefore, the new management team of the stock exchange organization has a difficult task ahead. First, the most important action for the capital market is to return people's trust to this important and transparent market; A market that is undoubtedly considered as a thermometer of the economy and if the government has the right approach to it, it can turn the production cycle and industries of the country easily with the participation of the people. Perhaps no other model facilitates and smooths people's participation in the country's production and economy as much as the capital market. A model that advanced countries use to make different industries competitive and productive. While the share of financing of economic enterprises in advanced countries from the capital market is more than 50% and in some countries up to 80%, in Iran, unfortunately, the most important means of financing economic enterprises are the money market and banks and not the capital market. The prosperity of financing from the capital market has two sides, firstly, the reduction of interest rates and, as a result, the reduction of the financing rate from the capital market is one side of the story. On the other side of the story, there is liquidity and prosperity in the capital market, which is directly related to people's trust in this market. When people, especially retail investors, do not have the interest and more importantly, confidence in investing in the stock market, parallel markets such as coins, gold, and dollars, and then housing and automobiles, are inevitably taken into consideration, and practically nothing is done to the country's production and economy. But the return of people's trust does not take place only with a few days of profitability and a positive overall index. The way the government looks at the investors in the stock market and actually the capital market activists, especially in the secondary market, should be changed. ■

It was proposed by the managers of Hoshmand Rabin Stock Portfolio Management Company

Lack of policy stability in the capital market

Intelligent capital management is one of the most important skills of a stock portfolio management company to bring the least risk. Robin's Smart Stock Portfolio Management Company has made great strides in this exclusive field and by considering the characteristics of investors such as risk tolerance, investment time horizon and the amount of capital, it has defined the best asset arrangement for them in the form of a stock portfolio and with continuous management and monitoring, It has given the highest profitability to its customers. In order to further investigate the activities of this company as well as the problems of the capital market, we have conducted an interview with Ataollah Babaei, the chairman of the board of directors, and Meisam Rahimi, the director of the investment department of the Hoshmand Rabin Stock Portfolio Management Company. We are reading parts of this interview.

Please provide an explanation.

Ataollah Babaei, Chairman of the Board of Directors of Hoshmand Rabin Stock Portfolio Management Company, said about the main activities of this company: Smart Stock Portfolio Management: This company started its activities after receiving a license

from the Securities and Exchange Organization in 2019. Despite the short period of activity of the fixed income fund, the company has a capital of over 1.5% and according to the available statistics, the Robin fixed income fund (with the symbol Robin) has a good position among the fixed income funds. Appropriate risk and favorable return of this fund is considered one of its unique features, and its return since the beginning of its activity is more than 20%.

One of the problems in the capital market is the instability of policies in a major part of the economic spheres, including the capital market. In recent years, extensive changes in the important components affecting the capital market caused this market to face severe fluctuations.

Meisam Rahimi, director of the investment department of Hoshmand Rabin Stock Portfolio Management Company: One of the reasons why this stock portfolio management set up an index fund is that we want to provide a tool for index trading to people, and

people who have a positive view of the market as a whole, In this way, get efficiency. One of our goals is to define trading options on this fund.

Among the advantages of this company is having a strong derivative team and portfolios that maintain the principal of the capital and even have reasonable profitability by performing derivative transactions even in bad market conditions. Also, Robin's stock portfolio management has special trading strategies that are considered its strength. Certainly, for investors, the small number of portfolios in this portfolio management is a positive point, because they can be managed more, while with a high number of portfolios, it may not be easy to manage. ■

Celebrating government week in the shadow of economic challenges

Dr. Morteza Faghani
Member of Tehran
Chamber of Commerce

Every year in September, our country sees the government week. This year, after the martyrdom of the former president, we passed the government week and very little time has passed since the beginning of the 14th government, which one of the main expectations from the executive branch is to deal with economic challenges and problems. Currently, one of the main challenges of our country is in the field of economy, and fortunately, the parliament's high vote for the ministers proposed by Dr. Mezian and the formation of the 14th government can promise to solve these challenges and problems; Because 5 of the ministers, which include about 30% of the cabinet, have a brilliant economic record. After the worthy selection of these ministers as the first step, in the second step, the necessary coordination between the ministers should be created and along with the knowledge and experience that the new ministers have, they should somehow be directed towards identifying the economic crises and challenges of the country and finally have a plan to fix them. In the meantime, Dr. Ali Tayebnia, the president's top advisor, can assume the role of the commander of the government's economic team. In other words, identifying and overcoming economic crises and problems with the guidance of new ministers is an important issue that should be seriously included in the agenda of the 14th government. As a rule, one of the issues that should be considered by the new government is the reduction of inflation and its control. Uncontrolled and unbridled inflation has a very destructive effect on the livelihood of households. Extreme inflation widens class differences and pushes more deciles of the population below the poverty line. This economic index reduces people's purchasing power in various markets such as housing, cars, and gold, and brings many economic recessions. Also, inflation leads to an excessive and uncontrollable increase in prices, and people cannot get the necessary items they need according to global standards. In fact, inflation is one of the main economic indicators of countries, and its unbridled increase can cause many problems, including increasing class differences, increasing the poverty line, increasing housing prices, reducing the purchasing power of households, etc. Another issue that the national unity government must take serious measures to solve is the reduction of unemployment and job creation. Unemployment can be considered one of the most frightening problems of a country's economy, and undoubtedly, the root of many social and even political problems should be sought in this national problem. Looking at the phenomenon of unemployment is a suitable criterion for measuring the state of the mechanism among the basic pillars of a country's economy, and when the unemployment rate exceeds a certain limit, it is easy to understand that various sectors of the economy are inefficient and malfunctioning. In this way, the basic and logical solution to solve the problem of unemployment in a country like Iran is to organize the closed state of the important pillars of the economy. Naturally, these two challenges are only a part of the problems related to Iran's economy, and in addition to that, other economic problems should be paid attention to and efforts should be made to solve them. This is an issue that the economic team of the 14th government should pay special attention to in order to promise good days for the people of Iran. ■

Economic leap with the reform of the banking system

Farhad Amirkhani
Chief Editor

During the Pahlavi times and after the closure of foreign banks, a new banking system started and developed in our country like other global banks. But after the Islamic Revolution of Iran in the country, many banks were closed or merged and as a result, the ground was prepared for the emergence of a new way of

banking system influenced by Islamic rules.

Undoubtedly, the most important issue that criticized the conventional banking method and caused the concern of Islamic jurists was the issue of interest, which is referred to as *riba* in Islamic jurisprudence, and as we know, *riba* is forbidden according to the verses of the Holy Quran. This was the issue that aggravated the disagreement between jurists and bankers, and finally, in 1983, a law based on Islamic rules entitled "Banking Without Usury" containing 27 articles and four notes was approved; The law which is referred to as the first Islamic banking system and every year, these days are introduced and celebrated as Islamic banking week. Although after the changes, it was expected that with the application of Islamic banking laws, the banking system of our country would continue to operate healthier and more agile and popular than in the past and would have a beneficial effect on the growth of the country's economy. But unfortunately, the experience of 41 years has shown that these laws, rather than being effective in economic growth, have hindered the development of the private sector and accelerated and facilitated most of the corporate-oriented activities of banks; This issue has been warned many times by the authorities and the need to change this way of banking has been emphasized. Even now, the abnormal situation in the banking system, including the embezzlement of several thousand billion tomans from banks, strange and unbelievable rents, the large number of bank debtors, the freezing of large debts, etc., all indicate the inadequacy of this method of banking and the gap in the laws. they have it

At present, there are many criticisms on the country's banking system, including government, private, Qarz Al-Hasna, credit institutions, etc.; But at the same time, it should not be neglected that the structure of the banking system of our country has capabilities that, if the obstacles are removed from their laws, they can provide the basis for an economic leap. Perhaps now is the time to take into account the standards of global banks and the definite rules of the Islamic Sharia, once again by presenting a new plan, it made fundamental changes in the banking laws of our country, and by changing these laws, it created the ground for more participation. People provided in the development plans of the country. ■

"World of Investment"

A smart choice to enter the Iranian business market

Iran, a country with a civilization spanning thousands of years and with a strategic geographic location, has many opportunities and capabilities to invest in oil, gas, minerals and various industrial infrastructures. The presence of diverse climates and rich historical monuments added to its unique tourist attractions. In addition, Iran's convenient and cheap access to more than one billion people in the world in its neighboring countries and via the Silk Road, created a special export advantage for us; therefore, smart entry in various sectors like industry, services, trade and new companies can bring huge profits to the investors.

"World of Investment" seeks to provide a clear new window into the growing Iranian economy, full of innovative opportunities, by providing clear and honest information as a trusted advisor. Direct communication with companies active in the Iranian business environment, particularly in the fields of industry, energy, services, transportation, finance, finance and insurance, as well as innovative business, utilizing the expertise of experts along with hiring young, enthusiastic and expert journalists to investigate issues from the point of view of industrialists and entrepreneurs Iranians, considered the main task of the "World of Investment" magazine.

"World of Investment" is proud that the first Iranian magazine published in three languages per month in Persian, English and Arabic languages is published by the private sector and widely distributed in the Iranian business sector. Dear Readers; we value your trust, our efforts to continually improve and increase your satisfaction are part of this group's roadmap better respond to the needs of our audience.

Dear readers, you can contact us to include your content and advertisements.

Selected Topics In This Number

It was proposed by the managers of Hoshmand Rabin Stock Portfolio Management Company

Lack of policy stability in the capital market

The founder and head of the research institute of renewable energies proposed

The strict implementation of the rules is the key to success in the production of renewable energies

Manager of the information site of Iran Cellulose Industries

We are self-sufficient in wrapping paper and tissue

The secretary of the Iranian Automobile Manufacturers Association emphasized

Necessity of handing over automobile stocks to the private sector

CEO of the Strategic Institute of Green Mining and Steel (SIGMAS)

Increasing productivity is the first step towards becoming greener

Mehdi Rahimi Yeganeh CEO of Rahinow GmbH in Germany

The need for new investments in the printing and packaging industry

CEO of Binyamin Mahabad Paper Company

The future of Iran's cellulose industry is bright

Alireza Abbasi, member of Tehran Chamber of Commerce

the future of the tourism industry Limitations, challenges and necessities

Concessioner and Chief Executive Officer:

DR. Morteza Faghani

Editor In Chief:

Farhad Amirkhani

Commercial Manager:

Sara Nazari

Translator:

Said Edalatjoo

Contact Us

Add: Unit 3 , No 27, Marzban Nameh Alley, Shahid Mofatteh Ave. Tehran, Iran

Zip Code: 1588866344

Tel: +9821 -88864835-37

Fax: +9821 -88864720

To receive the full version of the monthly, please refer to the following

news site: www.dsarmaye.ir

E-mail: d.sarmayeh@gmail.com

ASEMAN
HOTELS

گروه هتل های آسمان

www.asemangrouphotels.com

هتل آسمان

asemanhotel

۰۳۱-۳۲۳۵۴۱۴۱

اصفهان، خیابان مطهری

www.asemanhotel.com

هتل ستاره

setarehhotel

۰۳۱-۳۲۲۰۷۰۶۰

اصفهان، میدان نقش جهان، خیابان حافظ

www.setarehhotel.com

هتل باران

baranhotelisfahan

۰۳۱-۳۳۸۸۱۰۱۰

اصفهان، خیابان امام خمینی

www.baranhotel.ir

هتل آسمان کیش

به زودی...

کیش، بلوار موج

www.asemankish.com

به پشتوانه ۵۰ سال تجربه، به سوی پیشرفت و توسعه

اقامت‌تی خوش‌خاطره‌ای ماندگار

هتل پیروزی دارای ۱۲۰۰ باب انواع اتاق، سوئیت‌های مجلل و آپارتمان، کافی‌شاپ، رستوران و کافه رستوران گلشن راز، رستوران ایرانی و فرنگی، بارکینگ و اینترنت رایگان، سالن‌های همایش، استخر و باشگاه ورزشی، خشک‌شویی، آرایشگاه و فروشگاه، آژانس مسافرتی و خودروهای

آدرس: اصفهان، میدان امام حسین، ابتدای چهار باغ پایین

Piroozyhotel

031-32009

www.piroozyhotel.com

شرکت مهندسی و ماشین سازی شیمی پژوهش صنعت

ماشین آلات و تجهیزات معدنی و فلزات (دانش بنیان)

شیمی پژوهش صنعت S.P.S Co.
Shimi Pajouhesh Sanat

طراحی و مهندسی خطوط فرآوری

- سمپلرها
- تجهیزات انتقال مواد
- تجهیزات دانه بندی
- شوتها و فیدرها
- مخازن و همزن ها
- تجهیزات آبگیری
- مدارهای خردایش
- مدارهای فلو تاسیون
- هیدرو سیکلون ها

www.sps-co.com

Info@sp-s-co.com

۰۴۱-۳۴۲۱۹۰۸۱-۶

۰۲۱-۲۲۰۲۲۲۰۷

۰۹۱۴۳۱۳۵۶۲۰

[sp-s_mine](https://www.instagram.com/sp-s_mine)